

رونای یه کخوایه رستی

و

تاریکیه کانی هاو هل بریاردان

بو خوای گه وره

له ژیر پۆشنای قورئان وسوننه تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیڕانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نوێزو وتار خوینی مزگه وتی (سهید نه حمهدی فهیله سوف)

چه مچه مان - پیریادی

٢٠٠٨ زایینی

١٤٢٩ کۆچی

سایتی به ههشت

www.ba8.org

📞 ٠٧٧٠١٥١٧٣٧٨

هه میسه له گه ئمان بن بو به ره هه می نوی

پیناسه ی په رتووک

ناوی په رتووک : روناسی یه کخوا په رستی و تاریکاییه کانی هاوهل بریاردان بو خوی گه وره له ژیر روښنایی قورئان
وسوننه تدا

نوسینی : د . سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیړانی : ماموستا شاخوان جواد احمد

سالی چاپ : ۱۴۲۹ کویچی - ۲۰۰۸ زاینی

نوبه تی چاپ : چاپی دووهم

تیراژ : (۱۰۰۰)

ژماره ی سپاردن : (۵۲۰) ی و مزاره تی روښنایی پی دراوه .

نه خشه سازی بهرگ : سایتی به هه شت www.ba8.org

بنکه ی بلاوکردنه وه : کتیبخانه ی سیما له چه مچمه مان .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی دانهر :

إِن الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، أَمَا بَعْدُ:

موسولمانی خو شه ویست نه مه ی به رده ست نامیلکه یه کی کورته له سهر " پوناکی یه کخوا په رستی و تاریکاییه کانی هاو هل بریاردان بو خوی گه وره " تیایدا تیگه یشتن له ماناو واتای خوا به تنها ناسین و به لگه و جوړ و به رو بومه کانی یه کخوا په رستیم پون کردو ته وه، وه تیایدا ماناو واتای هاو هل بریاردهران بو خوی په روه دگار و به لگه ی پوچله ی و نادروستی ته م کاره م باس کردوه، وه تیایدا باسی شه فاعه تی ریگه پی دراو ریگه پینه دراوم کردوه، وه باسی هوکاره نی هاو هل بریاردهران بو خوی په روه دگار و جوړو به ش و زیان و شوینه واره خراپه کانی هاو هل بریاردهرانم بو خوی په روه دگارم کردوه .

نه وه ی گومانی تیدا نییه نه وه یه که خوا به یه ک ناسین پوناکیه که خوی په روه دگار پینمونی نه و که سانه ی بو نه کات و یارمه تیان نه دات بو ی که خوی ویستی لی یه، وه هاو هل بریاردهران بو خوی په روه دگار هه مووی تاریکاییه و سه رلیشیواویه و رازینراو ته وه بو بی باوه ران و موشریکان، هه روه ک خوی په روه دگار هه رمویه تی:

﴿أَمْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۲﴾ (الأنعام: ۱۲۲) واتا: نایا نه و که سه ی که مردبوو (له گومراییه و سه رلیشیواویدا نه ژیا) نیمه زیندومان کرده وه به پوناکی نیمان وقورئان، نه و که سه نه زانیت چون ریگه ی پاست نه گریته به رو هه لسوکه وت نه کات له ناو خه لکیدا، وه کو نه و که سه وایه که له تاریکاییه کانی شیرک و بی باوه ری و نه زانی و سه رلیشیواویدا نه ژیت و ناتوانیت دهر بجیت و پرگاری ببیت، به و شیوه یه هاو هل بریاردهران و بی باوه ری و خراپه کاری بو بی باوه ران رازینراو ته وه .

وه خوی په روه دگار پوونی کردو ته وه که چه ندین نایه تی پوون و ناشکراو به لگه ی دره وشاوه ی دابه زاندووه بو سهر پیغه مبه ره که ی (ﷺ) که گه وره ترینیان قورئانی پیروزه تا به ناردنی پیغه مبه ران (ﷺ) و نه وه ی له قورئان و سوننه تدا داییه زاندووه خه لکی له تاریکاییه کانی شیرک و بی باوه ری و نه زانی و خراپه کاریه وه دهر بینیت بو نیمان و خوا به تنها ناسین و زانیاری به سودو پینمونی ته واو، هه روه ک خوی په روه دگار هه رمویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُزِلُّ عَلَىٰ

عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبْنَطُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۹﴾ (الحديد: ۹) واتا: خوی په روه دگار نه و خواپه یه که چه ندین نایه تی پوون و ناشکراو به لگه ی دره وشاوه ی دابه زاندووه بو سهر پیغه مبه ره که ی (ﷺ) تا به هو ی نه و نایه ت و به لگانه وه دهرتان بینیت له تاریکاییه کانه وه (تاریکاییه کانی شیرک و بی باوه ری و نه زانی و خراپه کاری و ... هتد) بولای پوناکی خوا به تنها ناسین و سوننه ت و زانیاری به سودو پینمونی ته واو ، وه خوی په روه دگار به رامبه رتان زور به سوژو به به زه یه (له کاتیکدا قورئانی بو دابه زاندون و

پېغەمبەرى (ﷺ) بۇ ناردون تا ھىدايەت بىرېن و رېنمونى بىرېن بۇ كىردنى ھەموو چاكەيەك و دوور بىكەونەو ھەموو خراپەيەك).

و ھە ئەم نامىلكەيەم كىردۆتە دوو بەشەو، ھەر بەشەي چەند باسىكى لە خۇ گرتوۋە بەم شىۋەيەي لاي خواریو: **بەشى يەكەم:** رۈنەكى يەكخوئا پەرستى.

باسى يەكەم: تىگەيشتن لە مانا و اتاي يەكخوئا پەرستى.

باسى دووھەم: بەلگەكان لەسەر جىگىر كىردنى يەكخوئا پەرستى.

باسى سىيەم: جۆرەكانى يەكخوئا پەرستى.

باسى چوارەم: بەروبومە چاك و سودەكانى يەكخوئا پەرستى.

بەشى دووھەم: تارىكايبەكانى ھاۋەل بېرىدان بۇ خوای گەرە .

باسى يەكەم: تىگەيشتن لە مانا و اتاي ھاۋەل بېرىدەرەن بۇ خوای پەرەردىگار .

باسى دووھەم: بەلگەكانى پوچەل كىردنەو ھە نادرۈستىتى ھاۋەل بېرىدەرەن بۇ خوای پەرەردىگار .

باسى سىيەم: پون كىردنەو ھى شەفاعەتى رېگە پىدراو شەفاعەتى رېگە پىنەدراو .

باسى چوارەم: بەخشەرۈ رېنەرى نىعمەتەكان تەنھا ئەو شايستەي پەرستى بىت .

باسى پىنچەم: ئەو ھۆكارانەي سەر ئەكىشن بۇ ھاۋەل بېرىدەرەن بۇ خوای پەرەردىگار .

باسى شەشەم: جۆرۈ بەشەكانى ھاۋەل بېرىدەرەن بۇ خوای پەرەردىگار .

باسى ھەوتەم: زىان و شوپنەوارە خراپەكانى ھاۋەل بېرىدان بۇ خوای پەرەردىگار .

داواكارم لەو خوایە بەو ناو ھەرەيەي گەر داواي لى بىرېت پىي ئەبەخشىت، ئەم كارە پىرۈزە تەنھا لەبەر خاترى

ئەو بىت، و ھە سودم پىي بگەيەنېت لە ژيانى دونياو پاش مردنم، و ھە سود بە ھەموو ئەو كەسانە بگەيەنې كە ئەگات

پىيان، بەپاستى خوای پەرەردىگار باشترىن داوا لىكراو ھە بەرېترىن ئومىد پىي بووانە، تەنھا ھەر ئەو پىشتىوانمانە

و باشترىن پىشت پىي بەستراو، و ھە سوپاس و ستايش بۇ پەرەردىگارى ھەردو جىھانيان و سەلات و سەلامى خوای

پەرەردىگار لەسەر بەندەو پېغەمبەرى (ﷺ) پاستىگوى خويى و يارو ياوهران و شوپن كەوتوانيان بە چاكى تارۋى

دوايى بىت .

پیشه کی وه رگیږ:

موسلمانانې خوښه ویست نه گهر نه ته ویت نه و مه به سته ی که خوی په روه ردگار به نده کانی به گشتی بو دوست کردووه بینته دی و فرمانی هره گه وره ی که ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ (الذاریات: ۵۶) جی به جی بکهیت، نه گهر نه ته ویت خیرو به رکه تی دونیاو دواړوژت به سردا بریژیت، نه گهر نه ته ویت ته نگ و چه له مهو ناخوشی و سزات له سهر لاجییت و هیمن و نارام بیت له دونیاو دواړوژدا، نه گهر نه ته ویت خوی په روه ردگار له تاوانه کانت خوش بییت و بتکاته به هه شته وه و له ناگری دوزخ بتپاریژیت، نه گهر نه ته ویت رازی بوون و پاداشتی خوی په روه ردگار به دهست بینیت و سهر فزاترین کهس بیت له دواړوژدا به شه فاعه تی پیغه مبه ر (ﷺ)، وه هه موو کرده وه و قسه کانت وه رگیږیت و پاداشتی چاک بدریته وه له سهریان، نه گهر نه ته ویت کردنی کرده وه وی چاکه ت له سهر شان سوک بییت و وازه یان له تاوان کردن له سهر شان سوک بییت، نه گهر نه ته ویت خوی په روه ردگار ئیمان له دلندا جوان و پازاوه بکات و بی باوه پی و تاوان کردن له دلندا قیزه ون و ناشیرین بکات، نه گهر نه ته ویت رازی بیت و به دلکی نارامه وه هه موو نه و کارانه وه رگیږیت که به سهرت دیت له ناخوشی و نارپه حه تی، نه گهر نه ته ویت پرگارت بییت له زه لیلی و ژیر ده سته یی به نده کان و ته نها به نده ی خوی په روه ردگار بیت و به راستی و ته نها دلنت په یوه ست بکهیت به وه وه ، وه کرده وه ی که مت زیاد بکات و تاوانه کانت سوک و که م بییت، وه خوی په روه ردگار ناخوشی و نارپه حه تی دونیاو دواړوژت لیږگیږیته وه و سهرخه رو یارمه تی دهرت بییت له دونیاو دواړوژدا و ژیانکی ئاسوده و پر له ئارامی و دلخوشیت پی ببه خشیت و دل ئارامت بکات به یادو زیکی خوی، خوشک و برای به پیژم: بو به دهست هیثانی نه و هه موو کاره پیروژو پر له به رکه تانه هه ول بده موسلمانانکی ته نها خوا په رست به و خوت به دور بگره له هاو هل و شهریک بریاردان بو خوی په روه ردگار، موسلمانانې خوښه ویست پی ده چیت به میشتکتدا بییت و بلییت نه بی موسولمانانک هه بییت دوو خوا یان زیاتر په رستی؟ نه خیر، به لام هه موو جوړه کانی عیبادت و په رستنه کانی وه کو پارانه وه و ترسان و پشت پی به ستن و ئومید پی بوون و مل که چ بوون و داوای کومه ک و یارمه تی کردن و لاجونی ناخوشی و نارپه حه تی و سهر برین و نهرز کردن و جگه له مانه ش که نه بییت هه موویان ته نها بو خوی په روه ردگار نه نجام بدرین، بویه له کاتیکدا له غیری خوا نه پارپیته وه یان سهر برین و نهرز کردن بو غیری خوا نه نجام نه دهیت، نه و کاره ت نه بیته په رستن و عیبادت کردنی نه وه ی که جگه له خوی په روه ردگار بو ت نه نجامد او، خوشک و برای به پیژم عیبادت ته نها بریتی نییه له نویژ کردن و روژوو گرتن و حه ج کردن بو خوی په روه ردگار، به لکو هر کاریک خوی په روه ردگار فرمانی پی کردبوو که نه بییت ته نها بو خوی نه نجام بدریت، کردن و نه نجام دانی بو خوا به دلسوزی و له سهر فرمانی پیغه مبه ر (ﷺ) نیشانه ی ئیمان و گوپراه لوی به بو خوی په روه ردگار، له هه مان کاتدا کردن و نه نجام دانی بو غیری خوی په روه ردگار (گهر پیغه مبه ران (ﷺ) و پیاوچاکان و فریشته کانیش بن) نیشانه ی هاو هل و شهریک بریاردانه بو خوی په روه ردگار ، بویه له به رگه وره یی ته نها خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاو هل بریاردان بو خوی په روه ردگار و بی ناگایی زورینه ی موسولمانان له باسه کانی خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاو هل بریاردان بوی، وه بوونی گومانی نیوان موسولمانان گوايه پارانه وه و هاوار کردن بو پیغه مبه ران (ﷺ) و پیاوچاکان و فریشته کان نابیته عیبادت و په رستن بو یان، وام به پیویست زانی هه ستم به وه رگیږانی نه م نامیلکه یه ی به رده ست که ناوی ﴿ نور التوحید وظلمات الشرك في ضوء الكتاب والسنة،

دانراۋى، د. سەئىد بن ەلى بن ۋەف القحطانى ﴿﴾ بە ئۈمىدى ئەۋەى خۋاى پەروەردگار بىكاتە ماىەى سود لى ۋەرگرتن و بە ئاگا ھاتنەۋەى موسولمانان لە باسەكانى تەنھا خوا بەيەك ناسىن و ترسناكى ھاۋەل بىرپاردان بۆى، ۋە زىاتر گىرنگى بدەن بە لايەنى تەنھا خوا بەيەك ناسىن و دوور بىكەۋنەۋە لە ھاۋەل بىرپاردان بۆى، موسلمانى خۇشەۋىست ناگادار بەۋ باش بزانە خۋاى پەروەردگار پەيمانى لىخۇش بوونى داۋە بە كەسانىك پىر بە زەۋىبى تاۋانىان ھەيە و كەسىك سەد كەسى كۈشتىبىت و كەسانىك يەكجار تاۋانىان زۆرە ﴿﴾ بەمەرجىك كاتىك ئەۋ تاۋانەى كردوۋە نەگەشىتتە ئەندازەى شەرىك بۆ خوا بىرپاردان و بىباۋەپى ۋەبەھالائىشى نەزانىبىت ﴿﴾ بەلام پەيمانى بە موسلمانىك نەداۋە لىي خۇش بىبىت لە كاتىكدا ھاۋەلى بۆ بىرپاداۋە لەسەرىشى مردوۋە تەۋبەى لىنەكردوۋە (ترسناكى ھاۋەل بىرپاردانى بۆ خۋاى پەروەردگار بۆ پوون كراۋەتەۋە)، بۆيە خوشك وىراى بەپىزم چەندىك گىرنگى بدەيت بە تەۋحىدو جۆرەكانى و دوور بىكەۋىتەۋە لە شەرىك بىرپاردان بۆ خوا بەھەموو جۆرە بەشەكانىۋە ھىشتا ھەر كەمە و زىاترت پىۋىستە، واگومانىش مەبە و مەلى كاتىك لە پىغەمبەران و (ﷺ) پىۋاچاكان و گۆرەكان ئەپارپىمەۋە مەبەستىم نىبە ئەۋان بە خوا بزانم و ۋەكو خۋاى پەروەردگار باۋەپم پىيان ھەبىت، چونكە ئەۋەى كەتۇ ئەلىبىت ھەمان قسەۋ بىروباۋەپى موشرىكانى سەردەمى پىغەمبەرى خوا بوو (ﷺ) كە ئەيان وت: ئىمە ھاۋارو پەرىستىيان بۆ ناكەين تەنھا بۆ ئەۋە نەبىت كە نىكمان بىكەنەۋە شەفاعەتەمان بۆ بىكەن لاي خۋاى پەروەردگار، بۆيە دلت تەنھا پەيۋەست بىكە بە خۋاى تاك و تەنھا و بى شەرىك، ۋەلە ھەموو ھەلس و كەوت پەرىستەكانتدا تەنھا پوۋ بىكە خۋاى تاك و تەنھا و بەدەسەلات بەسەر ھەموشتىكدا .

لە كۆتايىدا داۋاكارىن لەۋ خۋاىيە كە ھەركەسىك تەنھا بۆ ئەۋ بىت و بۆ ئەۋ بىت و بۆ ئەۋ كار بىكات و تەنھا پىشت بەۋ بىستىت بەردەۋام سەربەرزو سىرفرازەۋ بە ھىچ شىۋەيەك زەلىل و سەرشۆر و نابىت، ھەركەسىك داۋاى لىبىكات و لىي بىپارپىتەۋە بە ھىچ شىۋەيەك نا ئۈمىد نابىت، ھەركەسىك تەنھا ئەۋ بە پەرىستراۋى راستەقىنەى خۇى بزانىت لە ھەموو تەنگ و چەلەمەۋ ناخۇشى و نارەھەتتەك پىزگارى ئەكات، داۋاكارىن لىي ھەموو ۋوتەۋ كىردەۋەيەكمان تەنھا بە فەرمانى خۇى و تەنھا بۆ خۇى بىت و نىبەتەمان پاك بىكاتەۋە لە ھەموو بەش و ھەزىك كە بۆ دونىاۋ خۇ دەرخستىن بىت، ۋە دلسۆزىمان پى بىبەخشىت لە ھەموو كارەكانماندا، ۋە داۋاكارىن لىي لە نوسەرو ۋەرگىر و خۋىنەرو ھەموو ئەۋانەى ئەگەر بە ۋوشەيەكى خىرىش بەشدارىيان كردوۋە خۇش بىبىت و بەردەۋامىمان پىبەخشىت و لە مردوۋەكانمان خۇش بىت، آمىن .

﴿﴾ م. شاخەۋان جەۋاد ئەھمەد

پىش نوپۇرۇ وتار خۋىنى مزگەۋتى (سەيد ئەھمەدى فەيلىەسوف)

به شی یه که م

رونای یه کخوا په رستی

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای یه کخوا په رستی:

یه کخوا په رستی به گشتی: بریتیه له بوونی زانیاری و دان نان (له گهل بوونی بیروباوهریکی ته او) به وهی خوی په روهردگار تاك و ته نهایی به و هموو ناوه جوانه ی که هیه تی، وه تاك و ته نهایی به هموو سیفاتیکی ته اوو به رزو گوره، وه تاك و ته نهایی به هموو جوړه کانی په رستن (واتا: ئه بیټ هموو جوړه کانی په رستن ته نها بؤ ئه و بریار بدریت)^(۱)، هه روهك خوی په روهردگار فہرمویه تی: ﴿وَاللَّهُ كَرِيمٌ إِنَّهُ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: ۱۶۳) و اتا: خوی په روهردگاری ئیوه په رستراوی تاك و ته نهایی ئه و خوی یه که جگه له خوی هیچ په رستراویکی حق و راستی تر نییه ئه و خوی یه که خاوه نی په حم و سوزو به زه ییه .

زانای پایه به رز (شیخ ناصر السعدی - په حمه تی خوی لیټت - له ته فسیری ئه م ئایه ته دا فہرمویه تی: و اتا : خوی په روهردگار تاك و ته نهایی له زات و ناوه کان و سیفاته کان و کاره کانی خویدا، هیچ شہریک و هاوہ لیکي نییه نه له زاتیدا، وه هیچ هاو ناوو هاو شیوهی نییه، هیچ دروست که رو به دیه ټنه ریک نیه جگه له خوی، ده ی که و ابو پیویسته ته نها ئه و به خاوه په رستراوی راسته قینه بزانیټ و هموو جوړه کانی په رستن ته نها بؤ ئه و ئه نجام بدریت، وه به هیچ شیوه یه که هیچ یه کی له دروست کراوه کانی نه کریت به هاو هل و شہریکی .^(۱)

باسی دووہم

به لگه پوون و ناشکراکان له سہر جیگیر کردنی یه کخوا په رستی:

به لگه پوون و ناشکراو دره و شاوہ کان له قورئانی پیروز و فہرموده کانی پیغمبره ی خوادا (ﷺ) گه لیک زورن له سہر جیگیر کردنی یه کخوا په رستی (خوا به یه ک ناسین) که ناتوانریت هه موویان سنوردار بکرین، به لام بؤ پوون بوونہ وه و زیاتر تیگه یشتن چند نمونه یه که باس ئه که یین:

۱- خوی گوره فہرمویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(۵۶) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿۵۷﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۸﴾ (الذاریات: ۵۶ - ۵۸)، و اتا: من جنوکه و مروقه کانم دروست نه کردووه ته نها بؤ عبادت و په رستنی خوم نه بیټ، من رزق و روزیم لییان ناویټ، به راستی خوی گوره زور رزق و روزی دهره و خاوه نی دسه لاتی زور پته وو به هیزه .

له م ئایه ته پیروزه دا خوی گوره ئه وهی بومان پوون کردو ته وه که مه به سستی له دروست کردنی دروست کراوه کانی ته نها عبادت بؤ کردن و په رستنیه تی به تاك و ته نها، هه رکه سیک گوپراهی لی بکات به باشترین شیوه پاداشتی ئه داته وه، وه هه رکه سیک سه ریچی بکات و به تاك و ته نها نه بیه رستیټ سزای ئه دات به توندترین سزا، وه ئه وهی بومان پوون کردو ته وه که خوی گوره بی پیویسته له دروست کراوه کانی، به لکو دروست کراوه کانی

^(۱) پروانه : القول السدید فی مقاصد التوحید، للسعدی، ص ۱۸ .

^(۱) پروانه : تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، للسعدی، ص ۶۰ .

به گشتی و له هموو کاتیکدا هه ژارو بی دسه لاتن و پیوستیان به خوی گه وره هیه، چونکه خوی گه وره دروست که رو به دیهینه رو بزق دهر دسه لاتداری هموو دروست کراوه کانیه تی .

۲- هه روه ها خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۗ ﴾ (النحل: ۳۶) و اتا: به بی گومان ئیمه بو ناو هموو گهل و هوزیک پیغه مبهری خومان په وانه کردووه، تا خوی گه وره به تاک و تنها بپه رستن و دور بکه ونه وه له په رستن تاغوت، وه خوی گه وره هیدایهت و پینمونی هندیکیانی کردووه هندیکیان به هوی خراپه و تاوانی خویانه وه گومرا و سه رلیشیواو بوون .

له م نایه ته پیروزه دا خوی گه وره ئه وده مان بو پوون ئه کاته وه که به لگه ی خوی سه پینراوه به سه ر خه لکید، وه هیچ گهل و هوزیک نییه که خوی گه وره پیغه مبهرو نیردراوی خوی بو نه ناردیتن، به لکو بو هموو گهل و هوزیکی ناردووه له کاتیکدا بانگه وازی هموو پیغه مبهران (ﷺ) یه ک بووه و بریتی بووه له: په رستن ئه و خوی به که تاک و تنهایه و هیچ هاو لیک نییه، بویه ئوممه تان به رامبه ر به بانگه وازی پیغه مبهران (ﷺ) بوون به دوو به شه وه: هه ندیکیان باوه رپیان هیئاو شوینی پیغه مبهران که وتن (فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ)، وه هه ندیکیان بی باوه ر بون و شوینی پیغه مبهران نه که وتن و وه لامی فهرمانه کانی خوی گه وره بیان نه دایه وه و شوینی ریگه ی بی باوه ری و چوت و چیل و خراپه کاری که وتن بویه سه ر لیشیواو گومرا بوون (وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ) .

۳- وه هه روه ها خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۗ ﴾ (الانبیاء: ۲۵) و اتا: پیش تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) _ هیچ پیغه مبه ریکمان نه ناردووه ئیلا وه حیمان بو ناردووه تا پوونی بکاته وه بو خه لکی که هیچ په رستراویکی حق و راسته قینه نییه تنها خوی گه وره نه بیټ ، تا من به تاک و تنها بناسن و بم په رستن.

بویه هموو پیغه مبه رانی (ﷺ) پیش پیغه مبه ری خوشمان (ﷺ) پوخته و ناوه پوکی بانگه وازه که یان بریتی بووه له فرمان کردن به په رستن خوی گه وره به تاک و تنها و دور که وتن وه له هاو هل بریاردان بوی، وه پوون کردنه وه ی ئه وه ی که تنها خوی گه وره په رستراوی حق و راسته قینه یه، وه په رستن جگه له خوی گه وره پوچ و نادرسته .^(۱)

هر بویه خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۗ ﴾ (الانبیاء: ۲۵) .

۴- وه هه روه ها خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ ﴾ (الإسراء: ۲۳) و اتا: په روه ردگاری تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی کردووه و بریوتیه وه که عیبادت بو هیچ که سیک نه که ن (له ئه هلی ناسمانه کان و زهوی و مردووه کان و زیندووه کان) تنها بو خوی نه بیټ، له بهر ئه وه ی خوی گه وره تاک

^(۱) پروانه: جامع البيان عن تأويل آي القرآن، للطبري (۴۲۷/۱۸)، تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، للشيخ ناصر السعدي (ص ۴۰۷).

وته نهایه و خاوهن و گه وړه ی هموو دروست کراوه کانیه تی و هموو دروست کراوه کانی پیوستیان پییه تی .

۵- هموو پیغه مبه ران (ﷺ) به گه له کانیان فرمووه: ﴿ فَقَالَ يَقَوْمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ (۵۹) (الأعراف: ۵۹) و اتا: ئه ی گه ل و قه و مه که م خوی گه وړه به تاک و تنه ا بپه رستن چونکه هیچ په رستاوئی کی راسته قینه ی تر تان نییه جگه له و، تنه ا خوی گه وړه به تاک و تنه ا بپه رستن له بهر ئه و ه ی به دیه ی تنه رو رزق دهره، هه لسور پیته ری هموو کاره کانه، وه جگه له و هموو میان دروست کراون کاره کانیان به ریوه چووه و هیچ شتیکیان به دست نییه (۱).

۶- وه هه ووه ها خوی گه وړه فرمویه تی: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾ (البینة: ۵) و اتا: فرمانیان پی نه کراوه مه گه ر به وه نه بیته که خوی گه وړه به تاک و تنه ا بپه رستن و به دل سوژی و بی هاوول بریاردان په رستن و دینداری بو خوی گه وړه بکن

۷- وه هه ووه ها خوی گه وړه فرمویه تی: ﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (۱۱۲) لا شریک له، و بذلک امرت و انا اول المسلمین (۱۱۲) (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳) و اتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به موشریکین و هاوول په یدا که ران بلئ: من نویژ کردنم و (فرزه کانم و سوننه ته کانم) سه برپینم و هموو ژیانم - ئه و ه ی له م دنیا یه دا ئه نجامی ئه دم و ئه و ه ی که به سه رم دیت - مردنم - واته هموو ئه و کاره چا کانه ی که له سه ری ئه مر م تنه ا بو خوی په ووه ردگاری جیهانیانه، ئه و خوی یه که هیچ هاوول یکی نیه، به و شیوه یه فرمانم پی کراوه که هموو په رستنه کان تنه ا بو خوی گه وړه ئه نجام بده م، وه من یه که م که سم له م ئوممه ته که مل که چ بم بو فرمانه کانی خوی گه وړه .

۸- هاوول ی به ریژی پیغه مبه ری خو شه ویست (که موعازی کوری جه به له (ﷺ) ده فرمویته: جاریکیان له پشت پیغه مبه ری خوا ووه دانیشتبوم (له سه ر و لا خیک)، پی و تم: "یا معاذ هل تدري ما حق الله على عباده؟" قال: قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "حق الله على عباده أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً" ثم سار ساعة ثم قال: "يا معاذ، هل تدري ما حق العباد على الله إذا فعلوه" قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "حق العباد على الله أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً" (۱) و اتا: ئه ی موعاز ئایا ئه زانی حه ق و مافی خوی گه وړه چی یه به سه ر به نده کانیه وه؟ موعاز فرموی و تم: خواو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باشتر ئه زانن، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموی: حه ق و مافی خوی گه وړه به سه ر به نده کانیه وه ئه و ه یه که عیباد ته ی بو ئه نجام بده ن و به هیچ شیوه یه ک هاوول ی بو بریار نده ن، موعاز فرموی: پاشان تاویک رویشتن پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی: ئه ی موعاز ئایا ئه زانیت حه ق و مافی به نده کان چییه لای خوی گه وړه ئه گه ر به چاکی و به جوانی کرده وه چا که کانی بو ئه نجام بده ن؟ و تم: خواو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باشتر ئه زانن، پیغه مبه ر فرموی: مافی به نده کان (مافی به خشش و گه وړه یی و چا که ی خو یه تی نه ک پیوست بیته له سه ری) له لای خوی گه وړه ئه و ه یه که خوی گه وړه به نده کانی سزا نه دات گه ر به نده کانی هاوول ی بو بریار نده ن .

(۱) بپوانه: تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للشیخ ناصر السعدي (ص ۲۵۵) .

(۲) متفق علیه: البخاری، کتاب اللباس، باب إرداف الرجل خلف الرجل، ۸۹/۷، برقم ۵۹۶۷، ومسلم، کتاب الإیمان، باب الدلیل علی أن من مات علی التوحید دخل الجنة قطعاً، ۵۸/۱، برقم ۳۰، واللفظ للبخاری برقم ۲۸۵۶، ورقم ۶۵۰۰.

موسلمانانې خوښه ويست: ئەم فرموده پيرۆزه ئەوه مان بۆ روون ئەکاته وه که مافی خواي گه وره له سهر به نده کانی ئەوه يه به تاك و تهنه بپه رستن به و په رستنانه ي که له سهر ي پيوست کردوون وه به هيچ شيوه يه ک هاو هل بۆ برپار نه دن، وه مافی بنده کان له لای خواي گه وره ئەوه يه که خواي گه وره به نده کانی سزا نه دات به مه رجیک ئەوان هاو هل بۆ برپار نه دن (وه کاریک نه کهن که پيی ده رچن له دين)، گومانی تيډا نييه که مافی بنده کان لای خواي گه وره ئەوه يه که خواي گه وره په يمانی خيرو پاداشتي پيداون، وه وه عدو په يمانی خواي گه وره هه مووی راست و به جييه، راسته ئەو په يمانه، وه ووتی هه مووی راست و به جييه و به هيچ شيوه يه ک نا راستي و دواکه و تن له په يمانيدا نييه، مافيکه خواي گه وره پيوست کردوو له سهر نه فسی خوی، وه ک ريزو گه وره يی و به خششیک بۆيان، ئەو خوايه ي که چهند مافيکی له سهر نه فسی خوی پيوست کردوو بۆ بنده ئيمانداره کانی، هه ر وه ک چۆن زولم و سته می له سهر نه فسی خوی حه رام کردوو، هيچ له دروست کراوه کانی پيوستيان نه کردوو له سهر ي، وه خواي گه وره قیاس نا کرپته سهر دروست کراوه کانی (تا به زۆر بتوانی مافی له سهر پيوست بکرپت) به لکو به په حم و به زه يی و داد په روه ری خوی په حم و به زه يی له سهر نه فسی خوی پيوست کردوو، هه ر چۆن زولم و سته می له سهر خوی حه رام کردوو. ^(۱)

۹- عتبانى كورى مالك (رضي الله عنه) فرمويه تى: پيغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمويه تى: .. فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ" ^(۲) و اتا: خواي گه وره كه سيك به ناگرى دوزه خ ناسوتيني ت كه ووتبي تى (لا إله إلا الله) به مه رجیک ووتنى ئەو ووشه يه ي تهنه له به ر خاترى خواي گه وره بووي ت .

به شى سى يه م

خواي په روه ردگار خاوه نى خوايه تى و په رستراوي تيه به سهر هه موو دروست کراوه کانيه وه، بۆيه به تاك راگرتنى خواي گه وره به هه موو جوړه کانی په رستن و ئەنجام دانى ديندارى به دل سو زى تهنه بۆ خواي گه وره برپي تيه له خوا به تهنه ناسين له خوايه تيډا (التوحيد الالوهية) كه ئەمه ش ماناى (لا إله إلا الله) يه، ئەم جوړه يه کخوا په رستيه جوړه کانی ترى خوا به تهنه ناسين له خو گرتوو ^(۱)، چونکه خوا به تهنه ناسين (التوحيد) دوو جوړه:

جوړى يه که م: التوحيد الخبري العلمي الاعتقادي ^(۲): خوا به تهنه ناسين له ناسين و جيگير کردندا، ئەويش خوا به تهنه ناسينه له په روه ردگارپتي و ناوو سيفاته کانيډا، و اتا جيگير کردن و برپاردانى بوونى زاتى خواي گه وره و سيفات و کارو ناوه کانی، وه قسه کردنى له کتبيبه کانيډا بۆ هه ر بنده يه ک که خوی ويستبي تى قسه ي له گه لدا بکات، وه

^(۱) پروانه: المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم، للقرطبي، ۲۰۳/۱، و شرح النووي على صحيح مسلم، ۳۴۵/۱ و مجموع فتاوى ابن تيمية، ۲۱۳/۱.

^(۲) متفق عليه: البخاري، كتاب الصلاة، باب المساجد في البيوت، ۱۲۵/۱، برقم ۴۲۵، و مسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب الرخصة في التخلف عن الجماعة بعذر، ۴۵۵/۱، برقم ۳۳.

^(۱) تيسير العزيز الحميد، للشيخ سليمان بن عبد الله بن محمد بن عبد الوهاب، ص ۷۴، والقول السديد، للسعدي، ص ۱۷، و بيان حقيقتة التوحيد، للشيخ صالح الفوزان، ص ۲۰.

^(۲) پروانه: مدارج السالكين، لابن القيم، ۴۴۹/۳.

بریاردانی سه رجه م بریارو قه دهر و دانایی خوی گوره و به پاک راگرتنی له هه موو شتیک که شایسته نییه بو خوی گوره .

جوړی دووهم: التوحید الطلبي القصدي الإرادي: ^(۱) په کخوا په رستی له داوا کردن و مه به ستدا، اتا په کخوا په رستی له عبادت و په رستندا .

په کخوا په رستی به شیوه یه کی دريژ تر نه بیټ به سی به شه وه :

۱- توحید الربوبية (په کخوا په رستی له په روه ردگار یتیدا): بریتیه له بوونی بیرو باوه پریکی پته و دامه زراو به وهی که خوی گوره په روه ردگاری تاك و ته نه یه له دروست کردن و مولک و رزق دان و به پړوه بردنی گه ردوندا، نه و خوی یه که هه موو بونه وهرانی هیناو ته بون و په روه رده ی کردوون به نازو نیعمه ته کانی، وه بنده تاییه ته کانی وهك پیغه مبه ران (صلوات علیهم) و شوین که وتوانی راسته قینه یانی په روه رده کردووه به بیرو باوه پریکی راست و ته واو، و په روه رده ی کردوون به په وشته جوانه کان و زانیاریه به سوده کان و کرده وه چاکه کان، نه م په روه رده کردنه ش په روه رده یه کی به سوده بو دل و پوحه کان که به روبومی خو ش به ختی دنیا و قیامه تی یتدایه .

۲- توحید الأسماء والصفات: بریتیه له بوونی بیرو باوه پریکی پته و دامه زراو به وهی که خوی گوره په روه ردگاری تاك و ته نه یه به هه موو سیفاتیکې ریك و ته واو به گشتی و له هه موو رویه که وه، نه ویش به بریاردان و جیگیر کردنی هه موو نه و ناوو سیفاتانه ی که خوی گوره بو خو ی بریاری داوه و جیگیری کردووه یان پیغه مبه رکه ی (صلوات علیهم) بو ی جیگیر کردووه، وه جیگیر کردنی اتاو حوکی هه موو ناوو سیفاته کانی به و شیوه یه ی که له قورنایی پیروژدا هاتووه به و شیوه یه ی که شایسته یه به گوره یی خوی په روه ردگار بی نه وهی هیچ یه کی که له ناوو سیفاته ته واوو جوانه کانی نه فی بکه یت (واته) : به بو چونی خو ت نه لئی خوی گوره نه م ناوه یان نه م سیفاته ی نییه و ینکاری لی بکه یت)، وه بی نه وهی ناوو سیفاته کانی تیك بشکینیت، یان اتا که ی بگوریت یان لیکی بجوینی یان چونیته ی بو ناوو سیفاته کانی خوی گوره دابنیت که شایسته ی گوره یی خوی گوره نه بیټ. وه (توحید الأسماء والصفات) بریتیه له دوور خستنه وه و نه فی کردنی هه موو نه و عیب و که م و کورپیا نه ی که خوی گوره نه فی کردووه له خو ی، یان پیغه مبه ر (صلوات علیهم) نه فی کردووه له خوی په روه ردگار، وه دور خستنه وه ی هه موو نه و ناوو سیفاتانه ی که ده بنه هو ی دهر پینی ناته واوی و که م و کورپی بو خوی گوره، خوی گوره له قورنایی پیروژدا خوا به ته نه ناسینی په روه ردگار یتی (الربوبية) و ناوو سیفاته جوانه کانی خو ی (توحید الأسماء والصفات) ی پوون کردو ته وه هه روه که له سه رته ی سوره تی (الحدید)، وه سوره تی (طه)، وه کو تایی سوره تی (الحشر)، وه له سه رته ی سوره تی (آل عمران)، وه سوره تی (الإخلاص) به ته واوی، وه جگه له م سوره تانه که خوی په روه ردگار باسی (توحید الربوبية و توحید الأسماء والصفات) ی کردووه ^(۱).

^(۱) بروانه : إجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية ، لابن القيم ۲/ ۹۴ ، ومعارج القبول، لحافظ حكيم ۱/ ۹۸، و فتح المجيد ، لعبد الرحمن بن حسن ، ص ۱۷ .

^(۱) بروانه : فتح المجيد، ص ۱۷، والقول السديد في مقاصد التوحيد لعبد الرحمن السعدي، ص ۱۴-۱۷، ومعارج القبول، ۱/ ۹۹ .

۳- توحيد الإلهية، ويقال له: توحيد العباداة: واتا خوا بە تەنھا ناسىن لە پەرىستىدا، ئەۋىش بىرىتتە لە بونى بىرو باۋەرىكى تەۋاۋو دامەزراۋ _ لە گەل بوونى زانىارى و كردهۋەى چاكەو سەلماندنى _ ئەۋەى كە خۋاى پەروەردگار خاۋەنى خاۋىتەى و پەرىستراۋىتتە بە سەر ھەموو دروست كراۋەكانىيەۋە، ۋە بە تاك پراگرتنى خۋاى گەۋرە بە ھەموو جۆرەكانى پەرىستىن و ئەنجام دانى دىندارى بەدلسۆزى تەنھا بۇ خۋاى گەۋرە، ئەم جۆرە خوا پەرىستىيە (التوحيد الالوهية) و جۆرەكانى ترى خوا بە تەنھا ناسىن لە خۆ گرتوۋە ۋەك (توحيد الربوبية و توحيد الأسماء والصفات) لە بەر ئەۋەى سىفەتەى خاۋىتەى سىفەتتەكە ھەموو سىفەتە تەۋاۋەكان و ھەموو سىفەتەى پەروەردگاريتى و گەۋرەى لە خۆ گرتوۋە، خۋاى گەۋرە ھەر خۆى خوا و پەرىستراۋە لە بەر ئەۋە ھەموو سىفەتە بەرزو گەۋرەو تەۋاۋانەى كە ھەيەتەى، ۋە لە بەر ئەۋە ھەموو نازو نىعمەتەى كە پىشتۋىيەتەى بەسەر بەندەكانىدا ، تاكىتەى خۋاى گەۋرە بە ھەموو سىفەتە تەۋاۋە و تاكىتەى لە پەروەردگاريتى ئەۋە دەخۋاىت كە ھىچ كەس و ھىچ شتەك لە دروست كراۋەكانى شايستەى عىبادەت بۇ كردن و پەرىستىن نەبن جگە لە خۆى .

خوا بە تەنھا ناسىن لە پەرىستىدا (توحيد الالوهية) مەبەستى ھەموو پىغەمبەران(ﷺ) بوۋە لە بانگەۋاز كردنى گەلەكانىدا ھەر لە يەكەم پىغەمبەرەۋە تا كۆتايىن پىغەمبەر (ﷺ)، ئەم جۆرە يەكشەنبە پەرىستىيە لە سورەتى الكافرون باس كراۋە ﴿قُلْ يَتَّيْبُهَا الْكٰفِرُونَ ﴿١﴾﴾ (الكافرون: ١) ۋە تايەتى "٦٤" ى سورەتى ال عمران ئەم جۆرە يەكشەنبە پەرىستىيە لە خۆ گرتوۋە، ھەر ۋەك خۋاى گەۋرە فەرمۋىيەتى: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا۟ اِلٰى كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦٓ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوۡنِ اللّٰهِ فَاِن تَوَلَّوْۤا۟ فَقُوۡلُوۡا۟ اَشْهَدُوۡا۟ بِاَنَّا مُسْلِمُوۡنَ ﴿٦٤﴾﴾ (ال عمران: ٦٤) واتا: ئەى پىغەمبەر (ﷺ) بە ئەھلى كىتاب بلى: (كە مەبەست پىيان گاور و جولەكەن) ۋەرن بۇ لای ۋوشەيەك -گوئى بۇ بگرن و كارى پى بگەن- كە ئەۋ ۋوشەيە لە نىۋان ئىمەو ئىۋەدا يەكسانە ئەۋىش ئەۋەيە كە ھىچ پەرىستراۋىك نەپەرىستىن جگە لە خۋاى گەۋرە، ۋە بە ھىچ شىۋەيەك ھاۋەلى بۇ بېيار نەدەين (نە بت و نە سەلىب و نە ئاگرو نە تاغوت و نە ھىچ شتەكى تر نەكەيە شەرىكى خۋاى گەۋرە بەلكو بە تاك و تەنھا بىپەرىستىن) ۋە ھەندىكمان ھەندىكمان نەكەيە خۋاۋ عىبادەتيان بۇ بگەين جگە لە خۋاى گەۋرە (بەۋەى كە سۈجەدىان بۇ بەرىن يان شوپىيان بگەين لە ھەلال كردنى ھەرام و ھەرام كردنى ھەلال)، ئەگەر ئەۋان پىشتيان ھەل كىردو شوپىنت نەكەۋتن ، بلىن شايەت بن كە ئىمە موسولمانىن و بەردەۋامىن لە سەر ئىسلامەتى و دىندارى خۆمان .

ۋە سەرەتەى سورەتى (السجدة) و كۆتايىيەكەى، ۋە سەرەتاۋ ناۋەپاست و كۆتايى سورەتى(غافر)، ۋە سەرەتەى سورەتى (الأعراف) و كۆتايىيەكەى و زۆربەى سورەتەكانى قورئانى پىرۆز ئەم جۆرە يەكشەنبە پەرىستىيە لە خۆ گرتوۋە .

ھەموو سورەتەكانى قورئانى پىرۆز جۆرەكانى خوا بە تەنھا ناسىن لە خۆ گرتوۋە ، قورئانى پىرۆز ھەموۋى لە سەرەتاۋە تا كۆتايى باس لە خوا بە تەنھا ناسىن ئەكەت، لە بەر ئەۋەى قورئانى پىرۆز ھەموۋى يان باس لە زات و گەۋرەى و تاكىتەى و ناۋو سىفەت و كارو فەرمۋەدەكانى خۋاى گەۋرە ئەكەت كە ئەۋىش بىرىتتە لە (توحيد الربوبية والأسماء والصفات)، يان قورئانى پىرۆز بانگەۋاز كردنە بۇ پەرىستىن و عىبادەتەى خۋاى گەۋرە بە تاك و تەنھا و ۋاز

هینان له په رستنی جگه له خوا که ئه ویش بریتیه له (توحید الالهیه)، یان قورئانی پیروژ فرمان کردنه به چاکه و ریگری کردنه له خراپه و په یوه ست بوونه به عیباده ته وه، که ئه مانه ش له ماف و ته و او کارییه کانی یه کخوا په رستیه، یان هه والدانه سه باره ت به پیژی که سانی یه کخوا په رست و ه چوڼ خوی گوره سه رخه رو یارمه تی دریا نه، وه چهنیک ریژ لیگیراون له قیامه تدا که ئه مانه ش پاداشتی یه کخوا په رستیه، یان قورئانی پیروژ باس له موشریکین دهکات وه چیان به سهر دیت له ناخوشی و نارپه حه تی له دنیا دا وه توشی چ سزایه کی توندو به ئیش دهن له دوا روژدا هه مووی به هوی دره چون و گوئ نه دانه به حوکی خوا به ته نها ناسین، بویه قورئانی پیروژ هه مووی بریتیه له باس کردنی خوا به ته نها ناسین و مافه کانی و پاداشتی، یان باس کردنی شیرک و موشریکین و سزایان.^(۱)

به روو بوم و سوده کانی یه کخوا په رستی

یه کخوا په رستی کومه لیک فه زل و گوره بی و شوینه وارو سودی باش و سهر ئه نجامی چاک هیه له وانه:

- ۱- خیری دنیا و قیامه ت له فه زل و گوره بی و به روو بومه کانی یه کخوا په رستیه .
- ۲- یه کخوا په رستی گوره ترین هوکاره بو لچون و نه مانی تنگ و چه له مه و ناسته نگه کانی دنیا و قیامه ت، خوی په روو درگار به هوی وه سزا لا ئه بات له سهر به نده کانی له دنیا و قیامه تدا وه به هوی وه خوی په روو درگار نازو نیعمه تی خوی ئه ریژی به سه ریاندا .
- ۳- به روو بومی خوا به ته نها ناسین یکی ته و او که دووره له شیرک و ریا ئه مینی و هیمنی دنیا و قیامه تی تیا به، هه روه ک خوی په روو درگار فه رمویه تی: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَنَهُمْ بِظُلْمٍ اُولَٰئِكَ هُمُ الْاٰمَنُونَ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (الانعام: ۸۲) و اتا: ئه وانه ی که باوه رپان هیناوه و ئیمان که یان تی که ل نه کردوه به شیرک بریاردان بو خوی په روو درگار ئه وانه له قیامه تدا ئه مینن له ناخوشی و نارپه حه تی، وه هیدایه ت دراو بو ریگی راستی ئیسلام .
- ۴- هه ر که سیک خوا به ته نها بنا سیت ئه وه هیدایه تی ته و او دراوه و یارمه تی دراوه بو به ده ست هیئانی پاداشتی هه موو کرده وه یه کی چاکه له لایه ن خوی په روو درگاره وه .
- ۵- به هوی خوا به ته نها ناسینی کی ته و او یه که خوی په روو درگار له تا وانه کان خوش ئه بیت خراپه کان لئه بات، هه روه ک له حه دیسی کی قودسیدا که ئه نه سی کوری مالک (رضی الله عنه) له پیغه مبه ره وه (صالح) ئه یگی ریته وه، خوی په روو درگار فه رمویه تی: (یا ابن آدم انک لو اتیني بقراب الأرض خطایا ثم لقیني لا تشرك بي شیئا لأتیتک بقرابها مغفرة)^(۱) و اتا: ئه ی کورانی ئاده م (ئه ی موسلمانان) تو ئه گه ر گه یشتی به دیداری من له قیامه تدا پر به زهوی تا وانه هه بیت کاتیک ئه گه یته دیداری من و هاوه لت بو من بریار نه دابیت پر به زهوی لیخوش بونت پیده به خشم .
- ۶- به هوی خوا به ته نها ناسینی کی ته و او یه که خوی په روو درگار به نده کان ده کاته به هه شته وه، هه روه ک پیغه مبه ری خوا (صالح) فه رمویه تی: (من شهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له، وأن محمداً عبده ورسوله، وأن

(۱) بپوانه: مدارج السالکین، لابن القیم، ۴۵۰/۳، وفتح المجدید، ص ۱۷-۱۸، والقول السدید، ص ۱۶، و معارج القبول، ۹۸/۱.

(۱) الترمذی، کتاب الدعوات، باب فضل التوبه والاستغفار، ۵/۴۸، برقم ۳۵۴۰، و صححه الألبانی فی صحیح الترمذی، ۱۷۶/۳، و سلسله الأحادیث الصحیحة، برقم ۱۲۷، ۱۲۸.

عيسى عبد الله ورسوله و كلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، وأن الجنة حق، وأن النار حق، أدخله الله الجنة على ما كان من العمل^(۱) واتا: هەر كه سيك شايه تي بدات به وهی كه خوی په روهردگار په رستراوی راسته قینه و تاك و ته نهاییه و هیچ په رستراویکی تر شایسته ی په رستن نییه جگه له خوا نه بیټ، وه شایه تی بدات كه پیغه مبهه محمد (صلواته علیه وسلم) بهنده و نیردراوی خواهیه، وه (عيسى "عليه السلام") بهنده و پیغه مبهه ری خواهیه (صلواته علیه وسلم) كه به وشه ی خوی په روهردگار دروست بووه، كاتيك خوی په روهردگار فرموی: (كُنْ فَيَكُونُ) واتا بیه ئه ویش دروست بوو به فرمانی خوا به بی باوك، وه روح له بهریكه وهكو سه رجه م دروست كراوه روح له بهره كانی تری خوی په روهردگار (واتا: ئینسانه نهك خوا بیټ یان به شی خواهیه تی تیدا بیټ هه روهك گاوه ركان باوه رپان وایه)، كه سيك شايه تی بدات به وهی كه به هشت حقه و هیه و شوینی چاكه كارانه وه دوزه خیش حقه و بوونی هیه و شوینی هاوهلَ بریارده ران و بی باوه ران و تاوان بارانه، ئه وه خوی په روهردگار ئه یكاته به هشته وه جا له سه ر هه ر كرده وه یكه بیټ، (واتا: خوی په روهردگار ئه و موسلمانه ئه كاته به هشته وه چهنئ چاكه شی كه م بیټ و تاوانی زور بیټ چونكه ئه و هه موو شایه تیبه گه وره یه ی داوه).

وه هه روه ها له فرموده یه کی تر دا كه هاوه لی به ریژ جابری كوری عبدالله (رضی الله عنه) له پیغه مبهه ری خواهیه (صلواته علیه وسلم) بومان ئه گیریته وه، كه فرمویه تی: (من مات لا یشارك بالله شیئا دخل الجنة)^(۱) واتا: هەر كه سيك مرد بیټ (یان بمریت) و له ژیانی دونیادا به هیچ شیوه یه ك هاوه لی بو خوی په روهردگار بریار نه دایټ بی گومان كه سيكه چوته به هشته وه

۷- خوا به تنه نا ناسینیکی ته واو ئه گه ر له هه ر دلئیدا هه بیټ نایه لی خواوه نه كه ی بچیته ناو ناگری دوزه خوه، هه ر وهك عتبان له پیغه مبهه روه (صلواته علیه وسلم) بومان ده گیریته وه كه فرمویه تی: (...فإن الله حرم على النار من قال: لا إله إلا الله یتغی بذلك وجه الله)^(۱) واتا: خوی په روهردگار لاشه ی كه سیکی حه رام كرده وه له ناگری دوزه خ كه وتبیټی (لا إله إلا الله) و تنه نا مه به سستی خوی په روهردگاره به ووتنی .

۸- ئیمان و خوا به تنه نا ناسین ئه گه ر به ئه ندازه ی كه م تر له دهنكه خه رته له یه ك له دلی هه ر موسلمانئیدا هه بیټ پرگاری ده كات له ناگری دوزه خ و به هه میشه یی خواوه نه كه ی له ناگر دا نامینیته وه (چه ندیک تاوانیشی زور بیټ به مه رچیک ئه و تاوانانه نه گه یشتبیته راده ی شیرك و بی باوه ری).^(۲)

۹- خوا به تنه نا ناسین گه وره ترین هوکاره بو به ده ست هیانی پازی بوون و پاداشتی خوی په روهردگار، وه سه رفرازترین و به خته وه رترین كه س له روژی قیامه تدا به شه فاعه تی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) كه سانی خوا به تنه نا په رستن، هه روهك پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) فرمویه تی: (...أسعد الناس بشفاعتي يوم القيامة من قال لا إله إلا الله خالصا من قلبه أو

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ} ۱/۴، ۱۶۸، برقم ۳۲۵۲، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعاً، ۱/۵۷، برقم ۲۸

(۱) مسلم، كتاب الإيمان، باب من مات لا يشارك بالله شيئاً دخل الجنة، ۱/۹۴، برقم ۹۳.

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الصلاة، باب المساجد في البيوت، ۱/۱۲۶، برقم ۴۲۵، ومسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب الرخصة في التخلف عن الجماعة بعذر، ۱/۴۵۵-۴۵۶، برقم ۳۳.

(۲) بروانه: صحيح البخاري، كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى: {لَمَّا خَلَقْتُ بِيَدِي}، برقم ۷۴۱۰، وصحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب معرفة طريق الرؤية، ۱/۱۷۰، برقم ۱۸۳، ورقم ۱۹۳.

نفسه^(۳) و اتا: سەرفراز تىرىن و بەختە وەر تىرىن موسولمان لە پۇژى قىيامە تدا كە بەر شەفاعە تى من بکە ویت موسولمانىكە لە ناخى دلئىيە وە بە دلئىيە كى تە و او وە ووتبىتى (لا إله إلا الله) .

۱۰- ھەموو كرده وە چاكە كان و ووتە و قسە نەپنى و ئاشكر اكان ، لە پوى وەر گىران و تە و او وە تى و بوونى پاداشتى چاكە لە سەريان لە لايەن خواى پەر وەر دگار وە وە ستاون لە سەر بوونى خوا بە تەنھا ناسىنىكى تە و او، بۇيە ھەركاتىك خوا بە تەنھا ناسىن بە ھىز بوو وە دلئىيە تە و او بۇ خواى پەر وەر دگار ئو كارانە رىك و تە و او دەبن .

۱۱- بە ھوى خوا بە تەنھا ناسىنىكى تە و او وە كردنى كرده وە چاكە لە سەر شانى بەندەى موسولمان ئاسان دەبىت، وە بە ئاسانىش واز ھىنان لە تاوان لە سەر شانى سوک دەبىت ، وە دل نە وایى تىدايە لە بە لاو موسىبەت، خوا بە تەنھا ناسىن و دلئىيە بۇ خواى پەر وەر دگار لە يەكخۇا پەرستى كەيدا كردنى كرده وە چاكەى لە سەر شان سوک و ئاسان دەبىت ، لە بەرئە وەى ئومىدى بە پازى بوون و پاداشتى خواى پەر وەر دگار ھەيە، وە بە ئاسانى دەتوانىت واز لە و تاوانانە بىنىت كە نەفسى ھەزى پىيە تى ئەنجامى بدات، لە بەر ئە وەى ترسى تورە بوون و سزای خواى پەر وەر دگارى ھەيە .

۱۲- يەكخۇا پەرستى ھەر كاتىك بە تە و اوى لە ھەر دلئىكدا ھەبوو خواى پەر وەر دگار ئىمان لە و دلە دا شىرىن و خۆشە وىست ئەكات و ئەپرازىنىتە وە بە كرده وە چاكە، وە خواى پەر وەر دگار بى باوهرى و تاوان و سەپىچى لا قىزە وون و پرى لىبوو ئەكات، وە خواى پەر وەر دگار ئو كەسە يەكخۇا پەرستە ئەگىر تى لە ھىدايەت دراوان .

۱۳- يەكخۇا پەرستى ناخۆشى و ئىش و ئازار لە سەر بەندەى موسولمان سوک و ئاسان دەكات، بۇيە بە گوپرى تە و اوى خوا بە تەنھا ناسىن، موسولمان ناخۆشى و ئىش و ئازارە كان وەر دە گرىت بە دلئىكى فراوان و نەفسىكى ئارامە وە، وە ئە و بەندە موسولمانە تە و او تە سلیمە و پازىيە بە و قەدەرەى كە خواى پەر وەر دگار بۇى بپو و تە وە گەر لە سەر شانى قورس و گرانىش بىت، كە ئە وىش گەر وەر تىرىن ھۆكارە بۇ فراوانى و ئارامى دلە كان .

۱۴- يەكخۇا پەرستى بەندە كان پزگار دەكات لە بەندايە تى كردن و دل پەيوەست بوون و ترسان و ئومىد بوون و كرده وە كردن لە بەر دروست كراوە كانى خواى پەر وەر دگار، كە ئە و پزگار بونەش سەرفرازى پاستە قىنە و پىزو شكۆمەندى بەر زىيە، لە گەل ئە وە شدا ئە و بەندە يەكخۇا پەرستە تەنھا بەندايە تى خواى پەر وەر دگار دەكات و تەنھا ئومىدى بە خواى پەر وەر دگارە و لە ھىچ كەس و شتىك ناترسىت تەنھا لە خواى پەر وەر دگار نەبىت، ئە و ترس و ئومىدەش لە خواى پەر وەر دگار تە و او سەر كە و توو و سەرفراز و پزگار بووى دەكات .

۱۵- يەكخۇا پەرستى گەر لە ھەر دلئىكدا بە تە و او وە ھەبوو بە دلئىيە كى تە و او وە ئە و كاتە كرده وە چاكەى كەمى ئە و بەندە موسولمانە زۆر ئەكات ، وە كرده وە قسە جوانە كانى زياد ئەكات بى سنور و حىساب .

۱۶- خواى پەر وەر دگار كە فالە تى خوا بە تەنھا ناسانى كرده وە كە لە دونيادا سەرخەرو يارمە تى دەريان بىت، وە سەرفراز و بە عىززەت و پىزدارىان بكات، وە تە و او ھىدايە تىان بدات، وە خواى پەر وەر دگار كردنى ھەموو كارىكى چاكە يان لە سەر ئاسان دەكات، وە كار و حالى دونيايان بۇ چاك دەكات ، وە ھەموو قسە و كرده وە كانيان بۇ رىك و چاك جوان ئەكات .

(۳) البخاري ، كتاب العلم، باب الحرص على الحديث ، ۳۸/۱ ، برقم ۹۹ .

۱۷- خۋاى پەرۋەردگار خراپەى دونيا و قىامەت لە ئىمانداران (يەكخوا پەرستان) لادەبات و دوورى دەخاتەو، وەمنەتى خۋى پۋاندوۋە بە سەرياندا بەو ژيانە خۆشەى كە پىي بەخشيون، وە دال ئارامى كردون پىي، وە دال گەش و دال خۆشى كردون بە يادو زىكىرى خۋى لەو دونيايەدا .

شيخى پايە بەرز ناصر السعدى " پەحمەتى خۋاى لىبىت " فەرمويەتى : (بەلگەى ئەو خالانەى كە باسكران لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى پىغەمبەردا (ﷺ) زۆر و ئاشكران ، والله أعلم).^(۱)

وە شىخ و زاناي پايە بەرز ابن تيمية (پەحمەتى خۋاى لىبىت) فەرمويەتى: (ھىچ خۆشەتى و چىژو خۆشەكى تەواۋ نىيە بۇ دالەكان مەگەر لە خۆشەويستى خۋاى پەرۋەردگار و نزيك بونەو لىي بەو كارە چاكانەى كە خۋاى پەرۋەردگار ھەز دەكات ئەنجام بدرين بۆى، وە خۆشەويستى بۇ خۋاى پەرۋەردگار تەواۋ پاست نىيە مەگەر بە پشت ھەلگەردن لە ھەموو خۆشەويستىك جگە لە خۋى، كە ئەو ھەش (واتا: پشت ھەلگەردن لە خۆشەويستى ھەموو خۆشەويستىك لە روى پەرستى و ئومىد پىيون و ترسان و پشت پىبەستى و داوا لى كردن و ... ھتد ، جگە لە خۋاى پەرۋەردگار) ھەقىقەت و راستىتى خوا بە تەنھا ناسين و (لا إله إلا الله) يە .^(۲)

بەشى دوۋەم

تارىكايىبەكانى ھاۋەل بېرىردان بۇ خۋاى پەرۋەردگار

باسى يەكەم: تىگەيشتن لە ماناي ھاۋەل بېرىردان بۇ خۋاى پەرۋەردگار

ماناي شىرك لە زمانەوانىدا: الشُّرْكُ، والشَّرْكَةُ، و اتايان يەكە، وقد اشتركا، وتشاركا، وشارك أحدهما الآخر، شەرىك بوون، شەرىكايەتى ئەوى تىرى كرد، وأشرك بالله: كفر، كوفرى كرد بى باۋەر بوو، فهو مشرك ومشركي، كە كەسىكى موشرىكە، والاسم الشرك فيهما، و رغبتا في شرككم: مشاركتكم في النسب ، وأشرك بالله: جعل له شريكاً في ملكه، أو عبادته : و اتا: ھاۋەلى بۇ خوا بېرىردا لە مولكى يان لە پەرستنىدا .^(۱)

ماناي شىرك لە رۋانگەى شەرعدا: ئەو يەكە تۆ ھاو شىۋەيەك بۇ خۋاى پەرۋەردگار دابىئىت لە كاتىكدا خۋاى پەرۋەردگار تۆى دروست كردوۋە، ئەو تاوانەش گەرەتەرىن تاوانە (كە ھىچ تاوانىك لە سەرۋىيە نىيە بۇ ترسناكى) ئەو تاوانە (شىرك) ھەلۋەشىنەرەو و پوچەلكەرەو ھەموو كەردەو چاكانە، وە پىگەر و بەر بەستە لە بوونى پاداشتى چاكانە لە سەر كەردەو چاكانە، بۆيە ھەر كەسىك (كەسىك يان شتىك) يەكسان بكات لە گەل خۋاى پەرۋەردگاردا بە خۆشەويستى و بە گەرە دانان ، وە شويىنى ھەنگاۋو پىبازى بکەۋىت كە پىچەوانەى پىبازى پىغەمبەر ئىبراھىم بىت (عليه السلام) ئەو ھە و

كەسە كەسىكى موشرىكە و گەرەتەرىن تاوانى ئەنجامداۋە .^(۱)

(۱) بېوانە: القول السديد في مقاصد التوحيد ص ۲۵ .

(۲) بېوانە: مجموع الفتاوى ، ۳۲/۲۸ .

(۳) بېوانە: القاموس المحيط، باب الكاف، فصل الشين، ص ۱۲۴۰ .

(۴) بېوانە: الأجوبة المفيدة لمهمات العقيدة ، لعبد الرحمن الدوسري ، ص ۴۱ .

هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار دوو جوړه: (۲)

جوړی یه که م: هاوډل بریاردانی گه وره نه گهر هر که سیک بریاری بدات له دینی ئیسلام پیی دهرده چیت و بی باوهر ده بیټ .

جوړی دووهم: هاوډل بریاردانی بچوکه که نه گهر هر که سیک بریاری بدات له دینی ئیسلام دهرناچئ و پیی بی باوهر نابیت به لام له تاوانه گه وره کان گه وره تره به لای هندی له زانایانه وه .

زانای پایه به رز شیخ ناصر السعدی (په حمته خوی لیبت) سنوری شیرکی گه وره ی پوون کردوته وه و فرمویه تی: (سنوری هاوډل بریاردانی گه وره که هموو جوړو به شه کانی له خو گرتیبت نه وه یه: که بهنده یه ک جوړیک یان تاکیک له تاکه کانی په رستن بو جگه له خوی په روهردگار نه نجام بدات، بویه هموو بیروباوهر و قسه و کرده وه یه ک کاتیک زانرا خوی په روهردگار فرمانی کردووه ده بیټ ته نها بو خوی بکریټ، کردن و نه نجامدانی بو خوی په روهردگار خوا به ته نها ناسین و ئیمان و دلسوزییه بوی، وه نه نجامدان و کردنی بو جگه له خوی په روهردگار هاوډل بریاردان و بی باوهر پییه، نه م یه سنوری شیرکی گه وره .

وه سنوری شیرکی بچوک: بریتیه له هموو وه سیله و هوکاریک که سه ربکیشیت بو هاوډل بریاردانی گه وره له و مبه ست و نیهت و قسه و کرده وانه ی که نه گه یشتونه ته راده ی په رستن و عیبادت .^(۱)

باسی دووهم : به لگه پوون و ناشکراکان سه بارهت به هه لوه شانده وهی هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار
به لگه ی براوه و پوون و ناشکرا سه بارهت به هه لوه شانده وهی هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار و سه رزه نشت کردنی که سانی هاوډل بریاردهر بو خوی په روهردگار زور زورن له وانه :

۱- هر که سیک داوا بکات و بپارپته وه له پیغه مبریک (صَلَاةً) یان پیاو چاکیک یان مه لائیکه یه ک یان جنوکه یه ک یان جوړیک له جوړه کانی په رستنیان بو نه نجام بدات نه وه کردویانیتی به خواو په رستراو جگه له خوی په روهردگار.^(۲) که نه وه ش حه قیقه تی شهریک بریاردانی گه وره یه بو خوی په روهردگار ، خوی په روهردگار

دهرباره ی نه م تاوانه فرمویه تی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ

أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ (النساء: ۴۸) واتا : خوی په روهردگار له که سیک رازی نییه و لیی خو ش نابیت که هاوډلی بو بریار دابیت (وه به و حاله وه مردبیت و ته و به ی نه کردبیت له کاتیکدا ترسناکی شیرکی بو پوون کرابیته وه و به لگه ی خوی په روهردگاری بو باس کرابیت و به رده وام بووبیت له سه ری (أَقِمْ عَلَيْهِ الْحُجَّةَ)، وه خوی په روهردگار له هموو تاوانیک خو ش ده بیټ که له خوار شیرکه وه بیت بو نه و که سه ی که خوی ویستی لییه (لیخوش بوونی خوی په روهردگار له هموو تاوانیک که نه گه یشتووه ته راده ی شیرک و بی باوهری یان نه وه تا هر له سه رهاوه و بی سزا لیی خو ش ده بیټ یان پاش سزاو پاک بونه وه پزگاری ده کات له ناگری دوزه خ له بهر نه وه ی

^(۲) بیوانه : قضية التكفير ، للمؤلف، ص ۱۱۹ .

^(۱) بیوانه : القول السديد في مقاصد التوحيد، لعبد الرحمن بن ناصر السعدي، ص ۳۱، ۳۲، ۵۴ .

^(۲) بیوانه : فتح المجيد شرح كتاب التوحيد، ص ۲۴۲ .

شیرک و بی باوهری بهرامبر خوی پهروهردگار نه نجام نه داوه، نه مه واتای نه وه نییه بلیین ریگه ی تاوانمان بۆ ئاسان ده بیئت - به لکو گه وره بی خوا به ته نها ناسین و دور که وتنه وه له شیرک بریادانمان بۆ پوون ده کاته وه - چونکه موسلمان گهر تاوانیش بکات به ترسه وه نه نجامی نه دات (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ اِثْمًا عَظِيمًا) وه هر که سیئک هاوه ل بۆ خوی پهروهردگار بریار بدات به پاستی درویره ک و تاوانیکی زور گه وره ی نه نجام داوه .

۲- لهو به لگه یه کلاکه ره وانه ی که پیویسته پوون و ئاشکرا بکرین بۆ نه و که سانه ی که جگه له خوی پهروهردگار په رستراوی تر ده په رستن، فه رموده ی خوی پهروهردگار که فه رمویه تی: ﴿ اَمْرٍ اَخَذُوا ءَالِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْسِرُونَ ﴿۲۱﴾ لَوَكَانَ فِيهَا ءَالِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسَبَّحَنَّا اللّٰهَ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۲﴾ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿۲۳﴾ (الانبیاء: ۲۱-۲۳) واتا: نه وان په رستراوی تریان داناوه و ده په رستن جگه له خوی پهروهردگار له سهر زه ویدا، ئایا نه و په رستراوانه ده توانن مردوو زیندوو بکه نه وه و له زه ویدا بلاوی بکه نه وه؟ بی گومان نه خیر ده ی که نه توانن نه وه بکه ن چون شایسته ی نه وه ن بکرینه خوا. ﴿ لَوَكَانَ فِيهَا ءَالِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسَبَّحَنَّا اللّٰهَ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ واتا : نه گهر له ئاسمانه کان و زه ویدا خویه ک و په رستراویکی راسته قینه ی تر هه بویه نه وه ژیان و ریک و پیکی ئاسمانه کان و زه وی تیک ده چون و خراپ ده بوون، پاک و بی گهردی بۆ نه و خویه (که خاوه نی عهرشه) له وه ی ده یلین گویه کور یان شه ریکی هه یه ، ﴿ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴾ واتا : خوی پهروهردگار حاکم و ده سه لاتداره و پرسیا ری لی ناکری له و کارانه ی نه نجامی ده دات و ره خنه ی لی ناگری له بهر نه وه ی خوی پهروهردگار خاوه نی گه وره بی و زانیاری و داناییه کی ته واوه (وَهُمْ يُسْأَلُونَ) واتا: به لکو نه وان (هاوه ل بریارده ران) پرسیا ری لی کراون له سهر کاره کانیان .^(۱)

له م ئایه ته پیروژانه دا خوی پهروهردگار ئینکاری و نکولی له سهر نه و که سانه ده کات که جگه له خوی پهروهردگار له سهر زه ویدا په رستراوی تریان داناوه و ده یان په رستن، جا نه و په رستراوانه دارو به رده کان بن یان بته کان بن که ده په رسترین جگه له خوی پهروهردگار ، ئایا نه و په رستراوانه ده توانن مردوو ده کان زیندوو بکه نه وه و به سهر زه ویدا بلاویان بکه نه وه؟ وه لام: بی گومان نه خیر ناتوانن و ده سه لاتیان نییه به سهر هیچ کاریک له و کارانه دا، وه نه گهر له ئاسمانه کان و سهر زه ویدا په رستراویکی تری راسته قینه هه بویه و شایسته ی په رستن بویه نه و کاته ژیا نی دروست کراوه کان و ریک و پیکی ئاسمانه کان و زه وی تیک ده چون و خراپ ده بوون، له بهر نه وه ی بوونی چه ند خویه ک و په رستراویک ری نه دان و نه گونجان و نا کوکی ده خوازیت، که به هویه وه له ناو چون و نه مان پوو ده دات، نه گهر دابنریت دوو په رستراو هه یه، یه کیکیان بیه ویت شتیک دروست بکات به لام نه وه ی تریان نه یه ویت نه و شته دروست بکات، یان یه کیکیان بیه ویت شتیک ببه خشیت نه وه ی تریان نه یه ویت و ریگر بیئت، یان په رستراویکیان بیه ویت لاشه یه ک بجولی نه وه ی تریان بیه ویت و هستاو بیئت، له م کاته دا ریک و پیکی هه موو بونه وهران وژیانی دونیا تیک ده چیت، له بهر نه وه ی :

(۱) بروانه : تفسیر القرآن العظیم ، للإمام ابن کثیر ۳/۲۳۶ تفسیر سورة الأنبياء .

* شتېكى نەگونجاۋە و نەمە عقولېشە لە يەك كاتدا مەبەستى ھەردوۋى كىيان بېتە دى، چونكە ئەگەر مەبەستى ھەردوۋى كىيان بېتە دى ئەو كاتە ئەۋە دەخوازېت كە دوۋ شتى زۆر جىاۋاز لە يەك كاتدا كۆ بېتەۋە، يان ئەۋە دەخوازېت لە يەك كاتدا شتېك زىندوۋ بېت و مردوش بېت، جولۇ و ۋەستاۋ بېت ، كە بوۋنى شتى بەۋ شېۋەش نە گونجاۋە و نە شايستە يە .

* ۋە ئەگەر مەبەستى ھېچ كامىيان نەھاتە دى ئەۋ كاتە بى دەسەلاتى لە ھەر دوۋكىاندا دەردەكەۋىت كە ئەۋەش پېچەۋانەى گەۋرەبى دەسەلاتى خۋاى پەروەردگارە .

* ۋە ئەگەر مەبەستى يەككىيان ھاتە دى و كارى جى بە جى بوۋ، ئەۋ كاتە ئەۋ پەرستراۋى مەبەستەكەى دېتە دى و كارەكانى جى بە جىيە پەرستراۋى بە تۈانا و بە دەسەلاتە و ئەۋەى تريان پەرستراۋى بى تۈانا و بى دەسەلاتە .

* ۋە كۆبۈنەۋە و پېكەۋتنيان لە سەر ھاتنەدى يەك مەبەست لە ھەموۋ كارېكدا شتېكى ناشياۋو نەگونجاۋە . بۆيە لەم كاتەدا ئەۋ پەرستراۋەى كە بە دەسەلاتە و زالە بەسەر بەپېۋەبردنى كارەكانىدا تەنھا ئەۋيان مەبەستەكەى ھاتتە دى و كارەكانى جى بە جىيە بى ھېچ پېگرو بەرەركانى و پا جىاۋازىكەى بەرامبەرى، ۋەبى بوۋنى ھېچ ھاۋەلېك، كە ئەۋەش خۋاى دروست كەرو بەدېھىنەر و تاك و تەنھايە، كە ھېچ پەرستراۋىكى حەق نىيە جگە لە خۋى ھەر ئەۋ پەرستراۋى حەق و راستەقىنەيە، ۋە ھېچ پەروەردگارېك نىيە جگە لە خۋى، ھەر بۆيە خۋاى پەروەردگار بەلگەى ناشياۋى و نادروستىتى بوۋنى زياتر لە پەرستراۋىكى باس كروۋە و فەرموئەتى: ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلَيْهِمُ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۲﴾ (المؤمنون: ۹۱-۹۲) واتا: ھەرگىزۋ بە ھېچ شېۋەيەك خۋاى پەروەردگار كەسى نەكروۋە بە پۆلەۋ مندالى خۋى ۋە بە ھېچ شېۋەيەك لە گەل خۋاى پەروەردگاردا پەرستراۋى حەق و راستەقىنە نىيەۋ ھاۋەل و شەرىكى نىيە، گەر پەرستراۋى حەق و راستەقىنەى تر لە گەل خۋاى پەروەردگاردا ھەبۋايە ئەۋكاتە ھەرىكەيان يارمەتيدەرۋ بەرئوبەرى ئەۋ شتانه ئەبوۋن كە خۋى دروستى كروۋن (بۆيە ئەۋ كاتە ژيان و پېكى و جوانى ئەم بونەۋەرانە تىكەدەچۈن) ۋە ھەندى لە دروستكراۋەكانى زال ئەكرد بەسەر ھەندىكىاندا، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ : پاكى و بېگەردى بۆ ئەۋ خۋايەى كە ھاۋەل بېرىدارەران ئەيلېن و ئەيدەنە پالى (گۋايە مندال و ھاۋەل و شەرىكى ھەيە) ﴿ عَلَيْهِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ : ئەۋ خۋايە شەرەزاۋ ئاگادارى ھەموۋ نھىنى و ديارو ئاشكراكانە بەرزى و بلندى و گەۋرەبى تەنھا بۆ ئەۋ بەرامبەر بەۋ شتانه كە نەفامان و ھاۋەل بېرىدارەران دەيكەنە ھاۋەل و شەرىكى .

ۋە بوۋنى ئەم ھەموۋ بونەۋەرانەى ژىروۋ سەرۋ بەۋ ھەموۋ جوانى و پېكى و بېكەۋى بۈۋنى تىكەلۋى و پەيوەندىيان بەيەكەۋە لەۋ پەرى وردەكارى و تەۋاۋەتيدايە ﴿ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ ﴿۲﴾ (الملك: ۳) واتا: ھېچ نارېكى و نا بەجىيەك نابىنىت لە دروست كراۋەكانى خۋاى پەروەردگاردا ، بەلكو ھەموۋيان گۋېرپايەل و ئامادەۋ پېكخراۋن بە دانايىيەۋە (لە لايەن خۋاى گەۋرەۋە) بۆ بەرژەۋەندى دروست كراۋەكانى، ھەموۋيان بەلگەن لە سەر

ئوهی که بهرپوهه رو په روهردگارو خویان ته نها یه که خوایه، هیچ په رستراوو دروست که ریان نییه جگه له و (خوای په روهردگار).^(۱)

۳- ئوهی که شتیکی پوون و زانراوه له لای هه موو که سانی عاقل و ژیرمند ئوهیه هه موو ئه و په رستراوانه ی که ده پهرسترین جگه له خوای په روهردگار بی هیزو بی دهسه لاتن له هه موو پویه که وه، ئه و په رستراوانه هیچیان به دهست نییه بؤ خوایان و بؤ جگه له خویشیان له سودو قازانچ و زیان ، له ژیان و مردن ، له بهخشین و پرگری کردن و نه بهخشین، له بهرزی و نزمی ، وه وهسف ناگرین به هیچ سیفاتیک له و سیفاتانه ی که په رستراوی راسته قینه ی پی وهسف دهگریت، دهی که و ابوو چوون ئه و په رستراوانه ده پهرسترین که ئه وه حالیا نه؟ وه چوون ئومیدت به په رستراویک ده بیئت که ئه وه حالیتی؟ یان چوون لیی ده ترسییت که ئه وه سیفاتیتی؟ یان چوون هاواری بؤ دهگریت و داوای لی دهگریت له کاتیکدا نه ده بیستی و نه ده بینی و نه هیچ شتیکیش ده زانیت.^(۱)

وه خوای په روهردگار به جوانترین شیوه بی دهسه لاتی و بی هیزی ئه و په رستراوانه ی که جگه له خوای ده پهرسترین پوون کردوته وه، هه روه که فرمویه تی: ﴿ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (۷۶) (المائدة: ۷۶) و اتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پییان بلئ ئایا ئیوه (موشریکین) عیبادت بؤ جگه له خوای په روهردگار ده که نه له کاتیکدا نه زیان و نه سویدان نییه بؤتان وه خوای په روهردگار بیسه روزانیه .

وه هه روه ها خوای په روهردگار فرمویه تی: ﴿ أَيْشُرُّونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴾ (۱۹۱) وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿ ۱۹۲ ﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاكُمْ عَلَيْكُمْ أَذْعُوتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَمْتُونَ ﴿ ۱۹۳ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ ۱۹۴ ﴾ أَلَمْ يَمْشَوْا بِهَا أَمْ لَمْ يَأْتُوا بِنَبِيٍّ لَهُمْ أَبْصُرُونَ ﴿ ۱۹۵ ﴾ أَمْ لَمْ يَأْتُوا بِنَبِيٍّ لَهُمْ أَبْصُرُونَ ﴿ ۱۹۶ ﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿ ۱۹۷ ﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿ ۱۹۸ ﴾ (الأعراف: ۱۹۱-۱۹۹)

(۱) بیوانه : درء تعارض العقل والنقل لابن تیمیة ۳۵۲/۹ ، ۳۵۴ ، ۳۳۷-۳۸۲ ، ۳۵۱/۳۷-۳۷ ، وتفسیر البغوي ۲۴۱/۳ ، ۳۱۶ ، وابن کثیر ۲۵۵/۳ ، ۱۷۶ ، وفتح القدير للشوكاني ، ۴۰۲/۳ ، ۴۹۶ ، وتفسیر عبد الرحمن السعدي ، ۲۲۰/۵ ، ۳۷۴ ، وأیسر التفاسیر لأبي بكر جابر الجزائري ۹۹/۳ ، ومانهج الجدل في القرآن الكريم للدكتور زاهر بن عوض الأملي ص ۱۵۸-۱۶۱ .

(۱) بیوانه : تفسیر ابن کثیر ۸۳/۲ ، ۲۱۹ ، ۲۷۷ ، ۴۱۷ ، ۴۷/۳ ، ۲۱۱ ، ۳۱۰ ، وتفسیر السعدي ۳۲۷/۲ ، ۴۲۰ ، ۲۹۰/۳ ، ۴۵۱ ، ۲۷۹/۵ ، ۴۵۷ ، ۱۵۳/۶ ، و أعضاء البيان للشنقيطي ، ۴۸۲/۲ ، ۱۰۱/۳ ، ۳۲۲ ، ۵۹۸ ، ۴۴/۵ ، ۲۶۸/۶ .

﴿ اَيْشُرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿۱۹۱﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴾ واتا: ئایا دروست کراوه کانی خوای په روه ردگار ده که نه هاو هل و شه ریکی خوای گه وره له کاتیکدا ناتوانن هیچ شتیک دروست بکه ن؟ به لکو خوایان دروست کراون ، وه ناتوانن سه رخری خوایان و هاوار که رانیان بن .

﴿ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَمِتُونَ ﴾ واتا: هاواریان لی بکه ن و بانگیان بکه ن بو سهر ریگی هیدایه ت و راستی شوینتان نا که ون (چونکه روح له بهر نین)، یه کسانه بو ئیوه ئه ی هاو هل بریاردهران هاواریان بو بکه ن و لییان بپارینه وه یان بی دهنگ بن و لییان نه پارینه وه (چونکه بی گیانن، بی گیانیش ناتوانیت هیچ کاریک بوخوی بکات چ جای بو جگه له خوای! په رستراوی راسته قینه نین ، به لکو ئه وه ی په رستراوی راسته قینه بیت تنها ئه و خوییه که هه رکه سیک بیپه رستیت سودی پی ده گه یه نیت، هه رکه سیک سه ریچی بکات زیانی پی ده گه یه نیت، هه رکه سیک خوشه ویستی بیت سه ری ده خات، هه رکه سیک دژایه تی بکات سه رشوری ده کات، هه رکه سیک گوئی رایه لی بکات رینمونی ده کات بو سهر ریگی راست، هه رکه سیک لی بپارینه وه پارانه وه که ی ده بیستیت و وه لای ده داته وه) .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۲﴾ ﴾ واتا: ئه وانه ی ئیوه لییان ده پارینه وه و هاواریان بو ده که ن ئه ی هاو هل بریاردهران وه کو ئیوه دروست کراون (به لکو مروقه کان گه لیک له وان ته و او ترو به ده سه لات ترن، چونکه ئیوه ئه بینن ئه وان نابینن ئیوه ئه بیستن ئه وان نابیستن ئیوه ده ست و قاچ و چاوتان هه یه ئه وان نیانه) ده ی ئه گهر ئیوه راست ده که ن ئه و په رستراوانه سودو زیانیان به ده سه کاتیک هاواریان بو ده که ن با وه لای پارانه وه کانتان بده نه وه کاتیک لییان نه پارینه وه ، ئه گهر وه لای پارانه وه کانتان نیان نه دایه وه ئه وه بی گومان بن له وه ی که نه سودو نه زیانیان به ده ست نییه، چونکه سودو زیان گه یانندن به ده ست خوییه که کاتیک هاواری بو بکریت بیبیستیت و سود به و که سه بگه یه نیت که چاکه کاره و زیان به و که سه بگه یه نیت که خراپه کاره و شایسته یه تی .

﴿ أَلَمْ يَأْمُرْ أَزْجُلٌ يَمْسُونَ بِهَا أَمْ لَمْ يَأْمُرْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَمْ أَعِزُّ بِبَصْرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿۱۹۳﴾ ﴾ واتا : ئایا (ئه ی هاو هل بریاردهران) ئه و بت و په رستراوانه ی ئیوه قاچیان هه یه تا له گه لتاندا بین و بچن کاره کانتان بو جی به جی بکه ن؟ یان ئایا ئه وان ده ستیان هه یه تا به ره نگاریتان لی بکه ن و کاری خراپتان لی بگیرنه وه؟ یان ئایا ئه وان چاویان هه یه تا ئیوه ی پی بینن و ئه و شتانه شی له ئیوه بززه بینن؟ یان ئایا ئه وان گوئیان هه یه تا ئه و شتانه تان پی رابگه یه نن که ئیوه ئاگاتان لی نییه و نابیستن؟ (بی گومان بو هه مووی نه خیر) . قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ : ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به و هاو هل بریاردهرانه بللی خوتان و هه موو ئه و په رستراوانه ی که ئه پیپه رستن جگه له خوای په روه ردگار کو بینه وه و توانا و فیلتان بخنه گه رو چا و ترو کانیکیش دامه نیشن و ماندوو مهن به لکو په له ش بکه ن بو ئه وه ی زیانم بگه یه نن . (خوای په روه ردگار به پیغه مبه ر که ی (ﷺ) رانه گه یه نیت که ئه ییاریزیت و به هیچ شیوه یه ک ناتوانن زیانی پی بگه یه نن) .

﴿إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (۱۹۶) : واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بلئ: به راستی پشت و په نای من ته نها ئه و خوایه یه که قورئانی پیروزی دابه زاندووه و سه رپه رستی و چاودیری چاکه کاران ده کات .

﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرُونَ﴾ (۱۹۷) ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۹۸) : ئه ی هاو هل بریارده ران ئه وانه ی ئیوه لیان ده پارینه وه و هاواریان بؤ ده که ن جگه له خوای په روه ردگار ناتوانن سه رتان بکه وینن و یارمه تیتان بده ن به لکو له وه ش بئ ده سه لات ترن که ناتوانن سه رخره ی خویشیان بن، وه ئه گه ر بانگیان بکه یت بؤ سه ر ریگیای راست و هیدایه ت گوئ بیستی بانگه وازه که ت نابن چ جای یارمه تیده رو سه رکه وینه رت بن، وه ده یان بینیت سه یرت ده که ن به لام ناتبینن (چونکه چاویان نییه) .

وه هه روه ها خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿وَإِخْذُوا مِنْ دُونِهِ ۗ إِلَهَةٌ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ (۲) ﴿(الفرقان: ۳) واتا : هاو هل بریارده ران جگه له خوای په روه ردگار په رستراوی تریان داناوه ده یان په رستن و هاواریان بؤ ده که ن له کاتیکدا ئه و په رستراوانه ناتوانن هیه شتی که دروست بکه ن به لکو خوایان دروست کراون، وه هیه زیان و قازانجیکیان بؤ خوایان به ده ست نییه ، وه نه مردن و نه ژیان و نه زیندوو کردنه وه شیان به ده سه ته .

له گه ل هه موو ئه مانه شدا ناتوانن ناخویشی و نارپه حه تی له سه ر ئه و که سانه لابه رن که هاواریان بؤ ده که ن یان وه ریگیپنه سه ر که سیکی تر، هه روه ک خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ (۵۶) ﴿(الإسراء: ۵۶) واتا : ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به و موشریکانه بلئ: که جگه له خوای په روه ردگار ئه په رستن و گومانتان وایه جگه له خوای په روه ردگار وه لامتان ئه داته وه بئ گومان بن که به هیه شیوه یه که ئه و په رستراوانه ناتوانن ناخویشی و نارپه حه تیتان له سه ر لابه رن و بیده ن به سه ر که سانیکی تردا، ده ی که واته ته نها خوای په روه ردگار توانای به سه ر هه موو کاریکدا هیه .

۴- ئه وه ی که زانراوه به دلنیا ییه وه ئه وانه ی که هاو هل په یدا که ران ده یان په رستن جگه له خوای په روه ردگار له پیغه مبه ران (ﷺ) و پیا و چاکان و فریشته کان و ئه و جنوکانه ی که باوه رپان هیناوه، هه موویان سه رقالن به کاری خوایانه وه و ده رپرینی بئ ده سه لاتی خوایان به رامبه ر به خوای په روه ردگار، وه پیش برکییانه بؤ نزیک بوونه وه له خوای په روه ردگار و ئومیدیان به په رحم و به زه یی خوای په روه ردگار و له سزاشی ده ترسین، ده ی که سانیک ئه وه حالیان بی ت چون ده په رسترین و هاواریان بؤ ده کریت که خویشیان وه کو تو به نده و بئ ده سه لاتن به رامبه ر به خوای په روه ردگار^(۱)، خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَيْكَ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (۵۷) ﴿(الإسراء: ۵۷) واتا: ئه ی هاو هل بریارده ران ئه وانه ی که ئیوه جگه له خوای په روه ردگار لیان ده پارینه وه و ئه یان په رستن، ئه وان خوایان

(۱) پروانه : تفسیر ابن کثیر ۴۸/۳، و تفسیر السعدی ۴/۲۹۱.

باوه رپیان هیناوه و خوآیان به بهنده و بی دسه لات نه زانن به رامبه ر به خوای په روه ردگار وه ئه یانه ویت له خوای په روه ردگار نزیك بینه وه به باوه رپینان و کردنی کرده وه ی چاکه وه ئومیدیان به په رحم و به زهیی خوای په روه ردگار هیه و له سزاشی ئه ترسن، ئه ی پیغه مبه ر (صلوات) به راستی سزای په روه ردگار مه ترسی لیکراوه .

۵- خوای په روه ردگار ئه وه ی بومان پوون کردو ته وه که هه موو په رستراوان جگه له خوای په روه ردگار ده په رسترین هه موو هوکاریکی بی دسه لاتیان تیا دا کو بو ته وه له هه موو پویه که وه، وه ناتوانن وه لامی پارانه وه ی ئه و که سانه بده نه وه که لییان ده پارینه وه ، ئه و په رستراوانه (جگه له خوای په روه ردگار) له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئه ندازه ی دنکه گه ردیله یه ک (مثقال ذرة) مولکیان نییه، نه به شیوه ی سهر به خو، نه به شه ریکایه تی، وه خوای په روه ردگاریش ه یچ پیوستی به و په رستراوانه نیه تا یارمه تی ده ری بن له به رپوه بردنی مولک و دسه لاتیدا، وه (شه فاعه ت) و تکاردنی ه یچ که سیک سودی نییه لای خوای په روه ردگار تا خوای په روه ردگار ریگه ی پینه دات. ^(۱)

خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿ قُلْ اَدْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِیْهِمَا مِنْ شَرِّکٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظٰهِرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُۥٓ اِلَّا لِمَنْ اٰذِنَ لَهُٗ حَتّٰی اِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْکَبِیْرُ ﴿۲۳﴾ ﴾ (سبأ: ۲۲-۲۳) واتا: ئه ی پیغه مبه ر (صلوات) به و بی باوه رپو موشریکانه بلئ: بیارینه وه و هاوار بکن بوئو په رستراوانه ی که باوه رپتان وایه وه لامتان ئه دهنه وه و به فریاتان دین، نه خیر ئه و په رستراوانه ی که ئیوه هاواری بو ده کن (جگه له خوای په روه ردگار) له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئه ندازه ی دنکه گه ردیله یه ک (مثقال ذرة) مولکیان نییه، نه به شیوه ی سهر به خو، نه به شه ریکایه تی، وه خوای په روه ردگاریش ه یچ پیوستی به و په رستراوانه نییه تا یارمه تی ده ری بن له به رپوه بردنی مولک و دسه لاتیدا، وه (شه فاعه ت) و تکاردنی ه یچ که سیک سودی نییه له لای خوای په روه ردگار تا خوای په روه ردگار ریگه ی پینه دات .

وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿ ذٰلِکُمْ اللّٰهُ رَبُّکُمْ لَهٗ الْمَلٰٓئِکَةُ وَالَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِہٖٓ مَا یَمْلِكُوْنَ مِنْ قَطْمِیْرٍ ﴿۱۳﴾ اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا یَسْمَعُوْا دَعْوٰکُمْ وَّلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَکُمْ وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ یُکْفَرُوْنَ بِشَرِّکِکُمْ وَلَا یَنْبِئُکَ مِثْلُ خَیْرِ ﴿۱۴﴾ ﴾ (فاطر: ۱۳-۱۴) واتا: په روه ردگاری ئیوه ئه و په روه ردگار هیه که هه رچی دسه لات و مولک هیه له ئاسمانه کان و زه ویدا هه مووی هی ئه وه، وه ئه و په رستراوانه ی که ئیوه (هاوول بریارده ران) لییان ئه پارینه وه و گومانتان وایه سو دیان هیه بو تان ، له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئه ندازه ی تو یکلّه خورمایه ک مولک و دسه لاتیان نیه، گه ر لییان بیارینه وه گوئیان له پارانه وه که تان نییه (چونکه بی پوحن ئه گه ر دارو به رده کان بن، یان مردون و بی ئاگان لیتان ئه گه ر مروّف یان فریشته کان یان جنوکه کان بن ئه وانه ی که ئیوه لییان ئه پارینه وه) وه دسه لاتیان نیه به سهر ه یچ شتی کدا وه لامیشتان ناده نه وه، وه له روژی قیامه تدا به رین لیتان، وه ه یچ که سیک هه وائل پی نادات به سهر ئه نجام و دوایی کاره کان وه ک خوای په روه ردگار که زور شاره زاو به ئاگایه به هه موو نه ینی و ئاشکرایه ک .

^(۱) پروانه : تفسیر ابن کثیر ۳/۳۷، و تفسیر السعدی ۶/۲۷۴.

۶- خوی په روه دگار فہرمویہ تی: ﴿وَلَیْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَیَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَیْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرُّوهُ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ یَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ (الزمر: ۳۸) وانا ئه ی پیغه مبر (ﷺ) به هاو هل بریاردان بلای: ئایا پیم نالین ئه و په رستراوانه ی که ئیوه دهیان په رستن ئه گهر خوی په روه دگار بیه ویت توشی ناخوشی و نارہ حه تیه کم بکات ئایا ئه وان ده توانن له سه رمی لابه دن، یان ئه گهر خوی په روه دگار بیه ویت توشی خیر و خوشیم بکات ئایا ئه وان ئه توانن بیگر نه وه و نه هیلن بوم بییت، بلای: ته نها خوی په روه دگارم به سه که پشتی پی ببه ستم و داوی لیبکه م وه پشت به ستوانی راسته قینه ش ته نها پشت به خوی په روه دگار ده به ستم.

۷- وه هروه ها فہرمویہ تی: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا یَنْفَعُکَ وَلَا یَضُرُّکَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّکَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِیْنَ ﴿۱۰۷﴾ وَإِن یمسک الله بضر فلا کاشف له الا هو وان یردک بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء من عباده وهو الغفور الرحیم ﴿۱۰۷﴾ (یونس: ۱۰۶-۱۰۷) وانا: ئه ی پیغه مبر (ﷺ) مه پارپتوه و هاوار مه که بؤ جگه له خوی په روه دگار که نه سودت پیده گه یه نیت گهر هاواری بؤ بکه یت و لیی بیارپتته وه، وه نه زیانت پیده گه یه نیت گهر هاواری بؤ نه که یت و لیی نه پارپتته وه، تو ئه گهر ئه و کاره ت کرد ئه بیت له هاو هل بریاردان و موشریکان، ئه گهر خوی په روه دگار بیه ویت توشی نارہ حه تیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت له سه رتی لابه ریت ته نها خوی نه بییت، وه ئه گهر بیه ویت توشی خیر و خوشیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت و ریگر نیبه له به رامبر فه زلی خوی په روه دگاردا، خیر و به ره که ت ئه ریژیت به سه ر هر که سیک له به نده کانی که خوی ویستی لییه تی، وه خوی په روه دگار لیخوش بوو به به زه یبه به رامبر ئه و که سانه ی که ته و به ئه کن و ئه گه ریته وه بؤ لای با هاو له لیشیان بؤ بریاردابیت .

موسلمانان خۆشه ویست ئه وه وه سفی هه موو په رستراویکی دروست کراوه که ناتوانیت نه سودو قازانچ و نه زیانیش به هیچ که سیک بگه یه نیت، ئه وه ی که بتوانیت به هاناته وه بییت و سودت پیببه خشیت ته نها خوی په روه دگار، بویه هه رکه سیک بیارپتته وه و داوا له که س و شتیک بکات ﴿که نه سودی پیده گه یه نیت ئه گهر هاواری بؤ بکات و لیی بیارپتته وه، وه نه زیانی پیده گه یه نیت ئه گهر هاواری بؤ نه کات و لیی نه پارپتته وه﴾ ئه وه زولم و ستمی له خوی کردوه و خوی توشی شیرکی گه وره کردوه، جا موسلمانان خۆشه ویست ئه گهر پیغه مبر (ﷺ) له غه یری خوی په روه دگار بیارپتته وه و هاواری بؤ بکات بییت له که سانی ستم کار و هاو هل بریاردان، ئه ی ده بییت که سانی تر حالیان چۆن بییت؟^(۱) له کاتیکدا زوریک له موسلمانان باوهری ته واویان به پیاو چاکان و مه لائیکه و جنوکه و دار و به ردو میروو و گوره کان هه یه گوايه ده سه لاتیان هه یه سودو قازانچ و زیان به غه یری خویان بگه یه نن ﴿بویه ئه وه ی سودو قازانچ و زیانی به ده ست بییت و شایسته ی په رستن بییت به تاک و ته نها، ته نها خوی په روه دگار﴾ ﴿وَإِن یمسک الله بضر فلا کاشف له الا هو وان یمسک بخیر فهو علی کل شیء قدير ﴿۱۷﴾ (الانعام: ۱۷) .

(۱) پروانه: تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للسه دی، ص ۳۳۱.

وه هه روه ها فه رمويه تی : ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ ﴾ (الأحقاف: ٥-٦) وانا: كئ له وكه سه سته م كارترو گومپراو سه رليشيواتره كه له غه يري خواي په روه ردگار نه پارپته وه و هاواري بؤ دهكات كه هه تا پوژي قيامت (نه و په رستراوه) وه لامي ناداته وه و له هاوار بؤ كردنه كانيان بي ناگان، وه كاتيک خواي په روه ردگار كويان دهكات وه و چه شريان دهكات له پوژي قيامته دا، هاوار بؤكراوان (په رستراوان) ده بنه دوژمنيان و خويان بهري دهكهن له و په رستنانه ي كه هاو هل بريارده ران بويان نه نجام دابوون .

نايا كه سيك هه يه له و كه سه سته م كارترو گومپراو سه رليشيواتر بيت له و هاو هل بريارده رانه كه جگه له خواي په روه ردگار نه په رستن و هاواريان بؤ دهكهن؟ بي گومان هيج كه س نيه له و كه سه سته م كارترو گومپراو سه رليشيواتر بيت. له كاتيكا په رستراوه كان وه لاميان ناده نه وه چه نديك نه وان له دونيادا بن، وه به نه نده زي دهنكه گه رديله يه ك (مثقال ذرة) سو ديان پينا گه يه زن، وه گوئ بيستي پارانه وه كانيان نابن و وه لاميان ناده نه وه، نه وه يه حاليان له دونيادا، وه له قيامه تيشدا په رستراوان خويان ليان بهري دهكهن و ده بنه دوژمنيان و هه نديكيان نه فرته له هه نديكيان دهكهن و هه نديكيان خويان له هه نديكيان بهري دهكهن ^(١).

٨- هينانه وه ي نمونه كان پوونترين و به هيترين ريگهن بؤ پيشاندان و پوونكرده وه ي شته عه قليه كان له شيوه ي كار هه ست پيكر اوه كاندا، كه نه ويش گه وره ترين هوكاره بؤ په ددانه وه ي بت په رستان و هه لو ه شاننده وه ي بيروباوه ري پوچه ليان و يه كسان كردني بت و په رستراوه كانيان له گه ل خواي په روه ردگاردا له په رستن و به گوره زانينياندا، له بهر زوري نه م جوړه نمونه له قورئاني پيروزدا ته نها سي نمونه باس نه كه م تا زياتر مه به ستمان پوون بيته وه :

أ- خواي په روه ردگار فه رمويه تی : ﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاَسْتَجْعُوا لَهُۥٓ اِنَّكَ الْاَلِيَمُكَ تَدْعُوكَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوْ اَجْتَمَعُوْا لَهُۥٓ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَّالْمَطْلُوْبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوْا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٤﴾ ﴾ (الحج: ٧٣-٧٤) وانا: نه ي خه لكينه (هاو هل بريارده ران) خواي په روه ردگار نمونه يه كي هينا وه ته وه له سه ر بي ده سه لاتي په رستراوه كانتان جوان گوئ له و نمونه يه بگرن و لي بي تي بگهن نه و په رستراوانه ي كه نيوه ده يان په رستن و هاواريان بؤ دهكهن جگه له خواي په روه ردگار گه ر هه ر هه موويان كو ببنه وه بؤ دروست كردني ته نها يه ك ميشيك ناتوانن، به لكو له وه ش بي تواناو بي ده سه لات ترن له كاتيكا نه گه ر ميشيك (كه يه كيكه له بي هيترين دروست كراوه كاني خواي په روه ردگار) بيت و شتيكي شيرين يان خواردنيك به سه ريانه وه هه بيت و بييات ناتوانن لي بي سه ننه وه ، به راستي په رستراوه كان و ميشه كان زور بي ده سه لاتن ^(١)، يان به راستي په رستراوه كان و نه و كه سانه ي كه هاواريان بؤ دهكهن و ده يان په رستن بي

^(١) بروانه : تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان ، ص ٧٢٤.

^(١) له سه ر بؤ چوني ابن عباس (رضي الله عنه) ، وه ابن جرير الطبري نه م رايه ي په سه ند كردوه . بروانه : تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كثير رحمه الله تعالى (٣/٣١٦)

دهسه لاتن^(۱)، وه به راستی نه و که سانه ی که له غیری خوی په روهردگار ده پارینه وه و دهیان په رستن پړنو گه وره یی خوی په روهردگاریان نه زانیوه و پړزی ته واویان نه گرتوه له کاتیکدا له گه ل خوی په روهردگارا په رستراوی تر ده په رستن، به راستی ته نها خوی په روهردگار به تواناو به دهسه لات و به هیزه، هموو شتیکی دروست کردوه و زاله به سهر هموو شتیکیا به هیزو توانای خوی بی نه وهی هیچ ریگریکی هه بیټ .

پیوسته له سهر هموو بنده یه ک گوی له م نمونه جوانه بگریټ و زور به جوانی لی ورد بیټه وه، چونکه به راستی هموو جوړو شته شرکیه کان له دلیدا بن بر دهکات و نایهیلټ، نه و په رستراوانه ی که ده په رستری و هاواریان بو ده کریټ نه گهر هموویان کو ببه نه وه میثیک دروست بکن ناتوان، نه ی نه بی چون بتوان شتی گوره تر دروست بکن؟ به لکو ناتوان سهرکه ون به سهر نه و میثه بی دهسه لات که شتیکی شیرین یان خواردنیکیان به سهر وه بیټ بیبات لی بسه ننه وه، نه و په رستراوانه نه ده توان میثیک که بی دهسه لات ترین دروست کراوه دروست بکن، وه دهسه لاتیان نییه به سهر نه و میثه دا که شتیکیان به سهر وه بیټ بیبات و لیټیان بسه ننه وه، نای چندی بی دهسه لات و بی توانان نه و په رستراوه باطل و ناراستانه! دهی که و ابو چون که سیکي ژيرو عاقل دهیان په رستی و هاواریان بو دهکات جگه له خوی په روهردگار؟!

نه م نمونه یه یه کیکه له پرون ترین و به هیزترین نمونه کانی قورنای پړوز له سهر به تالی و نادرستی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار، وه پرون ترین و به هیزترین نمونه یه له سهر نه زانی و نه فامی که سانی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار .^(۱)

ب- وه له جوانترین نمونه کانی قورنای پړوز که به لگه بیټ له سهر نادرستی و ناشیوی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار، وه خه ساره و مندی خاوه نه که ی وه هاتنه دی شتیکی به پیچه وانهی ناواته که یه وه، فهرموده ی خوی په روهردگاره که فهرموده ی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بِئْتًا وَإِنَّ أَوْهَرَهُ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۱) وانا: نمونه ی نه و که سانه ی که جگه له خوی په روهردگار خوشه ویست و په رستراوی تریان داناوه نومیدی سهرکه وتن و پزق و هیټانی خوشی و لبردنی ناخوشیان پیټیانه، نه وان له و کاره یاندا وه کو جالجالوکه یه ک وان کاتیک نه و جالجالوکه یه لانه یه ک دروست دهکات تا سودی لی بیټیټ و له پالیدا بجه سیټه وه به لام سودی پیټیانه یه نیټ له به رنه وهی سوکترین و بی هیزترین لانه یه ، به هه مان شیوه نه و په رستراوانه ی که هاو هل بریاردان هاواریان بو دهکات و پشتیان پی به هیز دهکات وه کو لانه ی نه و جالجالوکه یه وایه که هیچ سودیان پی ناگه یه نن، نه گهر هاو هل بریاردان نه و حاله یان بزانیاه یان گوټیان پی بدایه جگه له خوی په روهردگار خوشه ویست و په رستراوی تریان دانه نه نا .

(۱) له سهر بو جونی ئیمامی (السدي) به ، وه پروانه (تفسیر القرآن العظیم للامام ابن کبر - رحمه الله تعالی ، (۳/۳۱۶) .

(۱) پروانه : أمثال القرآن ، لابن القيم، ص ۴۷، والتفسیر القيم ، لابن القيم، ص ۳۶۸، وتفسیر البغوي ، ۳/۲۹۸، وتفسیر ابن کثير، ۳/۲۳۶، وفتح القدير للشوکانی ، ۳/۴۷۰، وتفسیر السعدي، ۵/۳۲۶ .

ئەمەش نەمۇنە يەكە كە خۇاى پەرۋەردگار ھىناۋىتتە ۋە بۇ ئەو كە سانەى كە لە گەل خۇاى پەرۋەردگاردا پەرستراۋى تر دەپەرستەن مەبەستىيان پىيان بەھىز بوون و سودو قازانجىانە، خۇاى پەرۋەردگار پوونى كىردۆتە ۋە ئەو ھاۋەل بىرپاردەرانە بى دەسەلاتەن (ۋەكو ئەو پەرستراۋانەى كە ئەوان گىراۋىيانن بە خۇشەۋىست و پەرستراۋ جگە لە خۇاى پەرۋەردگار) بەلكو لەوان بى دەسەلات ترن، ھاۋەل بىرپاردەران لە بى دەسەلاتىيان و ئەو ھاۋەلەى كە بىرپارى ئەدەن بۇ خۇاى پەرۋەردگار نەمۇنەيان ۋەكو جالجالۆكە يەك ۋاىپە (كە يەككە لە بى ھىزترىن دروست كراۋەكانى خۇاى پەرۋەردگار) كە لانە يەك دروست دەكات تا سودى لى ببىنئەت و لە پالیدا بەسئەتتە ۋە بەلام لەبەر لاۋازى و ناسكى ئەو داۋانەى كە لىى دروست كىردوۋە ھىچ سودى لى نابىنئەت، بەھەمان شىۋە كە سانى ھاۋەل بىرپاردەرىش كاتىك پەنا دەبەنە بەر جگە لە خۇاى پەرۋەردگار ھىچ سودىيان پىناگە يەنن بەۋىنەى لانە يەى ئەو جالجالۆكە يە چۆن سودى پىناگە يەنئەت، ۋەبى دەسەلاتى لەسەر بى

دەسەلاتىيان زىاد دەكات .^(۱)

ج- ۋە لە پوون ترىن و جوانترىن نەمۇنەكانى قورئانى پىرۆز كە بەلگە بىت لەسەر ئەۋەى كە كەسى موشرىك حال و كارەكانى پىچر پىچر و نارپكە و كەسىكى سەرسامە لە كارەكانىدا، فەرمودەى خۇاى پەرۋەردگارە كە فەرموئەتى :

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الزمر: ۲۹) واتا: خۇاى پەرۋەردگار نەمۇنەى لەسەر بەندە يەك ھىناۋەتە ۋە لە كاتىكدا ئەو بەندە يە ھى چەند كەسىك

بىت ھەر يەك بۇ ئىش و مەبەستى خۇى بە كارى بەئىنئەت، ۋە بەندە يەك تەنھا بەندە يە يەك كەسىك بىت، ئايا ئەو دوو بەندە يە يەكسانن؟ بى گومان نەخىر. سوپاس بۇ خۇاى پەرۋەردگار، بەلكو زۆرىيە خەلكى نازانن .^(۲)

ئەمەش نەمۇنە يەكە خۇاى پەرۋەردگار ھىناۋىتتە ۋە سەبارەت بە كەسىكى ھاۋەل بىرپاردەرۋە كەسىكى تەنھا يەكخۇا پەرست، كەسىكى ھاۋەل بىرپاردەر لە كاتىكدا چەند پەرستراۋىك ئەپەرستت شوبەئىنراۋە بەبەندە يەك كە بەندە ۋە ژىر دەستەى چەند كەسىكى پا جىاۋازو پەۋش خراپ و ناكۆك بىت ھەر يەكە يان ئەيەۋىت بۇ خزمەتى خۇى بەكارى بەئىنئەت، ئەۋىش ناتوانئەت مەبەستى ھەمويان بىنئەتە دى و پارىيان بكات بۇيە ھەمىشە لە نارەحەتى داىە .

بەلام كەسى خۇا بە تەنھا پەرست لە كاتىكدا تەنھا خۇاى تاك و تەنھا دەپەرستتەت، نەمۇنەى ۋەكو بەندە يەك ۋاىپە كە تەنھا ھى يەك كەس بىت و تەۋاۋ خۇى دابئەتە دەستى و لە مەبەستەكانى بزائئەت ۋە ئەو رىگە يەى كە دەيگە يەنئەتە پارى بوونى، بۇيە ھەمىشە كەسىكى دل ئارامە و دورە لە كىشە و پارچىايى و دووبەرەكى، بەلكو كەسىكە تەۋاۋ خۇى تەسلىمى خاۋەنەكەى كىردوۋە بى ھىچ كىشە و ناكۆكەك تىايدا، لە گەل ئەو ھەموو سۆزۋ بەزەبى و پەحمەى خاۋەنەكەى بۇى و بەرپۆۋەبردن و چاۋدېرى كىردنى كارەكانى بۇى، ئايا ئەو دوو بەندە يە يەكسانن؟ ۋەلام: بى گومان نەخىر بە ھىچ شىۋە يەك يەكسان نىن .^(۳)

(۱) بىروانە : تفسیر البغوي ۳/۶۸، ۴، وأمثال القرآن لابن القيم ص ۲۱، وفتح القدير للشوكاني ۴/۲۰۴.

(۲) بىروانە : (تفسیر القرآن العظيم للإمام ابن كبر رحمه الله تعالى) (۴/۶۸)

(۳) بىروانە : تفسیر البغوي ۴/۷۸، وابن كثير ۴/۵۲، والتفسیر القيم، لابن القيم، ص ۴۲۳، وفتح القدير للشوكاني ۴/۶۲۲، وتفسیر السعدي ۶/۶۸،

وتفسیر الجزائري ۴/۴۳.

موسلمانان خۆشه ویست نمونه ی بدهی یه که م وه کو ئه و که سه وایه که هر روزه ی له پیغه مبهرو (ﷺ) پیاو چاک و مه لائیکه و دارو به ردو بتیک دپارپته وه بویه ئه وه حالتی، وه بدهی دوه میان خوی داو ته ده ست خوی په روه دگار ته نها ئه و دپه رستی و له و دپارپته وه .

۹- ئه و خویه ی که شایسته ی په رستن بیت به تاك و ته نها ئه و خویه یه که ده سه لات ی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، وه درکی به هه موو شتی ک هه یه، وه ته واو هیژو ده سه لات و زالبون و سه رکه وتنی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، وه عیلم و زانیاری به هه موو شتی ک هه یه، وه مولکی دونیا و قیامه تی به ده سه ته، وه هه موو سودو و قازانچ و زینایکی به ده سه ته، وه به خشین و گرته وه ته نها به ده ست ئه وه، بویه خویه ک ئه وه ده سه لات و پله و پایه ی بیت پیویسته یادی بکری و له بیر نه کری، وه سوپاسی بکری و بی باوه پی به رامبه ر نه کری، وه گوی رایه لی بکری و سه ریچی نه کری، وه به تاك و ته نها په رستی و هاو هل ی بۆ بریار نهدری. ^(۱) (گه وره یی ته نها بۆ خوی په روه دگار ه)

سیفاته ره هاو ته واو ده کانی خوی په روه دگار هیچ کهس په ی پی نابات (احاطة) ، به لام بوزیاتر رون

بونه وه ی گه وره یی ده سه لات ی چند نمونه یه ک باس ده که یین :

۱- خوی په روه دگار تاك و ته نها یه به په رستراویتی: هیچ که سیك شایسته ی په رستن نییه ته نها خوی تاك و ته نها نه بییت ، ئه و خویه ی که هه میسه زیندووه و مردنی به سه ردا نایات، ئه و خویه ی که پاریزه ری هه موو شتی که و خوی به خوی راوه ستاوه و پیویستی به هیچ یه کیك له دروست کراوه کانی نییه و بی پیویسته لیان، به لکو هه موو دروست کراوه کانی پیویستیان پییه تی له هه موو شتی کدا، وه له ته واوی ژیان و هه میسه زیندووییه که ی ئه وه یه که نه خه وو نه خه وه نوسکیی به سه ردا نایات، وه هه موو ئه وانیه که له ئاسمانه کان و زه ویدایه بده ی ئه ون و له ژیر توانا و ده سه لات ی ئه ودان ، هه روه ک خوی په روه دگار فه رمویه تی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾﴾ (مریم: ۹۳-۹۴) و اتا: هه رچی دروست کراو له ئاسمانه کان و زه ویدایه له رۆزی قیامه تدا ئه گه ریته وه بۆ لای خوی په روه دگار به مل که چی و به ندایه تیه وه و دان نان به په رستراویتی خوی په روه دگار، وه بی گومان خوی په روه دگار ئاگای له ژماره ی هه موو بده کانی تی و هیچیان له خوی په روه دگار وون نابن .

وه له ته واوه تی مولک و ده سه لات و گه وره یی خویه تی که شه فاعه ت و تکار دنی هیچ کهس سودی نییه تا خوی ریگه ی پی نه دات، هه موو خاوه ن پله و پایه و تکاران بده ی خوی په روه دگارن، ناتوان شه فاعه ت و تکا بکه ن تا ریگه یان پی نه دات، وه خوی په روه دگار ریگه به هیچ کهس نادات تا شه فاعه ت و تکا بکات تا خوی لی پازی نه بییت، وه زانیاری و عیلمی خوی په روه دگار ده وره ی هه موو بونه وهرانی داوه، وه هیچ که سیك ناتوانیت ئاگای له زانیاری و عیلمی خوی په روه دگار هه بییت مه گه ر که سانیک خوی ئاگاداریانی کردبیتته وه (وه ک پیغه مبه ران (ﷺ) وه هر له گه وره یی خویه تی که کورسییه که ی هینده ی ئاسمانه کان و زه وی فراوانه، وه ئاسمانه کان و زه وی

^(۱) بپوانه : تفسیر البغوي ۱/۲۳۷، ۳/۷۱، ۲/۸۸، ۳۷۲، وابن کثیر ۱/۳۰۹، ۲/۵۷۲، ۳/۴۲، ۲/۱۲۷، ۴۳۵، ۵۷۰، ۱/۳۴۴، ۲/۱۳۸، و تفسیر السعدي ۱/۳۱۳، ۷/۶۸۶، ۲/۳۸۱، ۳/۳۹۷، ۴/۲۰۴، ۶/۳۶۴، ۱/۳۵۶، ۲/۳۷۲، و أضواء البيان ۲/۱۸۷، ۳/۲۷۱.

پاراستوه به هموو بونه وهرانه وه که تیایدان، وه پاراستنیان هیچ بارگرانی و قورسی نییه به لای خوی په روهردگار وه، به لکو زور سوک و ئاسانه به لایه وه، سهرکه وتوو زاله بۆ ئه نجام دانی هر کاریک که خوی ویستی لییه تی ، به رزو بلنده به زاتی خوی به سهر دروست کراوه کانیدا، وه به رزو بلنده به گورهیی و سیفاته کانی، ئه و خوی به رزو بلندهی که سهرکه وتوو بلنده به سهر هموو دروست کراوه کانیدا وه هموو دروست کراوه کانی مل که چ بوونه بۆی ، ئه و خوی که هموو سیفاتیکی گورهیی و به رزی هیه، وه ئه وهی به لگه بیته له سهر بوونی ئه م

هموو سیفاته به رزو گورانه بۆ خوی په روهردگار فرموده ی خوی په روهردگار که فرموده تی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (البقرة: ۲۵۵) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ وانا: خوی په روهردگار ئه و خوی به که هیچ

په رستراویکی حق و راستی تر نییه جگه له خوی . ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ خوی به که نه خوو نه خوه نوسکی نییاته وه، ئه وهش له ته وای گورهیی و به دسه لاتیه تی که همیشه به ناگایه . ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

خوی به که هرچی مولک و سامان و دسه لاتی ئاسمانه کان و زهوی هیه هی خوی ته تی . ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ کئ هیه تکا و شه فاعهت بکات له لای تا ئه و رازی نه بیته و ریگی پیته دات؟ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ﴾ خوی په روهردگار خوی به که زانیاری ته وای هیه و ناگای له هموو ئه و شتانه ی که پرویان داوه یان پرویان نه داوه هیه، وه ناگای له هموو هلس و کهوت و جوله ی سهره تاو کوتا و نهینی و ئاشکرای هموو

به دنده کانی هیه . ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ هیچ کهس له دروستکراوه کانی زانیاریان نیه به زانیاری خوی په روهردگار مه گهر ئه وهی خوی بیه ویت فیریان بکات (وهک وهی بۆ پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام).

﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ کورسی خوی په روهردگار فراوانی و گورهیی به ئه ندازه ی فراوانی ئاسمانه کان و زهوییه، به پتوه بردن و پاراستنیان لای خوی په روهردگار هیچ قورسی و گرانیه کی تیدا نییه .

﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ خوی په روهردگار زور بلندو به رزو گوره یه .

۲- خوی په روهردگار ئه و په رستراویه که هموو شتیک مل که چن بۆ دسه لات و گوره ییه که ی، وه هموو دروست کراوه کان به گشتی: بی گیان و ئازهل و مروّف و جنوکه و فریشته کان گهردن که چ و خو به دسه ته وه داون بۆ

خوی په روهردگار، هه روهک خوی په روهردگار فرموده تی: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا

وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (آل عمران: ۸۳) وانا: ئه وهی له ئاسمانه کان و زهوی دایه ته سلیمی خوی په روهردگار بوونه و له ژیر دسه لاتی ئه ودان جا به خوئی و حزی خوئیان بیته یان نا ، موسلمان به دل و لاشه ی ته سلیمی خوی په روهردگار بووه و بی باوه پیش به لاشه ته سلیمی خوی په روهردگار بووه، وه له رژی قیامه تدا

گه رانه وه ته نها بۆ لای خوی په روهردگار .

۳- خوی په روهردگار نه و په رستراو هیه که هموو سودو قازانچ و زیانکی به دهسته، نه گهر هموو دروست کراوه کانی خوی په روهردگار کو ببنه وه تا سود به یه کیک له دروست کراوه کانی بگه یه نن ناتوانن سودو قازانچی پی بگه یه نن مه گهر خوی په روهردگار بو نویبیت تا نه و سوده ی پی بگات، وه نه گهر هموو دروست کراوه کانی کو ببنه وه تا زیانیک به یه کیک له دروست کراوه کانی بگه یه نن ناتوانن زهررو زیانی پی بگه یه نن (نه گهر بچو کترین زیانیش بیت) گهر خوی په روهردگار ویستی لی نه بیت نه و زیانه ی پی بگات: ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنَّ يُرِيدُكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ (یونس: ۱۰۷) واتا: تو نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه گهر خوی په روهردگار بیه ویت توشی نارپه حه تیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت له سهرتی لابه ریت تنها خوی نه بیت، وه نه گهر بیه ویت توشی خیرو خوشیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت و پرگر نییه له به رامبه ر فه زلی خوی په روهردگاردا، خیرو به رکه ت نه پرژیت به سهر هر که سیک له به نده کانی که خوی ویستی لییه تی، وه خوی په روهردگار لیخوش بوو به به زه ییه بو نه و که سانه ی که ته وبه نه کن و نه گه پرینه وه بو لای با کاتی خوی چه ندیک تاوانیان کردبیت و هاو ه لیشیان بو بریاردابیت .

۴- خوی په روهردگار نه و خوی به دهسه لاته یه که دهسه لاتی به سهر هر هموو شتی کدا هیه ، هیچ شتی ک بی دهسه لات و بی توانای ناکات، هه روه ک فهرمو یه تی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾﴾ (یس: ۸۲) واتا: بریارو فهرمانه کانی خوی په روهردگار وایه کاتیک بیه ویت هه ر شتی ک بکات پی بفه رموی ببه یه کسه ر نه بیت. خوی په روهردگار نه و خوی به که عیلم و زانیاریه که ی دهره ی هموو شتی کی داوه و له هموو نه ینی و شاروا ه کان ناگاداره: نه وه ی که پرووی داوه و نه وه ی که نیستا پروو نه دات، وه نه وه ی که هیشتا پرووی نه داوه نه گهر پروو بدات به چی شیوه یه ک نه بیت له هه ر هموو ناگاداره و عیلمی پییان هیه .^(۱)

خوی په روهردگار فهرمو یه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥٩﴾﴾ (آل عمران: ۵) واتا: بی گومان خوی په روهردگار هیچ شتی کی لی وون نابیت نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا. وه هه روه ها فهرمو یه تی: ﴿وَمَا يَعْرُوبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾﴾ (یونس: ۶۱) واتا: په روهردگاری تو هیچ شتی کی لی وون نابیت و شاروا ه نییه لای نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا نه گهر نه و شته به کیشی ده نکه گه ردیله یه ک بیت یان بچو کتر یان گه وره تریش بیت هموو نویسراوه و دیاری کراوه له کیتابی کی دیاری کراودا که (لوح محفوظ) ه. وه هه روه ها فهرمو یه تی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾﴾ (الأنعام: ۵۹) واتا: کلیلی نه یینه کان لای خوی په روهردگارن و هیچ که س نایان زانیت تنها خوی نه بیت، وه هموو نه و شتانه ی که دیارن و به رچاون له وشکانی و دهریاکاندا خوی په روهردگار ده یان زانیت و ناگای لیانه، وه هیچ گه لا داریک له ده شتایی و ناو شارو دنیه کانداناوه ریت خوی په روهردگار ده یان زانیت و ناگای

(۱) بروانه: تفسیر ابن کثیر ۱/۳۴۴، ۲/۱۳۸، والسعدی ۲/۳۵۶، ۲/۳۷۲.

لنیانه، وه هیچ دهنکه دانه ویله یه ک نییه له ناو جه رگه و تاریکاییه کانی زه ویدا ئیلا خوی په روه ردگار عیلم و زانیاری پی هیه که چوڼ ئه پرویت و چند ئه پرویت، وه هیچ وشکایی و ته پاییه ک نییه، وه هموو ئه و شتانه ی که بوونه و پرویانداوه یان هیشتا نه بوونه و پرویان نه داوه گه ر بن و پوو بدن چوڼ ئه بن خوی په روه ردگار ئاگای له هموویان هیه و له کیتابیکی دیاری کراودا که (لوح المحفوظ) ه نوسیویتی که ئه بی چوڼ بن و پوو بدن. خوی په روه ردگار نوسیویانی له کاتیکدا هموویان ئه زانیت له بهر گه وره یی و گرنگیه که ی، واتا : بزائن ئه وه ی پاداشت و سزای تیدا نییه همووی نوسراوه ئه ی ئه بی ئه و کارانه ی که پاداشت و سزایان تیدایه چوڼ نه نوسرابیت؟^(۱) وه هموه ها فرمویه تی : ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الأنفال: ۷۵) واتا: خوی په روه ردگار عیلم و زانیاری به هموو شتیک هیه .

گومانی تیدانییه هر که سیک ئه م سیفاتانه و سه رجه م سیفاتا به رزو پیروژو گه وره کانی خوی په روه ردگاری ناسی ئه و کاته تنه خوی په روه ردگار به تاك و تنه ده په رستیت و هاواری بو ده کات و پشتی پی ده به سستیت، چونکه تنه ئه و په رستراوی تاك و تنه و راسته قینه یه و شایسته ی ئه وه یه که هموو جوړه کانی په رستن تنه ئه و بو ئه و ئه نجام بدریت .

^(۱) پروانه : تفسیر القرطبي رحمه الله تعالى (۵/۷) .

به شی سی یه م : تکا کردن (الشفاعة)

یه که م: تیگه یشتن له ووشه ی (الشفاعة) له زمانه وانیدا: يُقال شفَع الشيء: ضمَّ مثله إليه، فجعل الوتر شفَعاً^(۱).
 ئه وتریت شفَع الشيء : واتا : هاوشیوهی دایه پالی و له تاکیتیوه وه کردی به جوت .
 وه (الشفاعة) له زاراهوی شهردعا: واتا: ئه وه یه که سیک بکریتته ناوه ندو تکاکار به ئومیدی سود پی گه یاندن و لابرندی ناخوشی و نارپه حه تی و زیان^(۲).

له دانایی و لیزانی بانگه واز کردنی ئه و که سانه ی که دلی خو یان په یوه ست کردوه به غهیری خوی په روه ردگار وه و داوی شه فاعه تیان لی ئه که ن ئه وه یه بویان پوون بکریتته وه که شه فاعه ت کردن ته نها مولکی خوی تا کو ته نه یه: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (الزمر: ۴۴)
 واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بلی شه فاعه ت هه مووی هی خوی په روه ردگار، مولک و سامانی ئاسمانه کان و زهوی هی خو یه تی، پاشان له قیامه تدا گه رانه وه تان بو لای خوی په روه ردگار و لیپرسینه وه تان له گه لدا ده کات له سه ر کرده وه کانتان .

دووهم: وه لامی ئه و که سانه ی که دلی خو یان په یوه ست کردوه به غهیری خوی په روه ردگار وه و داوی شه فاعه تیان لی ئه که ن به چه ند ووته یه کی لیزانانه ئه دریتته وه :

۱. دروست کراو (المخلوق) وه کو خوی په روه ردگار نییه، هه رکه سیک بلیت: پیغه مبه ران و (عليهم الصلاة والسلام) پیاو چاکان و فریشته کان لای خوی په روه ردگار پیزو پله و پایه ی به رزیان هه یه شه فاعه تمان بو ده که ن لای خوی گه وره هه ر وه ک چون که سیک بیه ویت بجیتته لای سه رۆک و ده سه لاتداران ده بیته له ریگه ی ناوداران و جیگره کان و وه زیره کانه وه بیته و ئه وان بکه نه ناوه ند تا کاره کانیا ن بو جی به جی بکریت؟ ئیمه ش داوا له پیاوچاکان و خاوه ن پیزو پله و پایه به رزه کان ئه که ین تا تکامان بو بکه ن لای خوی په روه ردگار، به راستی ئه م ووته یه به تال ترین و پوچه ل ترین ووته یه، له بهر ئه وه ی خوی گه وره و خاوه ن ده سه لات و گه وره ی هه موو پاشاکانی لیک چواندوه به ده سه لاتداره کان که پیوستیان به ده م سپی و جیگرو وه زیر ده بیته بو ته واو کردنی مولک و به ریوه برنی کاره کانیا ن و جی به جی کردنی هیزو ده سه لاتیان چونکه به بی ئه وان کاره کانیا ن ناروات .

بویه ناوه ند و واسته له نیوان سه رۆک و ده سه لاتدار و خه لکیدا له یه کیک له م سی رووه وه یه :

یه که م: یان ئه وه تا ئه و ناوه ند و واستانه یان بو ئه وه یه تا حالی ئه و که سانه یان پی رابگه یه نن که نایانسان .
دووهم: یان ئه وه تا ئه و سه رۆک و پاشا و ده سه لاتدارانه بی هیزو بی ده سه لاتن له به ریوه بردنی ژیر ده سه ته کانیا ندا بویه له بهر بی هیزی و بی ده سه لاتیان ئه بی هه ر یارمه تیده رو جیگریان هه بیته .

سی یه م: یان ئه وه تا ئه و سه رۆک و پاشا و ده سه لاتدارانه نایانه ویت یارمه تی ژیر ده سه ته کانیا ن بده ن وچاکه یان له گه لدا بکه ن، به لام کاتیک تکاکاریک قسه یان له گه لدا بکات و ئامۆژگاریان بکات تا یارمه تی ژیر ده سه ته کانیا ن بده ن، ئه وانیش دلایان نه رم بیته و هه ستیان بجولیت و پیوستیه کانیا ن بو جی به جی بکات .

^(۱) بروانه : القاموس المحيط، باب العين، فصل الشين ص ۹۴۷، والنهاية في غريب الحديث، ۴۸۵/۲، والمعجم الرسيط ۴۸۷/۱.

^(۲) بروانه : شرح لمعة الاعتقاد للشيخ محمد صالح العثيمين، ص ۸۰.

خوۋى پەروەردگار ۋە كو ھىچ يەككە لەبەندە بى ھىزەكانى نىيە، گەرۋە بەرزو بلندە ھىچى لى شاراۋە نىيە، بى پىۋىستە لە ھەموو دروست كراۋەكانى ، زياتر بە سۆزۈ بەبەزەبىيە لە دايككە بەرامبەر بە مندالى خۆى ، ۋە پوون و ئاشكرايە كە تىككاران لاي سەرۋك وپاشا و دەسەلاتدارانى دونيا جارى ۋاھىيە خۆيان ۋەكوسەرۋك وپاشا و دەسەلاتداران مولك و دەسەلاتى سەربەخۆيان ھەيە، ۋە جارى ۋا ھەيە شەرىكن لە گەلىاندان، ۋە جارى ۋا ھەيە تىككاران يارمەتيدەرۋ جىگريانن، بۆيە كاتكە سەرۋك وپاشا و دەسەلاتداران تىك تىككاران قەبول ئەكەن لەبەر يەككە لەم سى ھۆكارەيە:

۱- جارى ۋا ھەيە پىۋىستيان بە ۋاۋەندو تىككارانە ئەبىت .

۲- ۋە جارى ۋاھىيە لە ترساندا تىك تىككاران قەبول دەكەن .

۳- ۋە جارى ۋا ھەيە لە بەر پاداشتى چاكەيانە .

بۆيە تىك تىككاران ھەندىكيان لە لاي ھەندىكيان لەم جۆرانەيە ، ھىچ كەس تىك تىك كەس ۋەرنىگريت و قەبولى ناكات يان ئومىدىكى پىيەتى يان لە ترساندايە (ئەمە لە نىۋان بەندەكاندايە)، بەلام خوۋى پەروەردگار نەئومىدى بە ھىچ كەسكە و نەلە ھىچ كەسكىش ئەترسى و نە پىۋىستى بە ھىچ كەسكىشە^(۱)، بۆيە خوۋى پەروەردگار ھەموو جۆرە دل پەيوەست بوونىكى بە غەيرى خۆى بىنپرکردوۋە و ناشياۋى و نادروستىتى پوون كىرۋتەۋە، ھەرۋەك فەرمويەتى: ﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾ (سبأ: ۲۲-۲۳) واتا: ئەي پىنغەمبەر (ﷺ) بە ھاۋەل بىرپاردەران بلى: بىپارنەۋە و ھاۋار بكن بۆ ئەو پەرىستراۋانەي كە جگە لە خوۋى پەروەردگار ئومىدتان پىيانە كە سودو قازانجتان پى بگەيەنن و زىانتان لى دور بخەنەۋە، ئاگادارن ئەو پەرىستراۋانە (جگە لە خوۋى پەروەردگار) بە ئەندازەي دەنكە گەردىلەك مولك و دەسەلاتى سەربەخۆيان نىيە نەلە ئاسمانەكان و نەلە زەويدا، ۋەنەبە شەرىكايەتيش مولك و دەسەلاتيان ھەيە لە ئاسمانەكان و زەويدا، ۋە خوۋى پەروەردگار ئەو پەرىستراۋانەي نەكىرۋتە يارمەتيدەرى خۆى تا يارمەتى بدن و كارەكانى بۆ بەپىۋەبەرن، ۋە تىككارن و شەفاعەت كىرۋى ھىچ كەسكە سودى نىيە لاي خوۋى پەروەردگار مەگەر خوۋى پەروەردگار خۆى پىنگە بە كەسانكە بدات تا شەفاعەت بكن، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾ بۆ پوون بونەۋەي تەفسىرى ئەم ئايەتە بىروانە (تفسىر القرآن العظيم، للإمام ابن كثير "رحمه الله تعالى" ۷۰۷/۳، يان ھەر تەفسىرىكى تر).

ئەم ئايەتە پىرۋزە ھەموو ئەو دەرگاينەي بەسەر پووى ھاۋەل بىرپاردەراندا داخستوۋە كە لىيەۋە توشى ھاۋەل بىرپاردان بوونە بۆ خوۋى پەروەردگار بە جوانترن داخستن و پىگىرى لى كىرۋى ، كەسكە كاتكە دللى پەيوەست دەكات بە پەرىستراۋىكەۋە و ئومىدى سودو قازانجى پىيە ھەبىت: ئەبىت ئەو پەرىستراۋە خاۋەنى ھەموو ھۆكارىكى سود گەياندن بىت بە ۋەكەسەي كە دەپپەرىستىت، يان ئەبىت شەرىكى خاۋەن مولكەكان بىت ، يان ئەبىت پىشت و

(۱) بىروانە : فتاوى ابن تيمية ۱/۱۲۶-۱۲۹.

وه زیرو یارمه تیده ری نه و په رستراوه بیټ، یان نه بیټ خاوه نی پله و پایه و ریټ بیټ تا تکا بکات لای (خوای په روه ردگار)، وه نه گهر نه م چوار کاره له هیچ پویه که وه نه بوون (له و په رستراوانه دا) نه و کاته هوکاری شیرک بریاردان نامینیت و بن بر نه بیټ.^(۱)

^(۱) پروانه : التفسیر القیم، لابن القیم ص ۴۰۸.

تکا کردن دوو جوړه:

جوړی یه کهم: شه فاعه تیکی شهرعی و جیگیر کراو به قوئان و سوننه تئوهیه که تهنه داوا له خوی په روهردگار ده کریت ، تئویش دوو مهرجی ههیه:

مهرجی یه کهم: تئو بی خوی په روهردگار پیگه بدات به شه فاعه تکار تا شه فاعه بکات، چونکه هیچ کهس له خویوه و ناتوانیت شه فاعه بکات به بی ئیزنی خوی گوره ، وه ک چون شه فاعه لای سهر کرده و دهسه لاتداران ده کریت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة: ۲۵۵) واتا: کی ههیه شه فاعه بکات لای خوی په روهردگار ئیلا به ئیزنی خوی نه بییت؟!

مهرجی دووهی شه فاعه تی شهرعی تئوهیه: تئو کهسهی که شه فاعه تکار شه فاعه تی بو تئکات دوی ئیزنی خوی په روهردگار ، ده بی که سیک بییت خوا بییه وییت شه فاعه تی بو بکریت و پازی بییت له قسه و کرده وهی (واتا: خوی په روهردگار پازی بییت له شه فاعه تکارو شه فاعه تی بو کراو) ، هه روهک خوی په روهردگار فهرمویه تی: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِمْ﴾ (الأنبياء: ۲۸) واتا: فریشته کان شه فاعه تکارن و ناتوانن مه گره بو که سیک که خوی په روهردگار خوی لی پازییه (یه کخوا په رست بییت).

وهه روهها فهرمویه تی: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أذنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ (طه: ۱۰۹) واتا : له و پوژدها که پوژی قیامه ته شه فاعه تی کردن سودی نییه تهنه بو تئو کهسه نه بییت که خوی په روهردگار ئیزنی داوه تا شه فاعه بکات وه له ووته کهی "واته له شه فاعه تی کرده کهی" رازییه . وه تئو وانهش که خوی په روهردگار لییان رازییه (پیغه مبهران و (عليهم الصلاة والسلام) پیاوچاکان و فریشته کانن) .

جوړی دووهم: شه فاعه تی نه فی کراوو ناشهرعی و شیرکی: تئوهیه که داوای شه فاعه تی له غهیری خوی په روهردگار بکریت که جگه له خوی په روهردگار هیچ کهس دهسه لاتی نیه به سهر تئو کاردها، یان شه فاعه تی کردن به بی ئیزن و پازی بونی خوی په روهردگار، یان شه فاعه تی کردن بو بی باوه پان و موشریکان (تئو شه فاعه تانه یان شیرکن یان پیگری لیکارون و نابیت بکرین) هه روهک خوی په روهردگار فهرمویه تی: ﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ (المدثر: ۴۸) واتا: شه فاعه تی و تکا کردن شه فاعه تکاران هیچ سودی نییه بو بی باوه پان و موشریکان . به لام لییره دا شه فاعه تی کردن پیغه مبهر (صلوات الله علیه) بو مامی که (أبو طالب) ه تا خوی په روهردگار لی خوش بی، خوی په روهردگار لی خوش نه بوو به لکو سزای له سهر سوک کرد، تئو مهسه له یه کی جیاوازه ، بو زیاتر ناگادار بوون له م باسه

بروانه^(۱).

(۱) البخاري مع الفتح، مناقب الأنصار ، باب قصة أبي طالب ۱۹۳/۷ ، برقم ۳۸۸۳ ، ومسلم ، كتاب الإيمان ، باب أهون أهل النار عذابًا ، ۱/۱۹۵ ، برقم ۲۱۱ .

۲- به لگه هیئانه وه له سهر دروستی داوی شه فاعهت له غیری خوی په روهردگار به به لگه ی فرموده کان ویه کدهنگی زانایان، نه خیر نه پیغه مبهری خواو (ﷺ) نه پیغه مبهرانی (ﷺ) پیش ئویش به شهرعیان دانه ناوه که هاوار بو فریشته کان و پیغه مبهران و (ﷺ) پیاوچاکان بکریت و داوی شه فاعه تیان لی بکریت، وه هیچ یه کیک له هاو له به ریزه کانی پیغه مبهر (ﷺ) و شوین که توانیان به چاکی ئم کاره یان نه کردووه، وه هیچ یه کیک له پیشه وایانی ئیسلام و هر چوا ئیمامه به ریزه کان (ئیمامی شافعی و ئیمامی مالیک و ئیمامی ئبو حنیفه و ئیمامی ئحمده "په حمه تی خویان لیبت") ئم کاره یان به باش نه زانیوه، وه هیچ یه کیک له زانایانی مجتهد که پشت به قسه ی ببه ستریت له دیندا، وه هیچ یه کیک له زانایان که گرنگی بو قسه ی دابنریت له مه سائیلی یه کدهنگی زانایاندا ئم کاره یان نه کردووه و به باشیان نه زانیوه، سوپاس بو ئو خویایه ی که به لگه کانی روون و ئاشکراو سه پینراوه به سهر به نده کانیدا. (۱)

به خشه رو رژینه ری نیعمه ته کان ته نها ئه وه شایسته ی په رستن بیټ

یه کیک له لیزانی و دانایی بانگه واز کردنی که سانی هاو هل بریاردهران بو په رستن خوی په روهردگار به تانک و ته نها ئه وه یه چاوه کان و دلله کانیان به ئاگا بینیته وه به رامبهر ئو هموو نازو نیعمه ت و به خششه نهینی و ئاشکراو دینی و دونیاییه ی خوی په روهردگار، به راستی خوی په روهردگار هموو جوړه نیعمه تیکی به سهر به نده کانیدا پژاندووه، هر وه که فرمویه تی: ﴿ وَمَا يَكُوم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ فَمِنْ أَلَيْسَ ﴾ (النحل: ۵۳) واتا: هرچی نازو نیعمه تی که به سهر ئیوه وه هیه همووی له لای خوی په روهردگار وه یه. وه ئم گه ردونه و ئه وه شی تیایدا یه له دروست کراوه کانی ژیر دهسته و ژیر باری کردووه بو مرؤقه کان.

خوی په روهردگار ئو نازو نیعمه تانه ی که به خشویتی به به نده کانی بو روون کردوینه ته وه له چاکه و فهزل و گه وره یی خوی به خشویتی بیان، وه هر ئه وه شایسته ی په رستن بیټ، له و نیعمه تانه ی که خوی په روهردگار به به نده کانی به خشیوه ئه مانه ن:

یه که م: به شیوه ی گشتی هر چی نازو نیعمه ت هیه هی خوی په روهردگار به سهر به نده کانیه وه ، هر وه که فرمویه تی: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴾ (البقرة: ۲۹) واتا: خوی گه وره ئو خویایه یه که هرچی نازو نیعمه تی که هیه له سهر زه ویدا بو ئیوه ی دروست کردووه .

(۱) بیوانه: فتاوی ابن تیمیة ۱/۱۱۲، ۱۵۸، ۱۴/۳۹۹-۴۱۴، ۱/۱۰۸-۱۶۵، ۱۴/۳۸۰، ۴۰۹، ۱/۱۶۶-۱۶۰، ۱۹۵، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۴۱، ودره تعارض العقل والنقل، له، ۱۴۷/۵، وأضواء البيان ۱/۱۳۷.

وه فرمویه تی: ﴿الْمَرْوُوا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ (لقمان: ۲۰) واتا: ئایا ئیوه نابینن خوی په روه ردگار هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه بۆتانی ژیر دهسته و ژیر باری کردووه ، وه نازو نيعمه ته ئاشکراو نادياره کانی به سهردا پړاندوون . وه هروه ها فرمویه تی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الجاثية: ۱۳) واتا: ئوهی له ئاسمانه کان و زه ویدایه هموویان خوی په روه ردگار بۆتانی ژیر دهسته و ژیر بار کردووه ، له وکاراندا به لگه و نیشانه ی دهسه لات و گه وره یی خوی په روه ردگاری تیدایه بۆ که سانیک که بیر له دهسه لات و گه وره یی و نازو نيعمه ته کانی خوی په روه ردگاری بکه نه وه . ئه و نيعمه تانه ی که خوی په روه ردگار به سهر بنده کانیدا پړاندوویه تی هموو جوړه نيعمه ته کان ئه گریته وه: ئاشکراو ناديارو هست پی کراوو هست پی نه کراوه کان ، هموو ئه وانیه له ئاسمانه کان و زه ویدان ژیر بارو مل که چ کراون بۆ مرؤقه کان، ئه و نيعمه تانه هموو شته گه وره کانی ناو ئاسمانه کان و زه وی گرتوته وه که خوی په روه ردگار تییاندا دروستی کردووه وهک: خورو مانگ و ئه ستره جیگیر و نه جولاوو جولاوه کان و شاخ و ده ریو و پوباره کان و هموو جوړه ئاژهلان و دارو درخت و بهروبومه کانیا و جوړه ها کانه کان و جگه له مانه ش که هموویان له بهرزه وهندی مرؤقه کاندان، ئه و شتانه ی که له پیوستیه کانی مرؤقن و سودو له زه تیان لی وهرئه گرن .

هموو ئه مانه به لگه ن له سهر ئه وهی که خوی په روه ردگار په رستراوی تاك و ته نه هایه و هیچ په رستن و مل که چی و خو شه ویستیه ک نییه ئیلا بۆ ئه و نه بیټ، ئه مه ش به لگه یه کی عه قلیه و (که مرؤقه کان به بیرکردنه وه و ژیریا ن ئه گه نه ئه و قه ناعه ته ی که خوی په روه ردگار په رستراوی تاك و ته نه هایه و هیچ په رستن و مل که چی و خو شه ویستیه ک نییه ئیلا بۆ ئه و نه بیټ) هیچ دوو دلی و گومانی تیدا نیه که خوی په روه ردگار حه قه و ئه وهی له غه یری ئه و هاوارو په رستنی بۆ ئه کری به تال و پوچه لن^(۱)، هروه ک خوی په روه ردگار فرمویه تی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (لقمان: ۳۰) واتا: به راستی هر ئه و خوی په روه ردگار په رستراوی حه ق و راسته قینه یه، وه ئه و په رستراوانه ی که جگه له خوی په روه ردگار هاواریا ن بۆ ئه کری هموویان ناشایسته ن تا په رستنیا ن بۆ بکریټ، وه به راستی خوی په روه ردگار خوایه کی زور به رزو بلندو گه وره یه .

(۱) بروانه: تفسیر البغوي ۵۹/۱، ۷۲/۳، وابن کثیر ۴۵۱/۳، ۴۹/۴، والشوکاني ۶۰/۱، ۴۲۰/۴، والسعدي ۶۹/۱، ۱۶۱/۶، ۲۱/۷، وأضواء البيان للشنقيطي ۲۲۵/۳-۲۵۳.

دووهم: به شیوهی ورده کاری هموو نازو نیعمه ته کانی له لای خوای په روه دگار وهن ، هه روه ک خوای په روه دگار فهرمویه تی: ﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَآتَاكُم مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ ﴾ (إبراهيم: ۳۲-۳۴) واتا: خوای گه ورده ئه و خویایه یه که ئاسمانه کان و زهوی بؤ دوست کردون و له ئاسمانه وه ئاوی بؤ دابه زاندون (باران و به فرو ته زره) که به هو یه وه جوړه ها دانه ویله و میوه ی بؤ پواندون پیی که خوراکه بؤ ئیوه ، وه که شتی بؤ ژیر بارو مل که چ کردون وه پوباره کانی بؤ مل که چ کردون^(۱)، وه خور مانگی بؤ مل که چ کردون که به رده وام دین ده چن بی هیچ دواکه وتن و ماندووبونیک، وه شه وو روژی بؤ مل که چ کردون تا به به رده وامی بین و بچن و شوینی کردنی کارو کاسبی و حه وانه وهی ئیوه بیته، وه ئه وهی ئیوه داواتان کرد بیته (جا به زمانتان داواتان کرد بیته یا حالتان ئه وه بخوازیته) و پیویستتان پیی بیته و ئه وهی داواتان نه کرد بیته بومان مل که چ کردون و پیمان به خشییون، وه ئه گه ر بتانه وی نازو نیعمه ته کانی خوای په روه دگار بژمیرن و دیاری بکن هرگیز ناتوانن، به راستی مروّف (کافران و موشریکان) سته م کارو بی باوهرن به رامهر خوای په روه دگارو ئه و نیعمه ته ی که پیی به خشییون .

وه هه روه ها خوای په روه دگار پاش ئه وهی کومه لی نازو نیعمه تی خوی باس کردوه ، فهرمویه تی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ الْبَالَتِجِمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾ ﴾ (النحل: ۱۴-۱۸) ، وه هه روه ها بپوانه: ئایه ته کانی ۳-۱۲ له هه مان سوره ت) .

^(۱) موسلمانان خۆشه ویست ئه م ئایه ته پیروژه گه وره یی ده سه لاتی خوای په روه دگار مان بؤ دهرده خات له کاتی کدا پوبارو دهریاکانی بؤ مل که چ کردوین تا بتوانین به مه به سستی خومان جوړه ها که شتی و پاپوری به ناودا بینین و به رین گه ر کیشیشیان هه زاران کیلو گرام زیاتر بیته ، به لام گه ر ته نها یه ک دهرزیبه ک یان پارچه ئاسنیک که کیشی نه گاته ته نها نیو گیلو گرامیش ژیر ئه که ویته و خوی به سه ریبه وه ناگریته ، بویه گه ر خوای په روه دگار پوبارو دهریاو ئاوه کان مل که چ نه کات بؤ خزمه تی مروّفه کان تا بتوانن کاری خویانی تیدا ئه نجم بدن ئه وه هه رگیز که سیک نه یه ده توانی بچینه ناو پبارو دهریاکانه وه .

واتا : خوی گه وره ئه و خوییه که ده ریواو پوباره کانی بو ژیریرو مل که چ کردون تا گوشتی تازه و پاکي ناوی بخون (حوت و ماسی ئه و نازه له حه لالانه ی که تیایدا ئه ژین) وه ده ریواو پوباره کانی بو مل که چ کردون تا گه وههرو مرواری ناوی دهر بهین و خوتانی پی براژیننه وه، ئه و نیعمه تانه ی پی به خشیون تا بگه رین به دوی کارو کاسبی خوتاندا له و کارو بازرگانیه ی که بوتانی حه لال کردوه، وه شوکرو سوپاسی ئه و خوییه بکن که ئه و هموو نیعمه تانه ی پی به خشیون ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ وَيَالْتَجِمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ واتا: وه هروه ها له و نیعمه تانه ی که خوی په روه ردگار پی به خشیون ئه و شاخ و چیا به رزو گه ورانه یه تا زهوی جگړو وه ستاو بکات ، وه له زه ویدا وه ک شاخ و چیا به رزو گه وره کان ناوه کانی بو دروست کردون ومل که چ کردون ، وه چه ندین ریگای له سه رزه ویدا بو دروست کردون تا له م وولات بوئه و وولات برؤن، وه نیشانه کانی وه کو شاخه به رزو گه وره و دؤل و شیوه کانی بو دروست کردون، وه ئه ستیره کانی بو دروست کردون تا له تاریکاییه شه ودا ریگه ی پی بگرنه بهر بو ئه و شوینانه ی که خوتان مه به ستانه بگن پی. پاشان خوی په روه ردگار ناگادارمان ئه کاته وه له ده سولات و گه وره یی خوی، وه په رستن و عیبادت کردن شایسته ی هیچ که س و شتی که نییه که ناتوان هیچ شتی که دروست بکن ته نها بو خوی نه بیت، ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ ئایا: ئه و خوییه که خالق و دروست که رو به دیهینه ره وه کو ئه وانه وایه که ناتوان هیچ دروست بکن؟ بی گومان نه خیر، وه ناگادارمان ئه کاته وه له و هموو نیعمه ت و چاکه یه ی که هه یه تی به سه ر دروست کراوه کانی وه ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وه ئه گه ر بتانه وی نازو نیعمه ته کانی خوی په روه ردگار بژمین و دیاری بکن هه رگیز ناتوان، وه خوی په روه ردگار لیخوش بووه له و که م ته رخمیه ی که هه تانه به رامبه ر خوی په روه ردگارو سوپاسی ته وای نیعمه ته کانی نه کردوه گه ر گه رانه وه و ته و به تان کردو گو پراهه لیتان کرد، وه (رَحِيمٌ) به به زه ییه و سزاتان نادات پاش ته و به کردن و گه رانه وه تان بؤلای. ^(۱)

ئایا ئه و خوییه ی که ئه و هموو نیعمه ت و شته سه رسوره یینه رانه ی دروست کردوه وه کو ئه وانه ی که هیچیان دروست نه کردوه و ناتوان؟ ئه وه ی که زانراو و پراویه ئه وه یه هیچ به نده یه ک له به نده کانی خوا ناتوانیت ئه و نیعمه تانه ی که خوا پی به خشیوه بیژمین گه ر نیعمه تی دروست کردنی یه که ئه ندامیکی لاشه ی بیت یان هه ستیاریک له هه ستیاره کانی بیت، گه ر ئه وه نه توانیت ئه ی چون ئه توانیت هه موو نیعمه ته کانی لاشه ی بژمینیت؟ یان چون ئه توانیت ئه و هموو نیعمه تانه ی که له هه موو کات و ساتیکدا و له هه موو

(۱) بروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر ، رحمه الله تعالی ، ۷۴۵/۲ .

جوړیک به سهریه وه یه تی بژمیریت؟^(۱) پاش ئه مه که سیکی ژيرو هوشمند ته نها ئه وه نده ی بو ماوه که خوای په روهردگار به تاك و ته نها بپه رستیت و هاو هل ی بو بریارنه دات - ئه و خوایه ی هه موو جوړه نازو نیعمه تیکي به سهردا پشته وه - چونکه هیچ که سینک شایسته ی په رستن نییه جگه له خوای تاك و ته نها .

به شی پینجه م: هوکاره کانی هاو هل بریاردان بو خوای په روهردگار

پیغه مبه ری خو شه ویست (صلوات الله علیه) ناگاداری کردینه ته وه له هه موو هوکاریک که سهر ئه کیشیت بو هاو هل بریاردان و که و تنه ناوییه وه، وه به جوانترین و پونترین شیوه ئه و هوکارانه ی پون کردوته وه ، له و هوکارانه که باسی بکین به شیوه یه کی کورت:

۱- زیاده پوهی کردن له پیاوچا کاند ا هوکاریکه بو هاو هل بریاردان بو خوای په روهردگار، له و کاته ی پیغه مبه ر ئادم (علیه السلام) دابه زینرایه سهر زهوی خه لکی هه موویان له سهر ئیسلام و خوا به ته نها ناسین بوون، هه روه ک ابن عباس (رضی الله عنه) فه رمویه تی: { کان بین آدم و نوح عشرة قرون کلهم علی الإسلام }^(۱) واتا : ماوه ی نیوان پیغه مبه ر ئادم و (علیه السلام) پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) ده سده (۱۰۰۰ سال بوو) بوو خه لکی هه موویان له سهر ئیسلامه تی و خوا به ته نها ناسین بوون. پاش ئه وه خه لکی دلایان په یوه ست کرد به پیاوچا کانه وه (له پوی هاوار بوکردن و باوه رپون به وه ی گوایه خیرو قازانجیان به ده سته یان ئه توانن نه خو شی و نارپه حه تی له سهر خه لک لا به رن) شیرک بلاو بوه وه، بویه خوای په روهردگار پیغه مبه ر نوحی (علیه السلام) نارد تا بانگی خه لکی بکات بو په رستنی خوی به تاك و ته نها و نه هی و پیگری بکات له هاوار کردن و عیبادت کردن بو غهیری خوی، به لام قه ومه که ی بانگه وازه که یان په تکرده وه و ووتیان: ﴿ وَقَالُوا لَا نَذَرْنَا إِلَهُتَكُمْ وَلَا نَذَرْنَا وِدًا وَلَا سِوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴾ (نوح: ۲۳) واتا: کاتیک پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) بانگی قه ومه که ی ئه کرد بو په رستنی خوای په روهردگار به تاك و ته نها و نه هی و پیگری لی ئه کردن له هاوار کردن و عیبادت کردن بو غهیری خوای په روهردگار، قه ومه که ی ئه یان ووت: واز مه هیئن له هاوار کردن و عیبادت کردن بو په رستراوه کانتان وه واز مه هیئن له هاوار کردن و عیبادت کردن بو (ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر).

ئهمانه ناوی کومه لی پیاو چاک بوون له قه ومه که ی پیغه مبه ر نوح (علیه السلام)، کاتیک مردن شه یتان کردیبه دلی ئه و خه لکه وه که هه ستن به کردنی په یکه ره کانیان له و شوینانه ی که شوینی کوبونه وه و دانیشتنیانه، وه ناویان بنین به ناوی خوینانه وه (واتا : هه ر بتیک ناوی یه کیک له و چیاو چا کانه ی بو دابنین)

خه لکه که ش هه ستن به ئه نجامدانی ئه و کاره و په یکه رو به کانیان دروست کرد، ئه و بتانه نه په رستران تا ئه وان مردن پاشان عیلم و زانیاری له ناویاندا نه ما و په رستران . ئا ئه و بت په رستیه هه ر هه موو هوکاره که ی زیاده پوهی کردن بوو له پیاوچا کاند ا، چونکه شه یتان بانگه شه ئه کات بو زیاده پوهی کردن له پیاوچا کاند ا وه بو په رستنی گوره کان،

(۱) بیوانه : فتح القدير ۱۰۴/۳، ۱۱۰/۳، وأضواء البيان ۲۰۳/۳.

(۱) أخرجه الحاكم في المستدرک، كتاب التاريخ، ۵۴۶/۲، وقال : هذا حديث صحيح على شرط البخاري ولم يخرجاه ووافقه الذهبي، وذكره ابن كثير في البداية والنهاية ۱۰۱/۱، وعزاه إلى البخاري، وانظر: فتح الباري ۳۷۲/۶.

وه گومان ئه کاته ناو دلی خه لکییه وه ئه گهر بیت و خانوو گۆمه ز به سهر مردووه کانه وه دروست بکریت نیشانه ی خوش ویستنی پیاو چاکانه، وه کردییه دلایانه وه گوايه پارانه وه لای گۆره کان گیرایه، پاشان له م خاله وه ئه یان گوازیته وه بۆ خالیکی تر که ئه ویش پارانه وه لییان و سویند خواردن پییان به خوای په روه ردگار، خوای په روه ردگار زۆر له وه گهره تره تا سویندی پی بخوریت به یه کیك له دروست کراوه کانی، ههر کاتیک شهیتان ئه مه ی له لا جیگیر کردن، ئه یان گوازیته وه بۆ قوناغیکی تر ئه ویش پارانه وه لییان و په رستنیان و داوای شه فاعه ت کردن لییان، وه گۆره کان بکرینه بتیک و په رده یان به سهر دا هه لباوسریت و به ده ویدا بسوپرینه وه و دهستی پیابخشین و ماچی بکن و سهر برینیان له سهر ئه نجام بدن، پاشان له م قوناغه وه بۆ قوناغی چواره م ئه یان گوازیته وه ئه ویش: بانگ کردنی خه لکه بۆ په رستنیان و کردنیان به جه ژنگا، پاشان شهیتان وایان لی ئه کات هه رکه سینک ریگریان لی بکات بلیت ئه و کارانه دروست نین پییان ئه لئین ئیوه له ریزی پیغه مبه ران و (علیه السلام) پیاوچاکانتان که م کردۆته وه، بۆیه هه رکه سینک ریگریان لی بکات لیی تورپه ئه بن.^(١) بۆیه خوای په روه ردگار ئاگاداری کردوینه ته وه که زیاده په وه ی له دیندا نه که ین، وه زیاده په وه ی به گوره زانین له که سدا نه که ین چ به ووته و چ به کرده وه و چ به بیروباوه پ، وه خوای په روه ردگار ئاگاداری کردوینه ته وه که دروست کراوه کانی (وه ک پیغه مبه رو (علیه السلام) فریشته و پیاو چاکان) به رز نه که ینه وه له و په یه ی که خوای په روه ردگار پیی به خشیون، هه روه ک خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿يَا هَلْ أَلْكُتِبَ لَا تَعْلَمُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ ﴿١٧١﴾﴾ (النساء: ١٧١) واتا: ئه ی ئه هلی کیتاب (مه به ست پییان گاوره کانن) زیاده په وه ی مه که ن له دینه که تاندا وه قسه یه که مه که ن به رامبه ر خوای په روه ردگار ته نها حه ق نه بیته (مه لئین خوای په روه ردگار شه ریک یان کوپ یان خیزانی هه یه ، به لکو تاک و ته نه یه و شه ریک و کوپ و خیزانی نیه، پاک و بی گهردی بۆ خوای په روه ردگار له هه موو که م و کوپیه که)، (عیسی کوپ ی مریم) (علیه السلام) به نده و پیغه مبه ری خوايه و هیچی تر نیه ، وه دروست کراویکه له دروست کراوه کانی خوای په روه ردگار، خوای په روه ردگار دروستی کرد به و ووشه یه ی که به جبریلدا (علیه السلام) ناردی بۆ مریم.^(١) ﴿وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ ﴿٢﴾﴾

٢. زیاد په وه ی کردن له پیاوه لگوتن و له سنور ده رچوون، وه پۆچوون له دیندا به شیوه یه کی ناشه رعی: پیغه مبه ری خوا (علیه السلام) ئاگاداری کردوینه ته وه که له وه سفیدا زیاده په وه ی نه که ین و له سنوری به ندایه تیه وه ده ری نه که ین بۆ سنوری خوايه تی و په رستراویتی، هه روه ک فه رمویه تی: ﴿لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾^(٢) واتا: زیاد به شان و شه وکه تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه ده رم مه که ن بۆ سنوری خوايه تی و په رستراویتی، هه روه ک چۆن گاوره کان زیاده ره ویان کرد

(١) بپوانه : تفسیر الطبری ٦٢/٢٩، وفتح المجید شرح کتاب التوحید ص ٢٤٦.

(٢) بۆ زیاتر شه ره زا بون له ته فسیری ئه م ئایه تانه دا بگه ریوه سهر ته فسیره کانی قورئانی پیروژ .

(٣) بپوانه ته فسیره کانی قورئانی پیروژ به تاییه تی (تفسیر ابن کثیر و تفسیر الطبری و تفسیر القرطبی و زاد المسیر) وه جگه له م ته فسیرانه ش .

(٤) البخاری مع الفتح بلفظه ، کتاب الأنبياء ، باب قوله تعالى : ﴿وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...﴾ ، ٤٧٨/٦ ، ١٤٤/١٢ ، وانظر: شرحه في الفتح ١٤٩/١٢ .

له (عیسای کورپی مریم) (علیه السلام) هندیکیان نه و نده زیاده په ویان کرد تیایدا ووتیان خواهه، هندیکیان نه لاین کورپی خواهه وه بوچونی تریشیان ههیه تییدا، بویه پیغه مبهه (صلوات الله علیه) فرمویه تی: من تنها بندهی خوام، بویه دهربارهی من بلاین و باوه پرتان و ابیت که بنده و پیغه مبهه ری خوام (صلوات الله علیه) .

موسلماننی خو شه ویست پیغه مبهه ری خوا (صلوات الله علیه) به رامبهه به خوی په روه دگار تنها بنده و مروقیکه وه کو سرجه م مروقه کانی تر، به لام به رامبهه به نیمه پیغه مبهه ریکی (صلوات الله علیه) په وانه کراوه له لای خوی په روه دگار وه که باوه پ پیبون و شوینکه و تن و گوپرایه لی کردنی و پیش

خستنی فرمانه کانی به سهر فرمانی مروقه کاند پیویست و واجبه و نیشانهی باوه پرداری و گوپرایه لی کردنته بوی، وه باوه پ پیبونه و شوین نه که و تن و گوپرایه لی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مروقه کانی تر به سهریدا نیشانهی بی باوه ری و ئیمان لاوازییه، بویه خو شه ویستی پیغه مبهه ری (صلوات الله علیه) به دم نابیته به لکو به زیند و کردنه وهی سوننهت و ریبازه که یه تی .

وه ههروه ها فرمویه تی: ﴿یاکم والغلو فی الدین، فإنما أهلك من كان قبلكم الغلو فی الدین﴾^(۱) و اتا: ناگادارتان نه که مه وه نه تان ترسیتم له زیاده په وی کردن و بوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری، چونکه قه ومانی پیش نیوه له نا و چون به زیاده په وی کردن و بوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری و نادرستی .

۳- دروست کردنی مزگهوت به سهر گوره وه، وه وینه کیشان تیایدا : هوکارن بو هاو هل بریاردان بو خوی په روه دگار ، پیغه مبهه ری خوا (صلوات الله علیه) ناگاداری کردینه ته وه و نهی لی کردین که مزگهوت به سهر گوره کانه وه دروست بکهین و بیانکهین به گورستان، چونکه په رستی خوی په روه دگار لای گوری پیواچاکان هوکاریکه بو هاو هل بریاردان بو خوی گوره، بویه کاتیک دایکانی ئیمانداران أم حبیبة و أم سلمة (رضی الله عنهما) بو پیغه مبهه ریان (صلوات الله علیه) باس کرد ووتیان له ولاتی حبه شه که نیسه یه که هیه و وینه تیایه ، پیغه مبهه ری (صلوات الله علیه) فرموی : ﴿إن أولئك إذا كان فیهم الرجل الصالح فمات بنوا علی قبره مسجداً وصوروا فیہ تلك الصور، أولئك شرار الخلق عند الله یوم القیامة﴾^(۱) و اتا: نائوانه که سانیکن کاتی پیوا چاکیکیان تییدا بوایه و بمردایه، به سهر گوره که یه وه مزگهوتیان دروست نه کرد، وینه کانیان تیادا دروست نه کرد (نه و کاره یان کردبوو تا شیوهی پیواچاکیکیان له پیش چاویته وه کو نه وان عیبادتهی خوی گوره بکهین، به لام دوی نه مان کومه ل و وه چه یه کی تر ی بی عیلم و نه شارها هاتن و شهیتان فریوی دان گوایه باوو باپیرانی نیوه نه م پیواچاکیکیان په رستوه و هاواریان بویان کردوه، بویه پیغه مبهه ری خوا (صلوات الله علیه) ریگری له و کاره کردوه تا سهر نه کیشیت بو هاو هل بریاردان بو خوی په روه دگار ، نه م فرموده یه به لگه یه له سهر حرامیتی و نادرستی وینه گرتن و کیشانی، نه وانه ی به سهر گوری پیوا چاکیکیان وه مزگهوتیان دروست نه کرد، وینه کانیان تیادا دروست نه کرد و نه کیشا خراپترین که سن لای خوی په روه دگار له روژی قیامه تدا .

(۱) النسائي ، كتاب مناسك الحج، باب التقاط الحصى ۲۶۰/۵، وابن ماجه ، كتاب المناسك ، باب قدر حصی الرمی ۱۰۰۸/۲، وأحمد ۳۴۷/۱ .
(۲) البخاري مع الفتح، كتاب هل تنبش قبور مشرکي الجاهلیة ویتخذ مکانها مساجد ۵۲۳/۱، ۲۰۸/۳، ۱۸۷/۷، وأخرجه مسلم ، كتاب المساجد ومواضع الصلاة ، باب النهی عن بناء المساجد علی القبور ۳۷۵/۱ .

وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) هر له بهر د لسو زوی بووه بؤ نوممه ته که ی کاتیک ؤو نه خو شیه ی سهره مرگی پیگه یشت،
 ئه یفه رموو: ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾. قالت عائشة (رضي الله عنها): "يخذر ما
 صنعوا" (۱) واته: نه فرهت و دوری په حمهت و به زه بی خوی په روه ردگار له سهر گاور و جوله که بیت، گوری
 پیغه مبهرانیان (عليهم الصلاة والسلام) کرد بوو به مزگهوت، دایکی ئیمانداران عائشة (رضي الله عنها) فرمویه تی:
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ترسناکی و خرابی ؤو کاره ناگادارو وریای ؤه کردنه وه .

وه پینج رۆژ پیش ؤه وه ی وه فات بکات ؤه یفه رموو: ﴿أَلَا وَإِنْ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ
 مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ﴾ (۲) واتا : ناگادارین ؤه وانه ی پیش ئیوه (گاورو جوله که)
 گوری پیغه مبهران و (ﷺ) پیاو چا کانیان ؤه کرده مزگهوت (عیباده تیان له
 سهر گوره کانیان ؤه کرد)، ناگادارتان ؤه که مه وه گوره کان مه که نه مزگهوت و په رستگا، من پرگرتان لی ؤه که م و
 ناگادارتان ؤه که مه وه که ؤو کاره ؤه نجام نه دهن .

۴- کردنی گورستانه کان به مزگهوت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه و نه هی لی کردوین که
 گوره که ی نه که یین به بتیک و بپه رستریت جگه له خوی په روه ردگار (واتا دارو به ردو خوله که ی بکریت به ته به پروک و
 هاواری بؤ بکریت و له سهر گوره که ی و سوجه ی بؤ بریت) ؤه گهر دروست نه بی گوره که ی پیغه مبهر (ﷺ) بکریت
 به مزگهوت ؤه وه گوری که سانی تر به هیچ شیوه یه ک دروست نییه، پیغه مبهر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
 قَبْرِي وَثَنًا يُعْبَدُ، اَشْتَدُّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾ (۱) واتا : ؤه ی خوی په روه ردگار گوره که م
 بپاریزه تا وای لی نه یات و نه بیت به بتیک و بپه رستریت ، تورپه ی و غه زه بی خوی په روه ردگار زوره له سهر قه ومیک
 که گوری پیغه مبهرانیان (عليهم الصلاة والسلام) کردبوو به مزگهوت (واتا : جورها په رستنیان له سهر ؤه نجام ؤه دا)
 ۵- کردنی گورستانه کان به چراخان (پازاندنه وه یان به گلۆپ و ناگرو...) وه سهر دان کردنی ئافره تان بؤ سهر
 گوره کان: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناگاداری کردوینه ته وه و نه هی لی کردوین که گوره کان نه پازینرینه وه و نه کرین
 به چراخان، له بهر ؤه وه ی دروست کردنی خانو به سهریانه وه و پازاندنه وه یان و کردنیان به چراخان و هه لبه ستنیان
 (به گچ یان به چیمه نتو یان به هر شتیکی تر بیت) وه نوسین له سهریان، هه موو ؤه مانه

(۱) البخاري مع الفتح ، كتاب الصلاة، باب: حدثنا أبو اليمان ۵۳۲/۱، ۲۰۰/۳، ۴۹۴/۶، ۱۸۶/۷، ۱۴۰/۸، ۲۷۷/۱۰، ومسلم، كتاب المساجد
 ومواضع الصلاة، باب النهي عن بناء المساجد على القبور واتخاذ الصور فيها ۳۳۷/۱.

(۲) مسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة ، باب النهي عن بناء المساجد على القبور ۳۷۷/۱.

(۱) الموطأ للإمام مالك ، كتاب قصر الصلاة في السفر ، باب جامع الصلاة ۱۷۲/۱، وهو عنده مرسل ، ولفظ أحمد ۲/۲۴۶: "اللهم لا تجعل قبري وثناً،
 ولعن الله قوماً اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد"، وأبو نعيم في الحلية ۳۱۷/۷، وانظر: فتح المجدد ص ۱۵۰.

هؤکارن بؤ شیرک بریاردان بؤ خوای په روهردگار، ابن عباس (ﷺ) فرمویه تی: ﴿لَعْنُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسَّرَجَ﴾^(۱). * واتا: پیغه مبه ر خوا (ﷺ) نه فرهت و له عنه تی کردوه له و نافرته تانه ی که زور زیاره تی گورستانه کان نه کهن، نه فرهت و له عنه تی کردوه له و که سانه ی که مزگهوت به سر گوره کانه وه دروست نه کهن و پوناکی و گلویی به سره وه دا نه گیرسی نن .

۶- دانیستن به سر گوره وه و نویتز کردن پوو به پوی گور، هؤکارن بؤ هاو هل بریاردان بؤ خوای په روهردگار: هیچ هؤکارو ده رگایه ک نییه که سر بکشیت بؤ شیرک بریاردان بؤ خوای په روهردگار نیلا پیغه مبه ر (ﷺ) دایخستوه و ریگری لی کردوه تا شهریک بؤ خوای په روهردگار بریار نه دریت.^(۱) هروهک فرمویه تی: ﴿لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ وَلَا تَصَلُّوا إِلَيْهَا﴾^(۲) واتا: له سر گوره کان دامه نیشن و نویتزی پوو به پوو مه کهن .

۷- کردنی گوره کان به جه ژنگا واز هینان له نویتز کردن له ماله وه و کردنی له لای گوره کان، پیغه مبه ر خوا (ﷺ) بوی پوون کردینه ته وه که گوره کان شوینی نویتز کردن و سه لاواتدان نین، وه هرکه سیک سه لاواتی له سر لیبدات پیی نه گات دور بیت یان نزیک له گوره که ی، پیویست ناکات گوره که ی بکریت به جه ژنگا، هروهک فرمویه تی: ﴿لَا تَجْعَلُوا بَيْتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنْ صَلَاتِكُمْ تَبْلَغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ﴾^(۳) واتا: ماله کانتان مه کهن به گورستان (کردنی ماله کان به گور نه وه یه: قورئانی تیدا نه خوینریت و نویتزه سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه گوره که م مه کهن به جه ژنگا، وه سه لاواتم له سر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم نه گات له هر کوئی که بن . وه فرمویه تی: ﴿إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةَ سِيَاحِينَ يَبْلَغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ﴾^(۴) واتا: خوای په روهردگار کومه له مه لایکه یه کی هیه که برده وام نه سوپینه وه سه لات و سه لامی نه و که سانه م پیی نه گه یه نن له نوممه ته که م که سه لام لی نه کهن .

نه گره گوری پیغه مبه ر (ﷺ) که پیروزترین گوره له سر پووی زه ویدا نه هی و ریگری لی کرابیت که نه کریته جه ژنگا نه وه گوری که سانی تر که هر که سانیک بن زور له پیش تره تا ریگری لی بکریت و نه کریته جه ژنگا (واتا: زور پویان تی بکریت و زور سه ردانیان بکریت).^(۱)

(۱) النسائي، كتاب الجنائز، باب التغليب في اتخاذ السرج على القبور ۴/۹۴، وأبو داود، كتاب الجنائز، باب في زيارة النساء القبور ۳/۲۱۸، والترمذي، كتاب الصلاة، باب كراهية أن يتخذ على القبر مسجدًا ۲/۱۳۶، وابن ماجه في الجنائز، باب النهي عن زيارة النساء للقبور ۱/۵۰۲، وأحمد ۱/۲۲۹، ۲۸۷، ۳۲۴، ۳۳۷/۲، ۴۴۲/۳، ۴۴۳، والحاكم ۱/۳۷۴، وانظر ما نقله صاحب فتح المجد في تصحيح الحديث عن ابن تيمية ص ۲۷۶.

* الحديث ضعيف بهذا السند، أنظر: صحيح سنن أبي داود (۲۱۸/۳/۳۲۳۶)، وضح بسند آخر (لعن الله زوارات القبور) صحيح الجامع الصغير (۵۱۰۹).

(۱) بروانه: فتح المجد ص ۲۸۱.

(۲) مسلم، كتاب الجنائز، باب النهي عن الجلوس على القبر والصلاة عليه ۲/۶۶۸.

(۳) أبو داود، كتاب المناسك، باب زيارة القبور، ۲/۲۱۸ بإسناد حسن، وأحمد ۲/۳۵۷، وانظر: صحيح سنن أبي داود ۱/۳۸۳.

(۴) النسائي في السهو، باب السلام على النبي صلى الله عليه وسلم ۳/۴۳، وأحمد ۱/۴۵۲، وإسماعيل القاضي في فضل الصلاة على النبي (ﷺ) برقم ۲۱، ص ۲۴، وسنده صحيح.

(۱) بروانه: الدرر السننية في الأجوبة النجدية لعبد الرحمن بن قاسم ۶/۱۶۵-۱۷۴.

۸- کیشانی وینه و دروست کردنی گومه ز به سهر گوره کانه وه: پیغه مبهه (ﷺ) هه موو کاتی هه ولی نه وهی نه دا که سهر زه وی له هه موو هوکاریکی هاو هل بریاردان بو خوی په روه ردگار پاک بکاته وه، بویه هاو هل به پیزه کانی نه نارد که هه رچی گومه زیکی به رزو دیار هه یه به سهر گوره کانه وه تیکی بدن وه هه رچی وینه یه که هه یه بیسپنه وه، هه روهک (أبو الهياج الأسدي) هه رمویه تی: علي بن أبي طالب (رضي الله عنه) پیمی هه رموو: ﴿ألا أبعثك علي ما بعثني عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ ألا تدع تماثلاً إلا طمسته، ولا قبراً مشرفاً إلا سويته﴾^(۱) واتا: بتنیرم بو نه و کاره ی که پیغه مبهه (ﷺ) منی بو نارد؟ هه رچی بتیک نابیت نیلا نه بیت تیکی بدهیت وله په گوه دهری بکهیت، وه هه رچی گوریکی به رز نابینیت نیلا یه کسانی بکه له گهل زه ویدا (نه مه کاری کاری هه رمانره و او کار به ده ستانه که پیی هه ستن نه که تا که که س)، (موسلمان ی خو شه ویست سوننه ت وایه گوره کان ته نها به نه ندازه ی بستیک به رز بن نه که زیاتر)^(۱)

۹- خو ناماده کردن و رویشتن بو سهر هه ر گورو شوینیک جگه له سی مزگه وته پیروبو پر له به ره که ته که هوکاریکه بو شه ریک بریاردان بو خوی په روه ردگار، هه روهک پیغه مبهه (ﷺ) هه رمویه تی: ﴿لا تشدوا الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: مسجدي هذا، والمسجد الحرام، والمسجد الأقصى﴾^(۱) واتا: خو ناماده کردن و رویشتن به تاییه تی بو هه رچی مزگه وت و سهر گورو شوینیک دروست نییه ته نها بو مزگه وتی من (مزگه وتی مه دینه) مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروزه) و مزگه وتی أقصى (قودسی پیروزه). نه وهی و ریگریه ی پیغه مبهه (ﷺ) هه موو گورو مه زارگه کان نه گریته وه ، هه روهک هاو هلانی به پیزی پیغه مبهه (ﷺ) به و شیویه له هه رموده کانی تیگه یشتون، بویه کاتیک أبو هريرة (رضي الله عنه) رویشتن بو کیوی (طور)، پاش گه رانه وه بصرة بن أبي بصرة الغفاري (رضي الله عنه) پیگه یشت ، پیی هه رموو: نه ی أبو هريرة له کوپوه دیتته وه ؟ هه رموی : له کیوی (طور) ه وه ، نه ویش هه رمویه تی : پیش نه وهی برویشتنایه بگه یشتمايه پیت نه م نه هیشتن برویت ، چونکه پیغه مبهه (ﷺ) هه رمویه تی : ﴿لا تعمل المطي إلا إلى ثلاثة مساجد المسجد الحرام و مسجدي ومسجد بيت المقدس﴾^(۱)

خو ناماده کردن و رویشتن به تاییه تی بو هه رچی مزگه وت و سهر گورو شوینیک دروست نییه ته نها بو مزگه وتی من (مزگه وتی مه دینه) مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروزه) و مزگه وتی أقصى (قودسی پیروبو) .

هه ر بویه شیخ الإسلام ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبتت) هه رمویه تی: زانایان کو و یه کده ننگن له سهر نه وهی گه ر بیت و که سیک له سهر خوی نه زر بکات که سه فه ر بکات بو لای گوره که ی پیغه مبهه (ﷺ) یان پیغه مبهه رانی تر (ﷺ) یان بو لای گورپی پیاوچاکان، نه وه نه زره که ی له سهر پیویست نابیت و نابیت جی به جیبی بکات، به لکو نه هی لی نه کریت و ریگری لی نه کریت^(۱).

(۱) مسلم ، کتاب الجنائز ، باب الأمر بتسوية القبر ۶۶۶/۲ .

(۱) بروانه : (عمدة القاري شرح صحيح البخاري ۱۳/۱۶۱ ، شرح النووي على مسلم ۳/۳۸۹-۳۹۱ ، و عون المبود شرح سنن أبي داود ۷/۲۰۵-۲۰۷)

(۱) البخاري مع الفتح ، کتاب فضل الصلاة في مسجد مكة والمدينة ۳/۶۳ ، و مسلم بلفظه ، کتاب الحج ، باب سفر المرأة مع محرم إلى حح وغيره ۲/۹۷۶ .

(۱) النسائي ، کتاب الجمعة ، باب الساعة التي يستجاب فيها الدعاء يوم الجمعة ۳/۱۱۴ ، و مالك في الموطأ ، کتاب الجمعة ، باب الساعة التي في يوم الجمعة ۱/۱۰۹ ، و أحمد في المسند ۶/۷ ، ۳۹۷ ، و انظر: فتح المجيد ص ۲۸۹ ، و صحيح النسائي ۱/۳۰۹ .

(۱) بروانه : فتاوی ابن تیمیة ۱/۲۳۴ .

۱۰- زيارەتى بىدعى و تازە داھىنراو بۆسەر گۆرەكان ھۆكارىكن بۆ ھاۋەل بىرپاردان بۆ خۋاى پەرۋەردگار: **چۈنكە زيارەت كىردى گۆرەكان دوو جۆرن :**

جۆرى يەكەم: زيارەت و سەردان كىردى گۆرستان بە مەبەستى سەلام كىردن لە مردوۋەكان و دوعاى خىر كىردن بۆيان، ھەرەك كاتىك كەسىك ئەمرىت تۆش ئەچىت تا نوپۇزى لەسەر بىكەيت، ۋە كاتىك سەردانى گۆرستان ئەكەيت مەبەستت ياد كىردى مردن بىت "بەمەرجىك شدّ الرّحال نەبىت" ۋە كاتىك سەردانى گۆرستان ئەكەيت مەبەستت پىي جى بەجىكردى سوننەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىت .

جۆرى دوۋەم: زيارەت و سەردانى شىركى و بىدعى^(۱)، ئەم جۆرە زيارەتە سى جۆرە :

❖ كەسىك كاتىك زيارەت و سەردانى گۆرەكان ئەكات مەبەستى پىي داۋا كىردنە لە مردوۋەكان (جا داۋاى خىرو خۆشى بىت يان داۋاى لابرندى نەخۆشى بىت يان داۋاى مندال كىردن و.....) ئەم جۆرە كەسانە ۋەك كەسانى بت پەرىست وان .

❖ كەسىك كاتىك زيارەت و سەردانى گۆرەكان ئەكات مەبەستى پىي پارانەۋەيە لە خۋاى گەرە بە مردوۋەكان، ۋەك بلىت: خۋايە لىت ئەپارپمەۋە بە ھەقى پىغەمبەرەكەت (ﷺ)، يان خۋايە لىت ئەپارپمەۋە بە ھەقى فلان شىخ و پياۋ چاك، ئەم جۆرە سەردانەۋە بە مەبەستە زيارەت و سەردانىكى داھىنراۋە لە ئىسلامدا، بەلام ئەۋ كارەى نابىتە شىرك، ۋە پىي دەرناچى لە ئىسلام ھەر چۆن بە كارى يەكەمىيان دەر ئەچىت لە ئىسلام.

❖ ھەرەكەسىك گومانى و ابىت پارانەۋە لە لاي گۆرەكان گىرايەۋەۋە ۋەلام دراۋەيە، يان بلىت پارانەۋە لە لاي گۆرەكان باشترە ۋەك پارانەۋە لە مزگەۋتدا، ئەۋ كارە بە يەكەدەنگى زاناىان كارىك و گومانىكى خراپە^(۲).

۱۱- نوپۇز كىردن لەكاتى خۆر ھەل ھاتن و خۆر ئاۋابوۋندا يەككىن لە ھۆكارەكانى ھاۋەل بىرپاردان بۆ خۋاى پەرۋەردگار ، لەبەر ئەۋەى نوپۇز كىردن لەۋ كاتەدا خۆ شوبھاندنە بەۋ كەسانەى كە سوجدە ئەبەن بۆ خۆر لەۋ دوو كاتەدا، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموئەتى: ﴿ لا تحروا بصلاتكم طلوع الشمس ولا غروبها فإنها تطلع بين قرني شيطان ﴾^(۳) واتا: مەگەرپىن بەدۋاى نوپۇز كىردندا (نوپۇز مەكەن) لەۋ كاتەى كە خۆرھەلدىت و لەۋ كاتەى كە ئاۋا ئەبىت چۈنكە خۆر لە نيۋان ھەردوۋ شاخى شەيتاندا ھەلدىت و دەرئەكەۋىت .

موسلمانى خۆشەۋىست كورتهى ئەم باسە ئەۋەيە: ئەۋ ھۆكارانەى كەسەر ئەككىشن بۆ شىرەك بىرپاردان بۆ خۋاى پەرۋەردگار: ئەۋ ھۆكارانەن كە رىگەن بۆ ھاۋەل بىرپاردان (شىركى گەرەن) بۆ خۋاى پەرۋەردگار، ۋە لەۋ ھۆكارانەى كە لىرەدا باس نەكراون : وىنە گرتن و كىشانى، ۋە جى بە جى كىردى نەزر لە شوپىنك كە بتى تىدا پەرىستراۋە، يان جەژنىك لە جەژنەكانى سەردەمى نەزانى و بى باۋەرى تىدا ئەنجام درابىت، ۋە جگە لەم ھۆكارانە^(۴).

(۱) بىروانە : فتاوى ابن تيمية ۲۳۳/۱، والبدایة والنہایة ۱۲۳/۱۴ .

(۲) بىروانە : الدرر السنیة فی الأجوۋبة النجدیة ۱۶۵/۶-۱۷۴ .

(۳) صحیح مسلم ، كتاب صلاة المسافرین، باب الأوقات التي نهي عن الصلاة فيها ، ۵۶۸/۱، برقم ۸۲۸ .

(۴) بىروانە : الإرشاد إلى صحیح الاعتقاد، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۷۰-۵۴، ۱۱۳-۱۵۲ .

به شی شه شه م

جوړو به شه کانی هاو هل بریارده ران بو خوی په روهردگار

یه که م : هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار دوو جوړه :

جوړی یه که م: هاو هل بریارده رانی گوره (الشرك الأكبر) که هره که سینک بریاری بدات بو خوی په روهردگار له دینی نیسلام پیی دهرته چیت له بهر فرموده ی خوی په روهردگار که فرمویه تی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ (النساء: ۱۱۶) واتا: خوی په روهردگار له که سینک رازی نییه و لیی خوش ناییت که هاو هل بو خوا بریار داییت (وه به و حاله وه مردییت و ته و به ی نه کردییت له کاتیکدا ترسناکی شیرکی بو پروون کرابیته وه و به لگه ی خوی په روهردگاری بو باس کرابییت و به رده وام بوو بییت له سه ری "أقیم علیه الحجة"، وه خوی په روهردگار له هه مو تاوانیک خوش ده بییت که له خوار شیرکه وه بییت بو نه و که سه ی که خوی ویستی لییه (لیخوش بوونی خوی په روهردگار له هه مو تاوانیک نه گیشته ته پاده ی شیرک و بی باوه ری یان نه و هتا هر له سه ره تاوه و بی سزا لیی خوش ده بییت یان پاش سزاو پاک بوونه وه رزگاری ده کات له ناگری دوزخ له بهر نه وه ی شیرک و بی باوه ری به رامبه ر خوی په روهردگار نه نجام نه داوه، نه مه و اتای نه وه نییه بلین ریگی تاوانمان بو ناسان ده بییت (به لکو گوره یی خوا به ته نها ناسین و دوور که و تنه وه له شیرک بریادانمان بو پروون نه کاته وه) چونکه موسلمان گهر تاوانیش بکات به ترسه وه نه نجامی نه دات) ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ وه هره که سینک هاو هل بو خوی په روهردگار بریار بدات به راستی گومراو سه رلیشیوایی ته واوه و ریگی راستی واز لیته یناوه و نه فسی خوی به فریو داوه له دنیاو دواړوژدا، وه به خته وهری دنیاو دواړوژی له ده ست خوی داوه. (۱)

هاو هل بریاردانی گه وره نه بییت به چوار به شه وه :

۱. شرك الدعوة (هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار له پرووی پارانه وه وه، واتا: هاوارکردن وداوی کومه ک و یارمه تی و لی کردن و پارانه وه له غیری خوا) خوی په روهردگار فرمویه تی: ﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾ (العنكبوت: ۶۵) واتا: کاتیک هاو هل بریارده ران (موشریکین) سواری که شتی بیونایه و بچونایه ته ناو ده ریو و براره کان و توشی روداوو مه ترسی و دلّه پراوکییه ک بیونایه یه کسه ر هاواریان بو خوی په روهردگار نه کرد و تنه ها له و نه پارانه وه، به لام کاتیک خوی په روهردگار رزگاری بکردنایه ته سه ر و شکانی و نه جاتیان بیوایه هاو هل یان بو بریار نه دایه وه .
۲. هاو هل بریارده ران له نیه ت و ویست و مه به ستدا (شرك النية والإرادة والقصد) خوی په روهردگار فرمویه تی: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴾ (هود: ۱۵) ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (هود: ۱۵-۱۶) واتا : هره که سینک

(۱) بروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله تعالی) ۲/ ۴۱۴ .

له ژيانی دونیادا تهنه مه به ست و هه ول و کوششی دونیاو جوانیه کانی بیټ، ئه وه یه ئیمه له دونیادا ئاوات ومه به سته کانی ئه ده نیی _ به ئه ندازه ی ویستی خۆمان که بریارمان له سهر داوه نه که به مه به ست وهه لپه و هه موو ئاواته کانی خۆیان _ وه له دونیادا به ره می په نجی خۆیان وه رنه گرن، وه له دوا رۆژدا هیچ پاداشتی چاکه یان نادریتته وه وه هیچ خوشی و ئیسراحتیان بۆ نییه تهنه ئاگری دۆزه خ نه بیټ، وه ئه و کرده وانیه له دونیادا ئه یان کرد هه مووی پوچه له و وه رنه گراوه لای خوای په روه ردگار چونکه بۆ خوای په روه ردگاریان نه کرده وه مه به ستیان پازی بوونی ئه و نه بووه .

٣. هاو هل بریاردان له گوپرایه لیدا (الشرك في الطاعة): ئه ویش گوپرایلی کردنی پاپاو قه شه یان هه رکه سیکی تر بیټ له سهر پیچی کردنی خوای په روه ردگاردا (واتا: هه رکه سیکی گوپرایه لی که سیکی بکات وه که گوپرایه لی کردنی خوای په روه ردگارو پیغه مبه ری خوا (صَلَاتِ) وه باوه رپیشی وابیټ ئه و که سه ی گوپرایه لی ئه کریت شایسته ی فرمان کردن و شهرع دانانه ئه وه ئه و که سه ی کرده وه به شه ریکی خوای په روه ردگار) خوای په روه ردگار فرمویه تی: ﴿ اَتَّكَدُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا اُمْرًاۗٓ اِلَّا لِيَعْبُدُوۡا اِلٰهًا وَّحَدًاۗٓ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنُهٗ عَمَّا يُشْرِكُوۡنَ ﴿٣١﴾ (التوبة: ٣١) واتا: گاورو جوله که کان زانا و قه شه کانیان کرد بووه په رستراو جگه له خوای په روه ردگار ئه یان په رستن (پاپاو قه شه کانیان هه رامیان بۆ هه لال ئه کردن هه لالیشیان له سهر هه رام ئه کردن ئه وانیش شوینیان ئه که وتن) وه (عیسای کوری مریم) یان کردبوو به خوا، له کاتیکیا فرمانیان پی نه کراوه مه گه ر به وه ی خوای په روه ردگار به تاک و تهنه بیه رستن ، ئه و خویه ی که تاک و تهنه یه و هیچ په رستراویکی هه ق و راسته قینه نییه تهنه خوی نه بیټ، پاک و بیگه ردی و دوری هه موو که م و کورپیه که بۆ ئه و خویه ی که هاو هل بریاردان شه ریکی بۆ بریار ئه دن .

٤. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار له خۆشه ویستیدا (شرك المحبة): خوای په روه ردگار فرمویه تی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰنْدَادًاۗٓ يَحِبُّوۡنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ﴿١٦٥﴾ (البقرة: ١٦٥) واتا: له ناو خه لکیدا هه یه که شه ریکی بۆ خوای په روه ردگار بریارداه له وه دا (ئه و که سه یان ئه و شته ی وه کو خوای په روه ردگار خۆش ئه ویت و به گه وره ی ئه زانیت وه کو خواو زه لیل و مل که چه به شیوه ی زه لیلی و مل که چی بۆ خوای په روه ردگار) .

موسلمانان خۆشه ویست کورته ی ئه م باسه ئه وه یه: شه ریکی گه وره بریتیه له کردن و ئه نجامدانی جوړیک له جوړه کانی په رستن بۆ غه یری خوای په روه ردگار، وه پارانوه وه هاوار کردن بۆ غه یری خوا، یان سه ربرین بۆ غه یری خوا، یان نه زر کردن بۆ غه یری خوا، یان نزیک بوونه وه له مردوو جنۆکه و شه یتانه کان به کردن و ئه نجامدانی جوړیک له جوړه کانی په رستن بۆیان، یان ترسان له مردوو کان گویه زیانی پی ئه گه یه نن، یان په جاو ئومید بوون به غه یری خوا بۆ جی به جی کردنی پیویسته ی کان و لادانی ناخۆشی و نارچه تیه کان له کاتیکیا تهنه خوای په روه ردگار ده سه لاتی هه یه به سهر ئه و کاره دا، وه جگه له و په رستنانه ی تر که نابیټ بۆ هیچ که س و شتیکی ئه نجام بدریت تهنه بۆ خوای په روه ردگار نه بیټ .^(١)

^(١) پروانه : کتاب التوحید للعلامة الفوزان ص ١١ .

جوړی دووهم: هاو هل بریاردانی بچوک (الشرك الأصغر) گهر که سیک نه نجامی بدات له ئیسلام پیی دهرناچیت (به لام تاوانیکي زور گوره یه و له پیزی تاوانه گوره کانه)، جوړیک له شیرکی بچوک ریا کردنه ، هه روه ک خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰) واتا: هر که سیک ئومیدی هه یه بگات به دیداری خوی په روه ردگار (گومانی تیدا نییه هه موومان نه گه یین به دیداری خوی په روه ردگار ، لیړه دا مه به ست پیی گه یشتنیکی سه ربه رزو رزگار بووه) با کرده وهی چاکه بگات و هاو هل بو خوی په روه ردگار بریار نه دات (واتا: ریا نه کات له عیباده ته کانیدا) .

وه سویند خواردن به غهیری خوی په روه ردگار شیرکی بچوک (ته نها گهر سویندی پیبخواه به لام کاتیک سویندی پیی ده خوات له دلیدا وه کو خوی په روه ردگار لای گوره و به پیز بیت نه بیته شیرکی گوره لیخوش بوونی نییه مه گهر به تهویه کردن)، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: ﴿من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك﴾ (۱) واتا هه رکه سیک سویند به غهیری خوی په روه ردگار بخوات نه وه کوفری کردوه یان هاو هلی بو خوی په روه ردگار بریارداه . وه هه روه ها شیرکی بچوک گهر که سیک بلیت: نه گهر خواو تو نه بوایه نه وها و هام به سهر نه هات ، یان بلیت : خواو تو ویستان و ابوو .

وه جوړیکي تر له جوړه کانی شیرکی بچوک بریتیه له شیرکی نهینی وشاراوه : هه روه ک پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: ﴿الشرك في هذه الأمة أخفى من ديب النملة السوداء على صفاة سوداء في ظلمة الليل﴾ (۲) واتا : هاو هل بریاردان له م ئوممه ته دا شاراوه تره له بینین و هه ست کردن به شوین پیی میړوله یه کی رهش له سهر به ردیکي رهش له شه ویکی تاریکدا .

وه که ففارهت و سرپینه وهی نه م تاوانه نه وه یه موسولمان نه م دوعایه زور بخوینیت: ﴿اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك شيئاً وأنا أعلم، وأستغفرك من الذنب الذي لا أعلم﴾ (۳) واتا : نهی په روه ردگارم په نات پیده گرم که بچوکترین هاو هل بو بریارداه م و بشزانم ، وه په نات پیده گرم له و تاوانه ی (شیرکه ی) که نه نجامی بده م و نه یزانم .

ابن عباس (رضی الله عنه) له ته فسیری نه م نایه ته دا ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۲) فهرمویه تی: ووشه ی (أنداداً) نه و شیرک بریاردانه یه که شاراوه تره له بینین و هه ست کردن به شوین پیی میړوله یه کی رهش له سهر به ردیکي رهش له شه ویکی تاریکدا . وه کو که سیک بلیت: به خواو به یانی فلانه که س یان به گیانی خوم (به سهری باو کم یان به گوړی باو کم، واتا: سویند به غهیری خوا بخوات)، یان که سیک بلیت : گهر نه و سه گه نه بوایه نه م شه و دز نه هاته سه رمان، یان بلیت: گهر نه و مراوییه له مال له وه نه بوایه نه م شه و دز نه هاته سه رمان، یان هر شتیک بوتریت و بدریته پال ناوی خوی په روه ردگار نه بیته جوړیک له و شیرکه شاراوه یه . یان

(۱) رواه الترمذي وحسنه عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي ۹۹/۲ .

(۲) أخرجه الحكيم الترمذي ، انظر: صحيح الجامع ۲۳۳/۳ ، وتخریج الطحاوية للأرنؤوط ص ۸۳ .

(۳) أخرجه الحكيم الترمذي ، وانظر: صحيح الجامع ۲۳۳/۳ ، ومجموعة التوحيد لمحمد بن عبد الوهاب ، وابن تيمية ص ۶ .

که سیك بلیت: خواو تو ویستتان وابوو ئه و کاره به و شیوه یه بیت ، یان بلیت : ئه گهر خواو تو نه بوايه ئه وها و هام به سهر ئه هات ^(۱) (یان خواو دکتوره که) .

ئیمامی الترمذی ده فرمویت: فرموده که ی پیغمبر (ﷺ) که فرمویت: ﴿ من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك ﴾ ^(۲) لای هندی له زانایان و شاره زایان (فقد كفر أو أشرك) واپوون کراوه ته وه که مه به ست پی تو په بوون و دهر پینی ترسناکی ئه و تاوانه یه نه ک پی موشریک و بی باوه پبیت، به لگه ش له سهر ئه وه فرموده که ی عبدالله کوری ئیمامی عومره (ﷺ) که فرمویت: پیغمبر (ﷺ) گوئی له باوکم بوو سویندی ئه خوارد به باوکی، پیغمبر (ﷺ) فرمویت: ﴿ ألا إن الله ينهاكم أن تحلفوا بآبائكم ﴾ ^(۱) واتا: ئاگادار بن و بزنان خوا ی په روه ردگار نه می و ریگری لی کردن که سویند به باوک و باپیرانتان بخون، وه فرموده که ی ابو هریره (رضی الله عنه) که له پیغمبره وه (ﷺ) ئه یگپیته وه، پیغمبر (ﷺ) فرمویت: ﴿ من قال في حلفه باللات والعزى فليقل لا إله إلا الله ﴾ ^(۲) واتا: هه رکه سیك سویندی خوارد به لات و عوززا با یه کسهر بلیت "لا إله إلا الله" واتا: گهر سویندی به هر شتیك خوارد جگه له ناوو سیفاته کانی خوا ی په روه ردگار ئه بیته تاوان و که ففاره ته که ی ووتنی "لا إله إلا الله" یه .

وه پی ئه چی شیرکی شاروه بچیته ژیر شیرکی بچوکه وه، ئه و شیرک (هاو هل بریاردانه) بو خوا ی په روه ردگار ئه بیته دوو به شه وه: هاو هل بریاردانه گوره و هاو هل بریاردانی بچوک (شرك أكبر وشرك أصغر) هه روه ک زانای پایه بهرز ابن القیم - په حمه تی خوا ی لبیت - ئاماژهی بو کردوه له کیتابه به نرخه که ی (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي، لاپه ری ۲۳۳) .

کورتهی ئه م باسه ئه وه یه : شیرکی بچوک ئه بیته به دوو به شه وه :

به شی یه که م: شیرکی بچوکی دیارو ئاشکرا، ئه ویش ووته و کرده وه کانی :

ووته کان وه کو: سویند خواردن به غیری خوا ، یان که سیك بلیت: خواو تو ویستتان وابوو ئه و کاره به و شیوه یه بیت، یان بلیت: ئه گهر خواو تو نه بوايه ئه وها و هام به سهر ئه هات ، یان بلیت: ئه وه له خواو تو وه وه یه، یان بلیت: ئه و خپرو به ره که ته له خواو تو وه وه یه، وه ووتی له جورانه. جا بو ئه وه ی موسلمان ی خو شه ویست دوور بیت له به کاره ی تانی ئه م ووشه شیرکیانه با شتر وایه بلیت: ته نها به ویستی خوا بووه، یان بلیت: به ویستی خوا پاشان ویستی تو ئه و کاره وابوو یان وانه بوو، یان بلیت: گهر خوا ی گوره نه بوايه ئه وها و ئه وها م به سهر ئه هات ، یان بلیت : گهر خوا ی گوره و پاشان تو نه بویتایه ئه وها و ئه وها م به سهر ئه هات، یان بلیت: ئه مه ته نها له لای خوا ی په روه ردگار وه یه، یان بلیت: ئه مه له لای خوا پاشان تو وه وه یه .

(۱) ذکره ابن کثیر فی تفسیره ، ۵۶/۱ ، وعزاه إلى ابن أبي حاتم.

(۲) رواد الترمذی وحسنه عن ابن عمر رضي الله عنهما ، فی کتاب النور والأیمان ، باب: ما جاء فی کراهیه الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وصححه الألبانی فی صحیح سنن الترمذی ۹۹/۲ .

(۱) رواد الترمذی عن ابن عمر رضي الله عنهما ، فی کتاب النور والأیمان ، باب: ما جاء فی کراهیه الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وانظر: صحیح الترمذی ۹۲/۲ .

(۲) رواد الترمذی عن أبي هريرة في الكتاب والباب المشار إليهما آنفاً ۱۱۰/۴ ، وانظر: صحیح الترمذی ۹۲/۲ .

کرده وه کان وه کو: له دهست کردنی ئالقه و په پو بۆ لابرندی ناخوشی وناپه حته یان گپانه وهی، وه هه لواسینی نوشته و میوو و بهردو یان هه رشتیکی تر له ترسی چاوه زار یان له ترسی جنوکه کان، هه رکه سیک نه و کاره بکات باوه پی و ابیت نه و ئالقه و په پوو میوو و بهردو یان هه رشتیکی ناخوشی وناپه حته یان لا نه بهن پاش توش بوون پی یان ناخوشی وناپه حته یان نه گپانه وه پیش هاتنی نه وه شیرکی گوره ی بریاردان (که پیی دهر نه چی له دین)، هاو هل بریاردان بۆ خوی په روه ردگار له په روه ردگاریتیدا چونکه باوه پی وایه نه و کهسه خوی په روه ردگار شه ریکی هیه له دروست کردن و جی به جی کردنی کاره کانیدا، هاو هل بریاردان بۆ خوی په روه ردگار له په رستراویتیدا چونکه نه و کهسه دلّی خوی په یوهست کردوو به و شتانه وه به ئومیدی نه وه ی سودی پی بگه یهن، به لام نه گه نه و کهسه باوه پی و ابیت ته نها خوی په روه ردگار ناخوشی وناپه حته یان لا نه بات و نه یگپانه وه، نه و کاره نه کات باوه پی وایه وه کو هۆکاریک تا به لاو ناخوشی وناپه حته یان لیی دور بکه ویتنه وه، نه و کهسه هۆکاریکی گرتوته بهر نه هۆکاریکی شه رعیه و هۆکاریکی قه دهریه، وه کاریکی حه رانه درۆ کردنه به شه رع و به قه دهر: چونکه شه رع ی پیروژ به توندترین شیوه نه می و پیی لی کردوو، وه نه وه ی شه رع ی پیروژیش نه می و پیگری لی کردوو هۆکاریکی به سو دین، وه قه دهریشه وه نه م کاره له و کارانه نییه تا مه بهستی پی بیته دی، وه له و ده واو دهرمان و چاره سه رانه نییه که حه لال و سود به خش بیت، به لکو نه م کارانه هۆکارن بۆ بریاردانی شیرک بۆ خوی په روه ردگار، چونکه نه و کهسه ی نه و کاره نه کات بی گومان دلّی خوی په یوهست کردوو پیانه وه، که نه وه ش هۆکاره بۆ هاو هل بریاردان بۆ خوی په روه ردگار .

جوړی دوووم له جوړه کانی شیرکی بچوک: شیرکی نهینی و شاروا هیه، نه وه ش هاو هل بریاردان له ویست و نیهت و مه بهسته کاند، که نه ین به دوو به شه وه :

یه کهم : بریتیه له ریوا سومعه، ریوا، واتا: دهرخستنی عیادهت تا خه لکی بیینن و به باشه باسی بکه ن، جیاوازی نیوان ریوا و سومعه نه وه یه: ریوا دهرخستنی نه و کرده وانه یه که نه بیینن وه کو: نوپژو خیرکردن و حه ج و جیهاد و ... سومعه بریتیه له دهرخستنی نه و عیاده تانه ی که نه بیسترین وه کو : قورئان خویندن و ئاموژگاری کردن و زیکو، وه که سیک باسی چاکه کانی خوی بکات تا خه لکی بزنان کرده وه ی چاکه زور نه کات .

دوووم : مه بهستی به کردنی کرده وه کانی دونیایه، واتا: نه و کارانه ی که ته نها نه بیت بۆ خوی په روه ردگار بکریت نه و کهسه نه یکات به لام مه بهستی به دهست هیئانی دونیایه، نه وه ش شیرکه له نیهت و مه بهسته کاند، نه م کاره ش پیچه وانه ی یه کخوا په رستی و هه رکاریکیش نه م نیهت و مه بهسته ی تیکه ل بیت به تال نه بیت .^(۱)

^(۱) پروانه : القول السدید فی مقاصد التوحید ، للسعدی ، ص ۴۳ ، والجواب الکافی لمن سأل عند الدواء الشافی ، لابن القیم ، ص ۲۴۰ ، و کتاب التوحید للعلامة الدكتور صالح بن فوزان الفوزان ، ص ۱۱-۱۲ ، والإرشاد إلى صحیح الاعتقاد له ، ص ۱۳۴-۱۴۳ .

جىياۋزى نىۋان ھاۋەل بېرىدەن گەۋرە ھاۋەل بېرىدەن بچوك

(الفرق بين الشرك الأكبر والأصغر)

- ۱- شىركى گەۋرە لە ئىسلام پىي دەر ئەچىت . شىركى بچوك لە ئىسلام پىي دەر ناچىت .
- ۲- شىركى گەۋرە گەر كەسىك ئەنجامى بدات و بەلام شىركى بچوك خاۋەنەكەى گەر بچىتە نا پىش مردن تەۋبەى لى ئەكات ئەۋە بە ھەمىشەىي ئاگرىشەۋە دەر ئەچىت و بە ھەمىشەىي تىيدا لەدۆزەخدا ئەمىنىتەۋە . نامىنىتەۋە .
- ۳- شىركى گەۋرە ھەرچى كەردەۋە چاكەكان ھەيە ھەلىان ئەۋەشىنىتەۋە . بەلام شىركى بچوك كەردەۋە چاكەكان ھەلىان ئەۋەشىنىتەۋە ، مەگەر پىا يان مەبەستى دۇنيائى دۇنيائى تىكەل بىت ئەۋ كاتە ھەلى ئەۋەشىنىتەۋە .
(۱)
- ۴- شىركى گەۋرە خويىن و مالى پىي ھەلال ئەبىت بەلام شىركى بچوك خويىن و مالى پىي ھەلال نا بىت .
- ۵- شىركى گەۋرە دۇزمنايەتى لە نىۋان خاۋەنەكەى و ئىمانداراندا بەرپا ئەكات ، بۆيە ناكات بە گشتى بەلكو خاۋەنەكەى خۇش ئەۋىستىت دۇست نىيە بۇ ھىچ ئىماندارىك خۇشەۋىستى و دۇستايەتى لە گەلدا ئەكرىت بە گوپىرەى ئىمان و دۇستايەتى بۇ كەسىكى ھاۋەل بېرىدەرى گەۋرە ھەبىت با نىك ترين كەسىشى بىت .
(۱)

(۱) پروانە : كتاب التوحيد ، للعلامة الدكتور صالح الفوزان ، ص ۱۲ .

(۱) پروانە ھەمان سەرچاۋە لاپەرە ۱۵ .

بَرِيٍّ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢﴾ (التوبة: ٣) واتا: ئەمه بانگه وازو ئاگادار کردنه ویه که له لایه ن خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که یه وه (ﷺ) بۆ هه موو خه لکی له پوژی حه جی گه وده دا: به پاستی خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) به رین له هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار (المشركين) .

۱۱. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار گه وره ترین هۆکاره بۆ توش بوون به سزاو توپه یی خوای په روه ردگار و دووری له رحم و به زهیی، په نا نه گرین به خوای په روه ردگار له هه موو هۆکاریک که ئەبیته مایه ی سزاو توپه یی خوای په روه ردگار .

۱۲. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار پوناکی و پاکیتی (فطرة)ی ئینسانه کان ئەسپه ته وه، چونکه خوای په روه ردگار مرقه کانی دروست کردوه له سه ر خوا به ته نها ناسین و گوپراه لی کردنی خوئی، هه روه ک فه رمویه تی:

﴿فَطَرَتَ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّ لِي لِيَخْلُقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الروم: ٣٠) واتا: ئەو پاکی و یه کخوا په رسته یه که خوای په روه ردگار خه لکی له سه ر دروست کردوه، هه جی گورپانکاریه ک به سه ر دروست کراویکی خوا دا نایات و هه جی که سه یش ناتوانیت، ئا ئەوه یه دینی پاست و دروست که هه جی پیچ و په ناو چه وتیه کی تیدا نییه ، به لام زۆریه ی خه لکی ئەم پاستیانه نازانن . وه هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ﴿ما من مولود إلا يولد على الفطرة، فأبواه يهودانه، أو ينصرانه، أو يمجسانه﴾^(۱) واتا: هه جی مندالیک له دایک نابیت ئیلا له سه ر پاکیتی و ئیسلامه تی له دایک ئەبیته ، جا دایک و باوکی کاریگه ریان ئەبیته به سه ریه وه و ئەیکه ن به جوله که یان گاوریان ئاگر په رست (موشريك)، وه له فه رموده یه کی قودسیدا پیغه مبه ر (ﷺ) له خوای په روه ردگار وه ئەیگپه ته وه، که خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿إني خلقت عبادي حنفاء كلهم وإنيهم أتتهم الشياطين فاجتالتهن عن دينهم، وحرمت عليهم ما أحللت لهم، وأمرتهم أن يشركوا بي ما لم أنزل به سلطاناً﴾^(۱) واتا: من هه موو به نده کانم له سه ر پاکی و یه کخوا په رستی دروست کردوه، به لام شه یته نه کان دین و له دینه پاکه که یان دوریان ئەخه نه وه، وه ئەو شتانه یان له سه ر حه رام ئەکات که من بۆیانم حه لال کردوه، وه فه رمانیان پی ئەکه ن تا هاو هل و شه ریک بۆ من بریار بدن له کاتیکدا هه جی به لگه یه کم دانه به زاندووه تا هاو هل و شه ریک بۆ من بریار بدن .

۱۳. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار هه رچی په وشتی جوان و به رزه یه ناهیلیت، له به ر ئەوه ی په وشتی به رزه جوان له سه ر وشت و پاکیتی هه موو مرقه یکه، جا ئەگه ر شه ریک بۆ خوا بریاردان سه ر وشتی پاکیتی مرقه کان بگوریت ئەوه بی گومان هه موو ئەو په وشته جوان و به رزه نه ی له سه ر ئیسلام و پاکیتی دروست ئەبن ناهیلیت .

۱۴. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار عیززه ت و سه ربه رزی مرقه ناهیلیت، چونکه که سی هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار خوئی زه لیل و ژیر ده سته ی هه موو تاغوت و په رسته روه کان کردوه، چونکه باوه ری وایه هه جی پشت و په نایه کی نییه جگه له وان ، بۆیه خوئی زه لیل و ژیر ده سته ی شتانیک (بتیک، داریک، به ردیک)

(۱) متفق علیه من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه: البخاري ، كتاب الجنائز ، باب إذا أسلم الصبي فمات هل يصلى عليه ، ۱۱۹/۲ ، برقم ۱۳۵۸ ، ومسلم ، كتاب القدر ، باب معنى كل مولود يولد على الفطرة ، ۲۰۴۷/۴ ، برقم ۲۶۵۸ .
(۱) مسلم ، كتاب الجنة ، باب الصفات التي يعرف بها أهل الجنة وأهل النار ، ۲۱۹۷/۱ ، برقم ۲۸۶۵ .

نکات نه ئه بیستن و نه ئه بینن و نه عه قلیشیان هه یه، بویه غهیری خوای په روهردگار ئه په رستی و خوی زه لیل و ژیر دهسته ی کردووه که ئه ویش ئه و په ری سوکی و زه لیلی و به دبختیه، داواکارین له خوای په روهردگار بی پړو ژیر دهسته ی هیچ کهس و شتی کمان نه کات .

۱۵. شیرکی گه وره خوین و مالی پی حه لال ئه بیست، له بهر فرموده که ی پیغمبر (ﷺ) که فرمویه تی: ﴿أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله﴾^(۱) واتا : فرمانم پی کراوه (له لایه ن خوای په روهردگار وه) که کوشتاری خه لکی بکه م تا شایه تی ئه دهن به وهی که ته نها خوای په روهردگار په رستراوی حه ق و راسته قینه یه و (محمد) یش پیغمبر (ﷺ) په وانه کراوی خوای په روهردگار، وه نو یژ بکه ن و زه کاتی ماله کانیا ن بده ن، کاتی ک ئه و کارانه یان کرد ئه وه خوین و مالیان حه رام ئه بیست له سه ر موسولمانان مه گه ر به حه قی ئیسلام (واتا: که سیک پاشگه ز بیته وه له ئیسلام یان که سیک که سیک بکوژیست به ناحق یان پیاویک و ئا فره تیک زینا بکه ن و پیاوه که ژندار بیست و ئا فره ته که ش شوی کرد بیست هتد، ئه و کاته حه ق و مافی ئیسلامه تۆ له یان لی بستینیتته وه که کوشتنیا نه) وه لی پرسینه وه یان لای خوای په روهردگار له پوژی دوا ییدا .

۱۶. شیرکی گه وره دوژمنایه تی له نیوان خاوه نه که ی و ئیمانداراندا به ریا ئه کات ، بویه دروست نییه بو هیچ ئیمانداریک خو شه ویستی و دو ستایه تی بو که سیک ی هاو هل بریارده ری گه وره هه بیست با نزیک ترین که سیستی بیست .

۱۷. شیرکی بچوک ئیمان لاوازو که م ئه کات و هو کاریکه و سه ر ئه کیشیت بو هاو هل بریاردانی گه وره بو خوای په روهردگار .

۱۸. شیرکی شاراوه و نهینی که ریا کردنه، وه کردنی کرده وه بو به ده ست هینانی دنیا له کاتی کدا کرده وه چا که کانی پی هه لئه وه شیتته وه، ترسناک تره له فیتنه ی ده ججال، له بهر گه وره یی و شاراوه یی و ترسناکیه که ی له سه ر ئوممه تی پیغمبر (ﷺ) .

که و ابو ئه ی براو خوشکانی موسولمان ئا گادارین و بترسن له هاو هل بریارده ران بو خوای په روهردگار گه وره و بچوک و نهینی و ئاشکرا، په نا ئه گرین به خوای په روهردگار له هاو هل بریارده ران بو ی ، داواکارین له خوای په روهردگار که سه لامه تی له شیرک و لیخوش بون له تاوانه کان و له ش ساغیمان پی ببه خشیت له دنیا و دوا پرژدا، وه هه ردو و ماموستای به ریز ﴿م. شیرزاد عبدالقادر، که رییشاندرو یارمه تیده رم بوو بو وه رگی رانی ئه م نامیلکه یه، وه م. صلاح الدین عبدالکریم که هه م یارمه تیده رو هه م ئه رکی پید اچونه وه شی گرت ه ئه ستوی خوی﴾ خوای په روهردگار پاداشتی به خیریان بداته وه و سه ربه رزو پایه داریان بکات له دنیا و دوا پرژدا، آمین .

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا (ﷺ) محمد وعلی آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى یوم الدین.

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الإيمان، باب إن تأبوا وأقاموا الصلاة وأتوا الزكاة فخلوا سبيلهم ۱/ ۱۴، برقم ۲۵، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الأمر بقتال الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله، ۱/ ۵۳، برقم ۲۰.